

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 30 september 2021

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedemiddag, welkom bij de commissie Samenleving van donderdag 30 september en ook hartelijk welkom iedereen die digitaal de vergadering vanaf huis mee volgt. Er zit niemand op de tribune, maar hij is op zich weer opgesteld. Waarschijnlijk verwachten we zo meteen nog wel enkele mensen die op de tribune gaan zitten en alvast dan ook hartelijk welkom. Ik heb een bericht van verhindering van wethouder Rog, die niet aanwezig zal zijn bij agendapunt 11. Maar de heer Botter en mevrouw Meijs zullen bij dit punt wel aanwezig zijn, dus vragen omtrent dit punt kunnen ook aan hen gesteld worden. Zijn er nog andere berichten van verhindering vanuit de commissie? Nee. Dan even mededelingen. Voor de voorbereiding op een jaarlijks terugkerend onderwijsgesprek met de schoolbestuurders zoek ik twee commissieleden. Wie heeft interesse en welke datum heeft de voorkeur? Nee, we hebben geen datumkeuze, want er waren twee data. Gedacht wordt aan 11 oktober, dus dat is op een maandag. Het voorbereidend overleg kan digitaal via Teams plaatsvinden en duurt maximaal drie kwartier, van 17:15 uur tot 18:00 uur. Dus dat is het onderwijs met de schoolbestuurders, het voorbereidend gesprek is op maandag. Dus ik zoek nog twee commissieleden die dat willen voorbereiden. De heer Oomkes. Sorry?

Mevrouw ...: (buiten microfoon).

De voorzitter: Ter voorbereiding, ja. Want het gesprek zelf, dat moet nog, dat wordt nog uitgezocht, ja. Het is natuurlijk een erg drukke maand. Ja, mevrouw Çimen, u wilt dat doen? Dus de heer Oomkes en mevrouw Çimen. Dank u wel. Nogmaals via Teams op 11 oktober, 17:15 uur tot 18:00 uur. De heer Van den Berg schuift aan, die is al aangeschoven inmiddels, als gast van wethouder Botter bij agendapunt 6 over de Statutenwijziging onderwijsstichting zelfstandige gymnasia. Even kijken, het vragenuurtje. In het presidium van 17 december jongstleden zijn de resultaten van de peiling over het vragenuurtje nieuwe stijl onder de fracties en het college besproken. Het presidium heeft besloten het vragenuur nieuwe stijl voort te zetten. Er is één wijziging: vragen die niet aan bod komen door tijdgebrek komen te vervallen. Deze vragen kunnen of door de fractie een volgende keer opnieuw worden ingediend of door de fractie worden ingediend als artikel 38-vragen. Het college gaat niet langer over tot schriftelijke beantwoording van deze vragen. Dan zou u het net zo goed waarschijnlijk als een technische vraag kunnen gaan stellen. De heer Sepers.

De heer Sepers: Mag ik daar een vraag over stellen? Wat is de motivering van het college om niet meer schriftelijke antwoorden te geven? Want nu moet de fractie dus twee keer aan de bak.

De voorzitter: Wij hebben in het presidium niet echt een motivatie gehoord, maar als je volgens mij de vragen net zo makkelijk technisch als schriftelijk kan beantwoorden, dan mist het denk ik zijn uitwerking van de reden waarom je deze vragen eigenlijk tijdens een vragenuur stelt. Vandaar dat er gezegd wordt: doe het dan als artikel 38 of doe het nog een keer opnieuw. En waar we waarschijnlijk wel strenger op gaan letten, of de vraag die gesteld wordt niet een technische vraag is. We filteren al een beetje, maar er slipt wel eens wat doorheen, waardoor qua tijd een aantal vragen natuurlijk in de problemen komen, die niet beantwoord kunnen worden op dat moment. Dus dat is een beetje de motivatie erachter, dus laten we proberen of we dat gewoon wat korter kunnen doen, maar wel met echt minder technische vragen.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar het vaststellen van de agenda. Ik wil uw akkoord even vragen, het is al min of meer medegedeeld, vanwege de beschikbaarheid van wethouder Meijs om agendapunt 7, 'Regiovisie Jeugdhulp', te behandelen na de agendapunten 8 en 9. Dat betekent dat we zo eerst starten met agendapunt 'Stand van zaken technische nulmeting huizen en schoolgebouwen', van de heer Botter. De agenda is natuurlijk redelijk gevuld, dus ik wil vragen uw medewerking voor een snelle en een efficiënte behandeling van de agendapunten, zoals normaal. Kunt u voor de rest akkoord gaan met de agenda? Ja? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Het viel mij op dat de commissie Ontwikkeling gewoon tot 23:00 uur duurt en de commissie Samenleving maar tot 22:30 uur. Wat zien we dan aan het eind van de agenda? Toevallig bijvoorbeeld het onderwerp 'Huiskamer van Oost' en wat hebben we vorige keer meegemaakt? Dat die motie niet behandeld kon worden, omdat we na een uur extra vergaderen plotseling geen tijd meer hadden. Een paar maanden daarvoor was dat ook precies bij Huiskamer van Oost gebeurd. Om te voorkomen dat we misschien uitlopen omdat er zulke interessante onderwerpen staan, dat we dan zeggen om 22:30 uur 'ja, Huiskamer van Oost, maar het is 22:30 uur', wilde ik voorstellen om dan in ieder geval officieel de tijd op 23:00 uur te zetten. We streven er nog steeds naar om 22:30 uur te sluiten en dan naar huis te gaan, maar mocht het uitlopen, dat we in ieder geval niet het excuus kunnen krijgen: 22:30 uur is 22:30 uur.

De voorzitter: Dat excuus zal ik niet gebruiken, dat bent u van mij gewend natuurlijk. We hebben die tijd zo uitgerekend en weten dat de commissie ook heel strak op de punten zit en heel kort en bondig, dus. Maar als het iets langer duurt, ben ik altijd bereid om even tot 23:00 uur door te gaan, tuurlijk. We gaan dit punt gewoon behandelen en 23:05 uur wil ik ook nog wel. O, geef ik nou weer te veel weg? Sorry. Nee, maar dat is geen probleem, de heer Van den Raadt. Dan gaan we naar de mededelingen. Sorry.

13. Motie 21.03 Zelforganisaties zijn waardevolle partners, maar zelforganisatie gaat niet vanzelf (MTM)

De voorzitter: O, de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik wil graag agendapunt 13 van de agenda afvoeren, 'Zelforganisaties zijn waardevolle partners'. Ik heb begrepen dat zij uitgebreid gesprekken hebben gehad met de gemeente en dat het geen zin meer heeft om dit te bespreken. Als de rest dat ook vindt, natuurlijk.

De voorzitter: Oké, dus dat kunnen we nu al, want dat was eigenlijk een vraag al aan het eind van de vergadering, we hadden al zo'n vermoeden. Maar dan gaan we die nu al op voorhand van de agenda halen. Agendapunt 13 halen we van de agenda, 'Zelforganisaties zijn waardevolle partners'. Dat blijft natuurlijk wel, maar hij staat niet op de agenda. Dank u wel.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Heeft de wethouder nog een mededeling te doen? Nee? Zijn er nog commissieleden met mededeling? Nee?

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we naar de agenda komende vergadering en de Jaarplanning en Actielijst. U heeft de Jaarplanning en Actielijst weer bij de agenda aangetroffen. Zijn er op de Jaarplanning en Actielijst nog op- of aanmerkingen? Nee. Zijn er nog zaken die vanaf de Actielijst weggehaald kunnen worden, omdat deze achterhaald zijn? Nee, hè? Dan heb ik ... Ik mis volgens mij ... Nee, die komt nog. Ik ga eerst even vertellen, ja. De volgende vergadering is dus op 28 oktober en voor die vergadering is tot nu toe één nota ontvangen die ter advisering is aangeboden. Dat is de Bestuursrapportage 2021 voor de programmanummers één tot en met drie. We hebben nog geen bespreekpunten vanuit het college ontvangen, dus kunnen we nu overgaan naar de vraag aan de commissie of er nog ter kennisname stukken zijn die zij wil agenderen. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik zou graag willen dat de klok stilstaat bij het agenderen van stukken, want volgens mij is dat een ordevoorstel. Agendapunt 1.1 willen we agenderen. Dat is een interessant onderzoek over de regionalisering/ambulantisering van beschermd wonen en maatschappelijke opvang en daar zitten mooie aanbevelingen in. Ik zou graag met de commissie willen bespreken hoe we die aanbevelingen bij de wethouder onder de aandacht willen brengen, of dat er misschien aanbevelingen tussen zitten die we niet zo belangrijk vinden. Dus daar zou ik graag een gesprek over willen voeren.

De voorzitter: Is daar steun voor bij de commissie? Ja, gaan we die agenderen. Nog een stuk? Ik zag mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik zou graag de artikel 38-vragen van D66 en het CDA omtrent het Anton Pieckhofje willen agenderen. Een aantal zaken zal ik technisch kunnen uitvragen, maar ik wil graag ook met de wethouder en deze commissie doorspreken over het bouwkundig rapport en de oplossingen die zijn aangedragen vanuit de gemeente, of daaromheen eigenlijk, vanuit de gemeenschap daaromheen. Ik wil daar graag wat meer discussie en informatie over.

De voorzitter: Steun van de commissie? Ja, hè? Dat dacht ik al. Dan gaan we die ... En voor de orde is dat 4.3?

Mevrouw Çimen: Klopt, ja.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: 1.4, 'Informereren Koploperproject Cliëntondersteuning na één jaar'. Omdat we dus één jaar voorbij zijn zou ik daarover willen praten, hoe verder en hebben we het straks dan goed geregeld? 1.4.

De voorzitter: 1.4, 'Informereren Koploperproject Cliëntondersteuning na één jaar'. Kijken we even rond. Ja, oké. Komt die er ook bij. Verder nog iets? Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Wij doen weer even een gevalletje. Ik wilde 1.6.2 agenderen, dat gaat over de dubbele anonieme melding bij Veilig Thuis. Toen heb ik even gekeken naar het document. Inderdaad, het document is een soort van raadsinformatiebriefje, een briefje, een opleggertje waar verder niks instaat. Dus ik weet niet precies wat ik ga agenderen als ik dit ga agenderen.

De voorzitter: Ik eerlijk gezegd ook niet zo, want ik zie er maar weinig bijstaan. Dus dan lijkt het me nog niet zinvol om deze te agenderen op dit moment, toch?

Mevrouw Klazes: Nee, maar misschien is het wel handig als de wethouder even iets zegt over waar het stuk is gebleven of dat dat nog komt.

De voorzitter: Nee, ik weet niet of de wethouder dat nu al kan zeggen. Maar wethouder Botter.

De heer Botter: Het staat mij bij dat ik iets op mijn staf heb gezien over die dubbele melding en uitleg van waarom, maar ik weet niet of dat, ik heb dat zo niet één, twee, drie paraat in relatie tot hetgeen van wat nu op de ingekomen stukken staat. Maar ik weet dat u daar vaker over wilt praten, dus als u dat wil agenderen dan gaan we daarover met elkaar in gesprek. Kennelijk hebben we een hele lege agenda, dus kunnen we natuurlijk erover ...

Mevrouw Klazes: Oké, de vraag, heel graag, de vraag is alleen op basis van welke stukken we dat gaan doen. Zal ik daar gewoon nog een keer een technische vraag stellen en dat we daarop op basis van nu ... Ja? Oké.

Mevrouw Çimen: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Volgens mij zit het bij 1.6 als bijlage. Dus bijlage 3 en 4, dus de antwoorden op de toezeggingen. Dus bij 1.6, het vaststellen van het actieprogramma ...

De voorzitter: O ja, een deel van nummer 5.

Mevrouw Çimen: En daaronder.

De voorzitter: Ja, hij zit er inderdaad bij. Dus als u het even heel snel leest, dan ga ik even naar de heer Hulster. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, in relatie tot het verzoek van GroenLinks, moeten we niet gewoon 1.6 bespreken in de commissie? Want volgens mij is het actieprogramma wel de moeite waard om te bespreken. Het is een beetje gek dat het alleen maar ter bespreking wordt aangeboden, of alleen maar ter informatie. Moeten we dat niet überhaupt vaststellen, vroeg ik me af?

De voorzitter: Ik kijk nog heel even naar mevrouw Klazes. Heeft u inmiddels al daarnaar gekeken of niet?

Mevrouw Klazes: Fijn dat u even naar mij kijkt. Zal ik dan het voorstel doen om dat gewoon in zijn geheel dan te agenderen, over Veilig Thuis? Is daar draagvlak voor hier in deze commissie? Er verschuift op dit moment ook nogal wat, heb ik begrepen, in die hele Veilig Thuis-organisatie. Misschien is het wel zinvol om daar gewoon het over te hebben. Ja?

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, want ik zie geen ...

De heer Van Kessel: Is het niet handig dat er toch eerst gewoon technische vragen worden gesteld en als dan dat niet naar behoefte is, dat we het daarna agenderen? Want zo raakt die agenda voor volgende keer wel erg vol.

Mevrouw Klazes: Nou, ik zie nu wat er allemaal aan vast hangt en ik denk dat op basis van deze informatie, van al die stukken die ik nu zie bij 1.6, dat er wel voldoende informatie is om een goed debat te kunnen voeren daarover. Als de meerderheid van deze raad het er maar mee eens is, dan lijkt me dat ... Ja? Oké.

De voorzitter: Maar welke stukken gaan we dan precies doen? Want we hebben natuurlijk al die vaststelling gedaan.

Mevrouw Klazes: ...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Ja, in zijn geheel?

Mevrouw Klazes: ...' (buiten microfoon) ... daar zit van alles bij wat nog niet echt besproken is.

De voorzitter: Nou, ik kijk eerst even rond of de commissie het begrijpt en de steun wil verlenen of niet. Wie wil dit steunen? Eén, twee, drie, vier. Ik zie genoeg steun, ja. Dan gaan we even kijken wat zinvol is om op de agenda te zetten, want ik heb even voor mijzelf het overzicht niet. Maar hij staat in ieder geval genoteerd. Oké, dank u wel. Verder nog iets? Nee? Dan gaan we door. O, de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, mag ik dan vragen of u de ter adviseringsstukken een beetje vooraan aan de agenda zet? Daar kunnen de besprekpunten daarna voor de leden die daar vragen over hebben.

De voorzitter: In principe lijkt me dat wel zinvol om te doen, maar dat gaat niet altijd lukken vanwege de verschillende wethouders. De heer Botter wil nog wat zeggen?

Wethouder Botter: Kijk, het punt is dat ik het er nog even nu heb bijgehaald. Als het gaat over het stuk van 'Geweld hoort nergens thuis' hebben wij keurig netjes een inventarisatie gemaakt van alle besprekpunten die in alle commissies in de regio's zijn opgenomen. Die zitten ook in het stuk. Er staat heel keurig in de bijlagen per commissie aangegeven wat u heeft gezegd en hoe dat verwerkt is in het stuk. Ik wil toch wel ervoor waken dat we stukken twee keer gaan bespreken. Dus op een gegeven moment is het aan u voorgelegd om uw zienswijze te geven. Die is helemaal verwerkt in de bijlagen en in het stuk. Het is nu gewoon door het college vastgesteld met het idee dat daarmee al uw opmerkingen zijn verwerkt. Maar als u het heel specifiek nog over de dubbele meldingen wilt hebben en daar nog vragen over heeft, dan kan ik me dat voorstellen, maar dan zou ik me daartoe beperken. Want opnieuw weer het hele stuk te gaan behandelen, dat heeft weinig zin, want daar kunnen we nu toch verder niks meer mee, want het is nu vastgesteld.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik snap het punt, hoor. Alleen de vraag die dan rijst is: wij hebben dus hier met zijn allen over gesproken, we hebben een aantal zienswijzen doorgegeven, dat is verwerkt in het stuk. Vervolgens is dat vastgesteld door het college en ik kan me niet herinneren dat ik hem nog terug heb gehad in de commissie. Ja, misschien vergis ik me, hoor. Maar dat lijkt me een beetje een rare stijlfiguur. Of vergis ik me nou, mijnheer Botter?

Wethouder Botter: Het is een collegebevoegdheid ...

Mevrouw Klazes: Weet u wat? Ik weet het goed gemaakt, ik ga er nog even rustig naar kijken en dan ga ik kijken of ik het af kan met een technische vraag. Tenminste, als de commissie het daarmee eens is. Dan zal ik

de antwoorden daarvan met jullie delen. Mocht het dan zo zijn dat er dingen zijn die voor mij niet helemaal duidelijk zijn of die ik niet terugzie wat we besproken hebben, dan kunnen we het alsnog agenderen.

De voorzitter: Ja, laten we die ruimte dan daar even voor nemen, dat lijkt me wel zinvol. In plaats van alles maar op de agenda zetten en ...

Mevrouw Klazes: ... een vinkje bij mijn naam dat ik heel constructief bezig ben, als dat kan.

De voorzitter: Ja, oké. Laat maar. Goed, u gaat het nog even uitzoeken en we horen t.z.t. en u vraagt dan ook even aan de commissie dan gelijk: dit wil ik agenderen en bent u het daarmee eens? Dan pakken we het terug en dan zetten we het op de agenda. Gaan we het zo doen. Oké, dank u wel. Even kijken, verder hebben we niks, hè? Niks om te agenderen.

5. Transcript commissie d.d. 2 september 2021 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 5, dat is het transcript van 2 september. Zijn daar nog op- of aanmerkingen over? Nee?

Ter advisering aan de raad

6. Statutenwijziging OSZG (JB)

De voorzitter: Dan gaan we naar het eerste adviespunt, dat is de Statutenwijziging van de Onderwijsstichting Zelfstandige Gymnasia. De commissie Samenleving wordt gevraagd de door het bestuur van de Onderwijsstichting Zelfstandige Gymnasia vast te stellen statuten goed te keuren. Dan ligt er een hele korte vraag en daar kunt u ook een kort antwoord misschien op geven. Dus ik wil vragen aan de commissie: wie wil als eerste het woord? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. De wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen, waar hiervan sprake is, is bedoeld om bestuur van en toezicht op verenigingen en stichtingen te verbeteren. Ze is van kracht sinds 1 juli van dit jaar, dus behandeling van deze statutenwijziging hier is een beetje mosterd na de maaltijd. Toch gaat het hier om een essentiële zaak. Op grond van de nieuwe regelgeving krijgt de rechter bijvoorbeeld meer beoordelingsvrijheid om een bestuurder of een commissaris te ontslaan bij wangedrag, zelfverrijking of vriendjespolitiek. In een aantal gevallen zijn de betrokken personen zelfs hoofdelijk aansprakelijk te stellen. Dat vind ik goede, noodzakelijke wetgeving en de PvdA gaat akkoord, al is het jammer dat de statutenwijziging in de overkoepelende stichting al van kracht is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. De VVD vindt deze kwalificatie uiteraard prima. Het is een verbetering van de governance, dus prima dat dit ook in de statuten wordt gezet. Alleen eigenlijk een puntje meer over de manier waarop het wordt aangeboden. Het is eigenlijk best wel lastig voor ons om te controleren of de wijzigingen die worden voorgesteld, of die ook in de statuten verwerkt zijn en of er bijvoorbeeld ook nog andere wijzigingen zijn aangebracht. Dus eigenlijk mijn vraag om volgende keer gewoon een track-changes-document of iets waar je die wijzigingen kunt zien, zodat we ook kunnen controleren wat daar inzit, zonder daar een studie voor te hoeven doen. Dan is voor dit geval dan eigenlijk de vraag aan de wethouder of hij kan bevestigen dat in deze statutenwijziging alleen de nodige aanpassingen met betrekking

tot de Wet Bestuur en Toezicht zijn doorgevoerd, dat zijn immers goede wijzigingen, en dat er geen enkele andere inhoudelijke wijziging is aangebracht.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijnheer Van Kessel bedoelt de was-wordt-lijst. Wij missen te vaak het was-wordt-lijstje en daardoor wordt het: zoek de zeven verschillen op. En dat vreet tijd. Dat is één ding, geachte voorzitter, voorzitter eigenlijk van alle commissies en aan de griffie. Een tweede is, ik verzoek met enige aandacht en zorgvuldigheid als het gaat over het woord 'bestuur', want er is een raad van bestuur en er is een raad van toezicht en ze hebben beiden hun verantwoordelijkheid. Er wordt constant gesproken over het bestuur. Uiteindelijk leidt het wel tot een besluit, maar ik zie graag dat duidelijk is waar de rol van de raad van bestuur begint en eindigt en de rol van de Raad van Toezicht begint en eindigt. Dat is na technische vragen van mij wel toegelicht, maar weer met het woord 'bestuur' erin. Ik geef het even in gedachten mee aan de ambtenaren. Dank u wel. En aan de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Wie dan het woord? Niemand meer? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Kijk, wat we hebben gedaan is dat we de wettelijke noodzaak hebben toegepast om het aan te passen aan de huidige systematiek en werkwijze. Er is ...

De heer Smit: Grapje. Wethouder, ik versta u niet.

Wethouder Botter: Ja, maar dat is dan een beetje ver. Het is zo dat op dit moment het is aangepast aan de vigerende wet- en regelgeving en het eigenlijk gewoon een update is, zodat we daar weer een tijdje mee toe kunnen. Er is niks meer aangepast dan strikt noodzakelijk en uw opmerking dat we in de toekomst duidelijker die was-wordt-tabel zullen weergeven heb ik ter harte genomen en daar zal ik ook voor zorgen dat dat in de toekomst gebeurt. Volgens mij was dat een antwoord op de vragen die zijn gesteld.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog opmerkingen? Ja, het lijkt een hamerstuk, hè? Oké, dan wordt dit een hamerstuk, dank u wel. En een toezegging dat de was-wordt-lijst voortaan erbij gezet wordt. Dank u wel, wethouder, en dank u wel, heer Van den Berg, voor uw komst.

Overige punten ter bespreking

8. Stand van zaken technische nulmeting Haarlemse schoolgebouwen (JB)

De voorzitter: Dan gaan we nu door naar agendapunt 8. 7 slaan we dus even over, die komt later. Agendapunt 8 is een bespreekpunt, dat gaat over de stand van zaken technische nulmeting van de Haarlemse schoolgebouwen. Deze technische nulmeting geeft de gemeenteraad inzicht in de technische kwaliteit van de Haarlemse schoolgebouwen. De conclusie is dat de helft van de 86 schoolgebouwen een onvoldoende of een zeer onvoldoende scoort ten aanzien van de technische kwaliteit, duurzaamheid, energiebesparing en voor het binnenklimaat. Het ter kennisname stuk is ter bespreking geagendeerd op verzoek van de VVD, de heer Van Kessel. Ik geef daarom als eerste het woord aan de heer Van Kessel, VVD. Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. U heeft het prima ingeleid. In de stukken, als we dan kijken, zien we dat de rekening van 200 miljoen die er staat, dat die voor een derde gedekt is en dat er nog van 140

miljoen budget nodig lijkt te zijn om de schoolgebouwen weer op peil te krijgen. Ik schrik daarvan, maar wellicht dat de wethouder de waarde van dit bedrag kan duiden. Verder zou ik aan de wethouder willen vragen of hij ook een inschatting kan maken van de financiële omvang om de kwaliteit van de Haarlemse scholen weer op acceptabel niveau te krijgen. Dan is eigenlijk ook de vraag: wat is acceptabel? Dus is het misschien mogelijk dat de wethouder daarvoor misschien richting één van de volgende behandelingen scenario's aanlevert: wat kunnen we doen voor welk geld? Verder zou ik nog willen vragen of deze nieuwe inzichten, in hoeverre die van invloed zijn op de prioritering van het onderhoud, of er nu bijvoorbeeld eerst aandacht wordt gegeven aan scholen waar de kwaliteit onvoldoende is. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank je wel, voorzitter. Haarlem telt in totaal 86 schoolgebouwen die in gebruik zijn voor basis- en voortgezet onderwijs. Tien van deze gebouwen zijn niet onderzocht, omdat zij jonger dan tien jaar zijn. De 76 onderzochte scholen waarvan 40 scholen onvoldoende scores. In het stuk lees ik dat de gemeente in samenwerking met schoolbesturen een ranglijst zal verwerken in de lange termijnplannen voor onderwijshuisvesting. Mijn vraag aan de wethouder is: wanneer kan de raad deze ranglijst verwachten en wanneer wordt de financiële opgave die hiermee gepaard gaat aan de raad voorgelegd? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: In het Strategisch Huisvestingplan Onderwijs van januari 2020 hebben we vastgesteld dat voorzieningen adequaat moeten zijn en moeten voldoen aan geldige regelgeving. De schoolbesturen zijn verantwoordelijk voor het onderhoud en wij zijn verantwoordelijk voor de huisvesting. De gezamenlijke verantwoordelijkheid met tegelijkertijd gescheiden bevoegdheden maakt dat er veel keuzes niet eenzijdig kunnen worden gemaakt en dat de resultaten dus afhangen van wederzijds draagvlak. Echter, leerlingen en onderwijspersoneel verdienen goede scholen, een prettige en gezonde plek om te leren en te ontwikkelen. De gemeente zal dan moeten investeren en de kwaliteit van de schoolgebouwen moeten fris zijn van het binnenklimaat. Daarbij moet er aandacht zijn voor duurzaamheid, innovatie, flexibele inzet van de gebouwen. De stad kent een enorme variatie aan schoolgebouwen, nieuw, oud, monumentaal, duurzaam of juist weer niet. Tegelijkertijd groeit de vraag naar schoolplekken en schoolsoorten die verspreid moeten liggen over de stad, zodat ouders ook wat te kiezen hebben. Dit vraagt aan ons slim te investeren en snel te kunnen inspelen op de veranderingen. Hoe wil de wethouder daarmee omgaan? Vernieuwende oplossingen, bijvoorbeeld dat panden ook buiten schooltijden beschikbaar zijn voor andere activiteiten. Inmiddels scoren 40 van de 86 scholen een onvoldoende. Dat is ernstig. U schrijft dat er verdiepende gesprekken gehouden worden met schoolbesturen. Echter, wat heeft u voor deze verdiepende gesprekken gedaan met deze schoolbesturen? Hoe controleert u dat de schoolbesturen en de gemeente er samen voor zorgen dat er onvoldoendes gescoord gaan worden en hoe we die naar voldoende weten te krijgen? Want als de helft van de klas blijft zitten is er met de leraar toch ook wat aan de hand.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik zal het kort houden. Er zijn al veel goede vragen gesteld, dus ik wacht gewoon heel even dat antwoord af van de wethouder. Ik proef ook bij de collega's: het liefst zouden we willen versnellen, want we schrikken toch wel een beetje van deze technische nulmeting. Ik begrijp heel goed dat daar ook gesprekken over moeten plaatsvinden met de schoolbesturen, maar kan de wethouder ook aangeven, want volgens mij is het niet alleen een budgettaire probleem, maar moeten we ook goed kijken naar

capaciteit en het echt kunnen wegzetten en uitvoeren van dit soort prioriteringen en versnellingen, dus kan de wethouder daar ook een reflectie over geven? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo en daarna de heer Slik.

Mevrouw Stroo: Dank voor de agendering, aan de VVD. Ik vond het overzicht heel duidelijk en ook de meting op de verschillende gebieden: energie, binnenmilieu, functionaliteit en technische kwaliteit. Ik wil even inhaken op wat mevrouw Zoon zei van Hart voor Haarlem, dat de scholen verantwoordelijk zijn voor het onderhoud en de gemeente voor huisvesting. Is het duidelijk wie waarvoor verantwoordelijk is? Zijn er ook overlapgebieden? En kan de gemeente de scholen dan aanspreken op achterstallig onderhoud? Dank u.

De voorzitter: Dank u. Had u een interruptie, of? Nou, ik had al mijnheer Smit genoemd. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Interessant en het lokt vragen uit die al voor een deel gesteld zijn. Ik vul graag de vraag van de heer El Aichi aan over het overzicht benodigde investeringen, maar graag ook daarin zichtbaar de huidige beschikbare dekking voor die investeringen. Dan zie je vermoedelijk een gat, maar dat hoor ik graag, of de wethouder dat wil leveren. Ik vraag de wethouder ook of alle onderhoud, groot onderhoud, renovatieachtige aspecten op basis van minimaal BEN plaatsvindt. En het verbaast niet, maar het is wel misschien een extra zorg, dat 10 van de scholen, 10 van de 86, een onvoldoende binnenmilieu hebben. Dat is toch wel een tikkeltje corona-/covid-gevoelig. Wordt dit aspect naar voren getrokken de komende tijd, als het gaat om het onderhoud? En dan constateer ik wel dat er klappen geld vermoedelijk nog bij moeten, maar met de achterstand ook in het investeringsplan zichtbaar zal het ook in onderhoud zichtbaar zijn. Ik vind het wel prettig als de wethouder aangeeft wanneer hij denkt dat dat inzicht bij de commissie gaat komen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij, en daarna mevrouw Timmer-Aukes.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, dit bevestigt wel het beeld wat we zelf ook hebben, dat er veel scholen niet echt in een fantastische staat zijn. Het is ook heel goed dat we daar nu echt wat aan gaan doen. De belangrijkste vraag die we daarbij hebben is dat het, het is een mooie ranking op vier criteria, maar soms zie je dat een school op drie wel goed scoort, maar op eentje slecht. Dan zou je denken, met een lekenverstand daarnaar gekeken, denk je: misschien is dat makkelijker op te lossen dan een school die op vier criteria wat minder scoort en een gemiddeld misschien lager uit de bus komt. Dus is dit nu ook een lijst die echt de prioriteiten aangeeft, of zit er misschien ook nog wat laaghangend fruit tussen van scholen die bijvoorbeeld alleen maar de energiebehoefte moet verbeteren? Dat is volgens mij toch wat eenvoudiger op te lossen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks sluit zich aan bij de vragen die al allemaal zijn gesteld, het zijn goede vragen. Er zijn verbeteringen te vinden met de renovatie nieuwbouw, maar ook quick-wins. Die maatregelen zijn echter, daar zijn de schoolbesturen echter verantwoordelijk voor en we willen dan ook alle schoolbesturen oproepen om deze maatregelen ook zo snel mogelijk gewoon uit te voeren. We vragen de wethouder om in de verdiepende gesprekken die op de planning staan, met alle afzonderlijke schoolbesturen, om het dus over deze lijst te hebben, hier ook echt de voortgang van gewoon die quick-wins

en alle scholen ook in de gaten te houden, dat inderdaad het laaghangende fruit ook gewoon gelijk gedaan wordt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Er ligt een ongedekte opgave van 140 miljoen. Nu gaan we het hebben over quick-wins. Hoeveel van die miljoenen denkt u daarmee weg te kunnen halen en wat denkt u met die overige honderden of tientallen miljoenen te doen aan de achterstand?

Mevrouw Timmer-Aukes: Laten we eerst kijken wat we nu gewoon kunnen doen en daarna gaan we kijken wat er voor de rest ligt. Als je nu al iets kan doen, waarom zou je dan wachten tot morgen?

De voorzitter: De Van Kessel.

De heer Van Kessel: U heeft acht, mijnheer de voorzitter, GroenLinks heeft in deze coalitie acht jaar de tijd gehad om hier wat aan te doen. Het is D66 hier die samen met de VVD vervolgens om zo'n technische meting vraagt en dat probleem nu echt inzichtelijk maakt. Wat heeft u de afgelopen acht jaar gedaan, of wat heeft GroenLinks gedaan, voorzitter, om deze achterstanden weg te werken?

De voorzitter: Ik denk dat wij hier met zijn allen gewoon goed naar hebben gekeken. We hebben gewoon nog steeds de vraag: je hebt altijd capaciteit, je hebt altijd het budget en daar hikken we met zijn allen nu tegenaan. Hoe gaan we goed budgetteren? Hoe kijken we naar wat er ook gedaan kan worden met de capaciteit die er is? En dus ook met dat we dus niet steeds dingen doorschuiven. Dat hebben we met zijn allen ook gewoon bekeken en wij als GroenLinks houden dat ook goed in de gaten. Maar je moet ook kijken wat op dit moment mogelijk is en dat was niet alles wat we zouden willen, maar het is wel wat er nu gedaan kon worden.

De voorzitter: Was u klaar met uw betoog? Nog niet. Gaat u verder.

Mevrouw Timmer-Aukes: Even kijken. Voor de rest, die vragen zijn ook al gesteld, over inderdaad hoe dus nu deze lijst invloed heeft op de prioritering van de lijst met het SHO. Omdat, ik heb even gekeken welke cijfers alle scholen in die lijst hebben gehad en je ziet dat niet iedereen met een zware onvoldoende bijvoorbeeld als eerste staat. Dus kijken naar de prioritering, dat deze lijst ook eventjes ernaast wordt gelegd. Laten we ons inderdaad gewoon ook samen inspannen. De gemeente heeft ook gewoon een lastige verhouding met de schoolbesturen over wie waar nou verantwoordelijk voor is. Maar laten we nou ook samen kijken en samenwerken met de schoolbesturen, om ervoor te zorgen dat die scholen ook gewoon goede scholen worden en daar niet over gaan ruziën. Want we willen met zijn allen dat onze kinderen naar een zo veilige en gezond mogelijke school gaan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Het is, al dit gedelibereer, goed om te bedenken dat deze agendering niet alleen een verkiezingsstuntje is, maar een serieuze vraag naar prioritering. Voor ons staat voorop dat er basisscholen en scholen in het voortgezet onderwijs zijn die slecht afkomen en waarvan er een samenhang is tussen voorzieningen en de schoolprestaties. Het zou zeer helpen als er een gebouw extra beschikbaar komt die als sterke accommodatie kan dienen als een schoolgebouw wordt gerenoveerd of nieuw wordt opgetrokken. Want daar gaat deze nota feitelijk over. Waar zijn de achterstanden, hoe liggen de prioriteringen

en wat kunnen wij doen op middellange termijn om echte verbeteringen aan te brengen? Ja, er ligt een achterstand in investeringen. Ja, er is een fors tekort van 140 miljoen, maar dat gegeven zijnde moeten we zorgen dat we zo goed mogelijk omgaan met de kwaliteit van het onderwijs. Dat is niet alleen maar een kwestie van een budgettering en een kwestie van prioritering, dat is ook een kwestie van inzet op een langere termijn. Rome wasn't built in a day en schoolgebouwen ook niet. Dank u wel.

De voorzitter: U had nog een interruptie van de heer Smit, OPH.

De heer Smit: Mijnheer Oomkes, u zegt: zo goed mogelijk. Dat kan uit uw hart komen, maar dan wil ik toch even een stukje inhoud hebben. Want we constateren een gigantisch gat tussen noodzaak – ik noem het nog geeneens ambitie – tussen noodzaak en middelen, en u zegt: zo goed mogelijk. Dan wil ik toch even dat u een brug slaat tussen zo goed mogelijk en de werkelijkheid.

De heer Oomkes: Volgens mij sla ik juist een brug tussen zo goed mogelijk en de werkelijkheid. Want ik vind dat je om te beginnen moet kijken naar achterstanden op scholen die een zwakke schoolbevolking hebben. Er ligt een hele duidelijke link tussen slechte schoolgebouwen en prestaties van kinderen op die schoolgebouwen. Als je dat meeneemt in je beschouwing, dan weet je precies waar je prioriteiten eigenlijk zouden moeten liggen. Er zijn achterstandswijken en de scholen daar verdienen onze eerste blik. Ten tweede vind ik dat je moet kijken naar de opbouw van de stad: waar zijn de schoolgebouwen het laatst aangepakt, hoe gaan we het verstandigst met ons geld om als we kijken naar bijvoorbeeld de populariteit van schoolgebouwen? Het is zo dat we lang niet onze ... Elk jaar krijgen we gewoon gedonder over de vraag of een kind wel naar de school van de eerste of tweede keus kan gaan. Dat is een extra factor in deze problematiek.

De voorzitter: U had een interruptie op de heer Oomkes? O, sorry. De heer Smit eerst, OPHaarlem.

De heer Smit: De heer Oomkes, ik hoor u en ik ben het eigenlijk met u eens. Maar dan moet u ook even uitleggen hoe u wellicht nog enige compassie kunt hebben voor de beoogde bestemming van 11,8 miljoen aan middelen voor niet-onderwijs. Want als zelfs het binnenmilieu op tien scholen onvoldoende is neem ik aan dat u niet akkoord kan gaan met het verdelen van die 11,8 miljoen incidentele middelen op andere plekken dan bijvoorbeeld aan het achterstand inhalen op binnenmilieu.

De heer Oomkes: Ik zei net dat dit om investeringen gaat die eigenlijk over een flinke periode worden uitgeschreven, niet alleen maar over het volgend jaar. Wat u nu zegt is investeringen die nodig zijn om scholen veilig te krijgen. Bij mijn weten heeft de Rijksoverheid extra middelen ter beschikking gesteld om scholen veilig te krijgen.

De voorzitter: De heer Smit, laatste keer.

De heer Smit: Dat betekent dat we straks kunnen zien dat bijvoorbeeld het binnenmilieu, dus de COVID-gevoeligheid, snel opgelost wordt bij de tien genoemde scholen?

De heer Oomkes: Dat zal wel moeten, ja.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter, en ook bedankt voor de interruptie. Maar dat brengt mij op de volgende vraag. Er is nu gekeken naar de technische kwaliteit van de scholen, de duurzaamheid, de

energiebesparing en het binnenklimaat. Nu hoor ik de woordvoerder van de PvdA zeggen dat hij het vooral belangrijk vindt dat er wordt gekeken naar wat de geografische ligging van die school is. Namelijk, als het in een achterstandswijk is moet er meer geld heen en in een niet-achterstandswijk minder geld heen. Dan is mijn vraag aan de PvdA: is de schone lucht voor kinderen in een goede wijk – als hij al kan duiden wat het verschil tussen een goede en een slechte wijk is – belangrijker dan de schone lucht voor andere kinderen?

De heer Oomkes: Niet ten principale. Het gaat natuurlijk over de vraag: waar liggen de grootste achterstanden in het onderwijs? Niet toevalligerwijs is dat in de kwetsbare wijken.

De heer Van Kessel: Dan constateer ik dat ten aanzien van de kwaliteit van de schoolhuisvesting de PvdA daar een vreemde redenering op nahoudt. Wat de VVD Haarlem in ieder geval betreft maakt het niet zo heel veel uit waar de kinderen op school zitten, maar gaat het vooral om de kwaliteit van het schoolgebouw wat in orde gebracht moet worden.

De heer Oomkes: Kijk, in algemene zin heeft u gelijk, alleen in de praktijk is het zo dat er wijken zijn met hele slechte voorzieningen, dat geldt dan ook op onderwijsgebied. Dat is geen geheim, toch?

De voorzitter: Laatste keer dan echt, mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dan constateer ik in ieder geval dat in de afgelopen acht jaar PvdA dus niet alleen de kwaliteit in de achterstandswijken van de scholen flink achteruit is gegaan, wat net wordt bevestigd, maar dat ook nog een keertje de kwaliteit van de huisvesting er flink belabberd bijstaat.

De heer Oomkes: Dus ik heb hier niet alleen te maken met iemand die het Duisenberg-onderzoek op dit gebied heeft geleid, maar ook nog probeert duidelijk te maken wie lijsttrekker is bij de komende gemeenteraadsverkiezingen? Dat is prima, maar daarmee lossen we de urgenties in het onderwijs op dit moment niet op. Het gaat hier om vast te stellen wat er gedaan moet worden, waar de problematiek ligt en wat wij allen kunnen doen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP, gaat uw gang.

Mevrouw Özogul-Özen: Er zijn een aantal goede vragen gesteld waar wij ons bij aansluiten en vooral met name bij het binnenklimaat en COVID, met de winter in het vooruitzicht. Er zijn eerder vragen gesteld, ik meen door D66 die er verantwoordelijk voor was. Daar is op geantwoord dat de schoolbesturen daar verantwoordelijk voor waren. Mijn vraag aan de wethouder, concreet, is: kunt u vertellen wat daarmee gedaan is de afgelopen periode vanuit de schoolbesturen?

De voorzitter: Dank u wel. Is er verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik merk dat er kennelijk nogal wat onduidelijkheid is ontstaan door alle lijstjes die we hebben meegestuurd. Ik heb er wel behoefte aan om u mee te nemen naar bijlage drie bij het stuk, want in die bijlage treft u eigenlijk een compleet overzicht aan van hoe en op welke wijze en in welk jaar, op welk moment waar scholen willen gaan werken tot en met en 2029 aan toe. Dat is natuurlijk ook een lijst die wij niet zelf hebben bepaald, die is ook afhankelijk van de uitkomsten van het onderzoek, die eigenlijk veel meer een soort onderbouwing is geweest, die inventarisatie van hoe het zit met de problematiek van de scholen. Maar het is ook een lijst die in overeenstemming is gebracht met de

prioritering zoals de schoolbesturen daar tegenaan kijken. Zoals u weet hebben wij in het begin van deze coalitieperiode uitvoerig met elkaar gesproken over het Onderwijshuisvestingsplan dat loopt tot 2022. In 2022 moet er weer een nieuw plan liggen voor de komende vier jaar. We zijn voornemens om dat voor acht jaar te doen, omdat je met een doorlooptijd van acht jaar veel beter een beeld krijgt. Ik hoorde dat sommige partijen zeggen: we hebben om dit onderzoek gevraagd. Dat kan zijn, maar ik weet nog heel erg goed dat ik door mijnheer Smit op de vingers ben getikt dat er totaal geen zicht was op de vraag: wat is nou precies dat achterstallig onderhoud? Hij geeft het ook aan, dat dat nodig is om dat zicht te hebben bij de openbare ruimte, hij geeft aan dat dat nodig is om dat te doen bij vastgoed en in de portefeuilles waar ik voor verantwoordelijk is dat ook gedaan. De collega's van u die bij de ontwikkeling zitten en bij vastgoed weten dat ik precies zulk soort lijstjes ook maak voor vastgoed. Als het dan gaat over de vraag: wat wil je nou als eerste, wat wil je nou meteen? Dat is heel erg afhankelijk natuurlijk ook verder van wat de schoolbesturen willen, het is afhankelijk van hoe je dat verdeeld tussen de eenpitters, de grotere schoolbesturen van het openbaar onderwijs en van het speciaal onderwijs. Dat doe je op overeenstemminggericht overleg. Ik begrijp niet zo goed wat mevrouw Aukes zegt, want dat wij een slechte of een lastige verhouding hebben met schoolbesturen ...

Mevrouw Timmer-Aukes: O, nee. Dat ...

Wethouder Botter: Dat hoor ik u volgens mij net zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dat heb ik niet gezegd. Ik heb alleen gezegd: blijf vooral samenwerken. Vooral omdat het soms lastig is van: tot waar gaat de gemeente en waar beginnen de schoolbesturen? Dus ik zeg meer: blijf met elkaar praten. Ik zeg daarmee niet dat het een slechte verhouding is, maar ...

Wethouder Botter: Slechte verhouding heeft u niet gezegd, lastige verhouding. Ik heb het echt letterlijk opgeschreven. Misschien moeten we samen nog eens terugkijken naar de band die gemaakt is. Maar dat maakt niet uit. Dat in gesprek blijven is gewoon heel erg belangrijk. Het is gewoon heel erg belangrijk dat we dat op een goede manier doen. Ik ben afgelopen vrijdagmiddag overigens bij een heel erg mooi symposium geweest van Spaarnesant, waarbij ze voor de komende jaren hebben laten zien wat ze van plan zijn om te gaan doen en waar ze ook nog eens een keertje zijn ingegaan op de vijf scholen die deze coalitieperiode zijn geopend. Allemaal gasloos, allemaal op een schitterende manier vormgegeven, allemaal duurzaam en een goed binnenmilieu. Het is inderdaad zo dat het binnenmilieu van een aantal scholen voor verantwoordelijkheid is van de schoolbesturen, behoudens bij de scholen, de tien gebouwen die wij zelf in eigendom hebben bij de afdeling Vastgoed. Daar moeten wij zorgen voor het binnenklimaat en daar zijn we ook mee bezig. Er zijn verschillende subsidieregelingen en als je kijkt nu naar de schoolbesturen zelf, ook bijvoorbeeld het Sancta, die heeft heel erg veel geïnvesteerd in allerlei maatregelen rondom het verbeteren van het binnenklimaat en de technische noodzaak die daar is. Als het dan gaat ook over de financiën, wij zijn bij start van deze coalitieperiode begonnen met 18 miljoen euro voor onderwijshuisvesting. Daar is bij de vorige begrotingsbehandeling 19 miljoen bijgekomen, dus zeg maar een kleine 40 miljoen. Hetgeen betekent dat die 140 miljoen die ook in diezelfde bijlage drie staat nu teruggebracht is tot 100 miljoen. We hebben dus een aardige werkvoorraad en degenen die al kennisgenomen hebben van de begroting voor het komend jaar en verder zullen zien dat in het investeringsprogramma opnieuw extra geld is gereserveerd voor onderwijshuisvesting. Wat je ook ziet bij het IP is dat onderwijshuisvesting één van de onderwerpen is waar het tot een vrij hoge uitputting komt. Ik geloof dat er sprake is zelfs van 70 tot 80 procent – en dat is in het IP best wel redelijk hoog – en dat je je moet afvragen in hoeverre, wanneer je dit gaat versnellen, dat wanneer je

daar nog echt heel veel meer gaat doen je aan de andere kant ook niet de markt verziekt. Want we merken dat er heel weinig ondernemers, bouwbedrijven zijn die op dit moment tegen gunstige condities ons kunnen ondersteunen om een gebouw te bouwen en ook op te knappen en te renoveren. Op het moment dat wij een enorme druk hebben dat we nog zelf veel meer gaan vragen, dan zijn we zelf natuurlijk ook prijsopdrijvend bezig. Ook dat is een aspect waar we met elkaar rekening mee moeten houden, want de markt is heel erg schaars, ik heb u al aangegeven toen we het vorige programma vaststelden voor het meerjarig onderwijshuisvesting dat we 33 procent hoger zaten dan dat we oorspronkelijk hadden gedacht. De aannemerskosten zijn gewoon 33 procent hoger. U moet zich realiseren dat de onderwijsvergoeding die in het gemeentefonds zit eigenlijk uitgaat van 2300 euro per vierkante meter. Wij zitten zelf nu al op 3300 euro per vierkante meter. Dat is ook het bedrag waar we nu mee met de belangenbehartigers die vanuit de VNG met het Ministerie van Onderwijs discussie voeren, dat we echt aangeven: die VNG-norm die gehanteerd wordt is gewoon niet meer van deze tijd en die moet worden aangepast.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, wethouder. Dat zijn inderdaad zaken die al eerder ook in deze commissie zijn besproken. Toen hebben vastgesteld dat we van onze prioriteiten maar een deel kunnen inwilligen vanwege deze markt, die telkens duurder wordende bouwmarkt. Bij die besprekingen hebben we het ook terzijde gehad over de vraag voor welke vertraging nou die prijsontwikkeling in de bouwmarkt zorgt. Kunnen we met andere woorden nog goed aangeven wanneer wat nou precies aan bod komt?

Wethouder Botter: Ook dat staat in die bijlage drie. Er staat precies per jaar aangegeven van wat wij denken dat mogelijk is, zowel in financiële zin als in beheersmatige zin, en ook wat de schoolbesturen aankunnen.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dat heb ik gelezen, uiteraard, maar is dat geactualiseerd?

Wethouder Botter: Wat bedoelt u met: is dat geactualiseerd?

De heer Oomkes: Daarmee bedoel ik dat de prijsopdrijvingen met name in de bouwsector zodanig zijn dat je ze eigenlijk amper kunt voorspellen. Ik ken bedrijven in Haarlem die gewoon simpelweg niet alles kunnen aanpakken, omdat ze gebrek aan materialen hebben en daarmee zelf hun eigen boezem van het bedrijf vasthebben, dat ze wel steeds hogere kosten moeten berekenen, sterker nog dan welke indexcijfers dan ook. Dus ik kan me niet voorstellen dat in deze nota alles al helemaal up-to-date is, dat was de vraag.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik raakte ook een beetje getriggerd eigenlijk door wat de wethouder zei over het mogelijk verzieken van die markt. Dat begrijp ik ook en ik snap dat dat ook echt wel een overweging is vanuit de gemeente, want je kunt elke euro maar één keer uitgeven uiteraard. Maar even in het kader van verwachtingenmanagement ook in deze raad. Is daar consensus over, over het dus temporiseren en niet versnellen ook in het oog al met de schoolbesturen? Of zouden zij wel liever versnellen? Ik ben daar een beetje naar op zoek, zou de wethouder daar iets meer over kunnen zeggen?

Wethouder Botter: Ik denk dat zichzelf respecterende schoolbesturen allemaal die versnelling willen. Maar dan is vervolgens de vraag: wie betaalt de rekening en is het geld er ook om die rekening te betalen? Als je

kijkt hoeveel geld wij de afgelopen periode nu in onderwijshuisvesting hebben gestoken is dat best wel veel. Ook vorige week, want ik weet niet wat het is met onderwijshuisvesting en maatschappelijk vastgoed, maar ook was daar een ander symposium over van bouwstenen, een bureau dat ook zich daarmee bezighoudt, met die vraag: hoe ga je nou de komende jaren ook om met die schoolontwikkeling? Je ziet eigenlijk in vergelijking tot een heleboel andere gemeenten, dat wij het op dit moment echt goed op orde hebben. Dat als het gaat over de vraag en de interactie die wij hebben met de schoolbesturen, dat dat ook goed gaat. Dus tuurlijk, men wil het liefst morgen alle scholen op orde hebben, maar dat is niet realistisch.

De voorzitter: Wethouder, u heeft nog een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. De VVD is erg blij dat er in de afgelopen periode veel meer aandacht en ook veel meer geld naar schoolhuisvesting uitgegaan is, dat is heel fijn. We zijn ook ontzettend blij met de ontwikkeling dat we die uitgaven nu aan het koppelen zijn met een aantal kwaliteitskenmerken, daar zijn we nu mee bezig. Ik heb daar dus twee vragen over gesteld. Eén is: in hoeverre is die kwaliteitsmeting van invloed geweest op de prioritering? Ik ben denk ik niet de enige die dat gevraagd heeft, dus kan de wethouder toch nog iets meer aangeven over hoe dus de scholen die het slechtste scoorden, zijn die nu vooruit gehaald in de planning? Dat was eigenlijk de vraag die ik had. Ik heb niet de Excelsheets daar één op één op nagelopen. Het tweede vraag is: is het mogelijk om wat scenario's te geven – dat hoeft ook niet nu – over wat het gevolg zou zijn om te versnellen ten aanzien van de financiën en schoolhuisvesting en het hetzelfde houden en misschien ook bijvoorbeeld minder ...

De voorzitter: De heer Van Kessel, dit is eigenlijk geen interruptie, want volgens mij was de wethouder nog lang niet klaar, is het meer een tweede termijn wat u nu aan het doen bent.

De heer Van Kessel: Ja, maar ik had dus twee vragen.

De voorzitter: Maar de wethouder was nog niet klaar, toch?

De heer Van Kessel: En daar zou ik graag antwoord op hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Botter, gaat u verder.

Wethouder Botter: Dank u wel. Kijk, niet alle scholen die het slechtste scoren op die vier criteria zijn naar voren gehaald. Dat heeft er ook mee te maken dat er ook nagedacht wordt: hoe gaan we om überhaupt met die school? Misschien moeten er wel een heel ander gebouw komen. Daarover moet eerst het gesprek worden gevoerd. Wat je ook ziet is dat we bezig zijn in de ontwikkelzones. In twee van de vier ontwikkelzones zou andere onderwijshuisvesting moeten komen, wat gevolgen heeft voor scholen die daar naartoe gaan. Dus dat is iets wat we, we hebben nu de basis wat mij betreft op orde en we hebben het inzicht. Op basis van deze gegevens hebben wij een voorstel gemaakt van hoe we de investeringen voor de komende jaren voor ons zien als gemeente. Dit is hetgeen waar we meer in detail over gaan praten met de schoolbesturen, om dat gewoon ook de komende periode op een prioriteitenlijst te zetten. Soms is het misschien ook mogelijk om bepaalde onderdelen waarop een vier wordt gescoord, om daar met inderdaad het laaghangende fruit waarover werd gesproken, om te kijken of je dat op een andere manier kunt oplossen. Dat is voor mij gewoon nog niet helemaal helder. Het is mij ook niet helder van hoeveel geld er rondom de kabinetsformatie bij het onderwijshuisvesting extra komt. Daar is wel de verwachting dat dat komt en dat zou natuurlijk ook weer van invloed kunnen zijn op de prioritering en de manier zoals we hiermee bezig zijn. Als het gaat over de scenario's, dan is dat een scenario waarmee ik kom op het moment dat wij dat op overeenstemmingsgericht

overleg hebben, want ik ga niet op eigen houtje scenario's maken. Dat heeft ook weinig zin. Dus die scenario's die dan komen, en ik denk dan dat het een voorkeursscenario wordt van de periode van 2022 tot en met 2030 of 2029, waarin dan aan u zal worden voorgelegd: hierover is op overeenstemmingsgericht overleg, daar hangt dat prijskaartje aan en een aantal dingen zullen we nog moeten uitzenden. Want ik denk gewoon niet – of er moet een wonder gebeuren, maar ik denk niet dat we alle scholen die hier op, want dit is tot en met 2028/2029, daarna zullen ook weer scholen aan bod komen die moeten worden opgenomen in het beleid. Volgens mij heb ik daarmee ook de meeste vragen van u wel beantwoord, ook als het gaat over de scenario's: wat doen we voor welk geld? Want dat is hetgeen wat dan daaruit komt. Wat acceptabel is, we hebben gewoon wettelijke verplichtingen waaraan een school moet voldoen, zowel qua binnenmilieu als ook qua veiligheid als ook qua andere zaken. Dus dat is, op het moment dat alle scholen wat mij betreft bij wijze van spreken net zo eruitzien als die vijf die we deze periode, de afgelopen vier jaar hebben geopend, dan mogen we onze handen dichtknijpen, dan mogen de kinderen hun handen dichtknijpen. Want dat zijn echt fantastische scholen en ik kan me ook voorstellen dat u het eens een keertje leuk vindt om zelf te gaan kijken en dat we iets organiseren, zodat u kunt zien hoe dat is opgepakt en hoe ze eruitzien. Maar De Argonauten is echt een voorbeeld van hoe een jaren dertig-pand volledig met klimaatneutraal en met een warmte- koudeopslag in de kelder vorm heeft gekregen. Als je kijkt naar de Cruquiusschool, die het meest recent geopend is, dat is echt een heel erg schitterend gebouw, hoe je ziet dat ook iets uit de jaren twintig, dertig daar nu weer een heel nieuw leven krijgt. We hebben er allemaal bepaalde ideeën over gehad: misschien is het wel beter om zo iets af te breken. Nou, het is gewoon godzijdank niet gebeurd en deze school kan gewoon de komende veertig jaar weer mee. Dus ik wil u met alle plezier naar een aantal van die scholen meenemen, want dat ziet er echt op en top uit. Datzelfde geldt voor de nieuwbouw van de Rudolf Steiner, ook die is volledig van het gas af, die is eind dit jaar klaar. Maar dat betekent niet dat het allemaal, dat er nooit iets fout gaat. Ik ben ook met de staart tussen mijn benen bij u geweest toen het ging over het Stedelijk Gymnasium, daar is toch wel gebleken dat in het verleden we te florissant hadden begroot en dat daar gewoon extra geld bij moest nu dat we de aanbesteding deden. Dus dat zijn dingen waar je gewoon tegenaan loopt en daar hoop ik, nu dat we alles op orde hebben, nu niet meer tegen aanlopen. Misschien val ik nou heel erg door de mand, maar mijnheer Smit, u had het over alles minimaal BEN?

De heer Smit: Ik vraag u dat, omdat op het moment dat je gaat groot onderhoud doen, dat is hier vaak ter sprake ...

Wethouder Botter: O, bijna energie ... Nee, de meeste scholen die we nu opleveren zijn energieneutraal, gewoon honderd procent.

De heer Smit: Ook voor de projecten die u in groot onderhoud oppakt?

De voorzitter: Nou, ik weet iets van BEN af. Want BEN is eigenlijk een norm die voor nieuwbouw is en voor verbouw ga je niet BEN toepassen, daar ga je gewoon de energieprestatie ...

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter, maar de vraag is aan de wethouder gericht. Het gaat erom: is een school na renovatie inderdaad weer zo kwalitatief dat hij jaren meekan of jarenlang nog onder de BEN-norm in feite in stand gehouden wordt?

Wethouder Botter: Nou, voor nieuwscholen is het echt, moet ik de voorzitter volgen, dat geldt dan, zeg maar. Als het gaat dan over de renovatie daarvan is sprake inderdaad dat we daar wel meteen ook goed naar kijken en dat we dat wel hanteren inderdaad. U zei, ik ging net beginnen, maar volgens mij heb ik toch het meeste nu wel behandeld. O, dat was de tijdsdruk. Ik weet niet, anders moet het maar in tweede termijn. Maar volgens

mij zijn we in Haarlem echt heel erg goed bezig en dat is niet omdat ik hiervoor verantwoordelijk ben, maar dat is omdat we gewoon een geweldig team hebben binnen de afdeling Onderwijshuisvesting en fantastische mensen bij de scholen. Die zijn echt ook, en die worden ook in den lande geroemd en gevraagd voor van alles en nog wat, om daar adviezen te geven. Ik denk gewoon dat de enige vijand die we hebben is de tijd en het gebrek aan geld. Maar dat gaat op zichzelf uiteindelijk goedkomen.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij heeft u heel veel gezegd. Ik denk dat ik gewoon even een kort tweede termijntje ga doen in plaats van met interrupties door blijven gaan. Dus ik doe een tweede termijn en dan mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel. Eigenlijk geen tweede termijn, maar nog één vraag: speelt capaciteit dan ook nog een rol? Dat was eigenlijk mijn vraag, anders dan alleen geld. Bij de gemeente, om die projecten weg te zetten, ja.

De voorzitter: We gaan naar de tweede termijn. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik had een vraag gesteld of de verantwoordelijkheden duidelijk zijn in de onderhoudsverplichting en of er ook overlapgebieden zijn.

De voorzitter: Duidelijk. En de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, gelukkig zegt de wethouder dat we in Haarlem echt heel goed bezig zijn, maar als ik naar het lijstje kijk en de heer Van Kessel hintte er ook al een beetje op, dan zie ik toch dat daar scholen in staan die het heel slecht doen en die staan nu nog niet in de planning. Komt dat dan later of hoe moet ik dat zien? Want eigenlijk zijn we nu dingen aan het doen die eigenlijk misschien wel meevallen.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. De wethouder zegt dat niet alle scholen in eigen beheer zijn. Welke van de tien scholen ... Nee, hoeveel van de tien scholen zijn in eigen beheer? En omdat wij, naar ik aanneem, toch ook een rol hebben in het kader van de volksgezondheid is het toch ook aan ons om te beoordelen of op de scholen die niet in eigen beheer zijn het binnenmilieu voldoende is voor verantwoord werken en verantwoord verblijven? Kortom, ik wil wel even wat meer informatie over hoe de wethouder dit aanpakt en of de wethouder ook bereid is ons blijven te informeren over het binnenmilieu en de verbetering daarvan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: In het verlengde van de vraag van de Actiepartij vraag ik me af inderdaad dat bepaalde scholen niet op die lijstjes staan. Hoe wordt, wie maakt de prioriteit dan, hoe worden prioriteiten gesteld? Want sommige scholen scoren bijvoorbeeld allemaal een zes en de ene staat er wel op en de andere niet. Hoe wordt dat bepaald?

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Even terugkomend op de capaciteit. De capaciteit is op dit moment voldoende. Gaan we echt veel meer doen, dan moet er echt capaciteit bij. Want nu is dat gewoon net aan. Als het gaat over de tien scholen, ja, het gaat om tien gebouwen die wij in ons bezit hebben die gehuurd worden door scholen. Dan is

het zo dat er dan vervolgens de vraag is: wij moeten dan zorgen, zij betalen, wij krijgen daarvoor de onderwijsbekostiging van het Rijk om die scholen te onderhouden en te zorgen dat daar de zaak op orde is. Maar we hebben met elkaar – en dat geldt niet alleen voor die tien scholen – in zijn totaliteit 460.000 euro gekregen recentelijk die we hadden aangevraagd bij het Rijk voor onderwijshuisvesting als het gaat over binnenklimaat en luchtverversing en dergelijke. Morgen gaat de tweede tranche open, dan komt er opnieuw honderd miljoen voor heel Nederland beschikbaar waar wij dan ook een beroep op zullen doen. Wij zullen u daarover, als u dat wilt inderdaad, periodiek informeren als het gaat over de vraag: hoe staat het met het binnenmilieu? Maar er worden echt stappen gezet en volgens mij gaat dat redelijk goed. Van de acht slechtste scholen staan er inmiddels ... Of van de tien slechtste scholen staan er inmiddels acht op het lijstje van de honderd miljoen, dus dat is niet de allereerste en de hoogste prioriteit, maar zodra we extra geld hebben en zodra er misschien mogelijkheden zijn ook vanuit de begroting die we bij u hebben ingediend, is er een hele goede kans dat we daarmee aan de slag kunnen. Ik zou niet willen zeggen dat we dingen doen of dat we scholen aanpakken die wel meevallen, want daarvoor is het geld echt te schaars. Daarvoor is het ook echt te ernstig bij sommige scholen van hoe het erbij stond. Ik heb foto's gezien en ik ben daar ook geweest voordat ik de opening deed van de Cruquiusschool, hoe die eruitzag, en daar had je je kind niet echt op school willen hebben. Maar dat is inderdaad nu weer een hele mooie school geworden en we zijn – wat ik al zeg – samen met het onderwijsbestuur keihard aan de slag om te zorgen dat het goed geregeld wordt.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Toch een interruptie, want dit is denk ik precies de kern van de zaak. Er zijn dus, als ik het van uw hoor, van de tien slechtste scholen zijn er dus twee die niet op de lijst van honderd miljoen beland zijn. Dan is natuurlijk eigenlijk de vraag, en ik snap als dat niet paraat is, maar wat gebeurt er dan met die twee scholen waar toch ik zal maar zeggen het een onvoldoende is? Wat gebeurt daar dan mee? Gebeurt daar dan gewoon niks mee?

Wethouder Botter: Daar zal ik dan schriftelijk op terugkomen, zo ver reikt mijn kennis niet.

De voorzitter: Gaan we zo mee beginnen. De spreektijden zijn helaas weer een beetje teruggesprongen, dus jullie hebben te veel tijd, eerlijk gezegd. Dus ik ga wel dan een beetje bijsturen misschien, als het te lang duurt. Dus denk niet: we hebben een heleboel tijd, we kunnen los. Want we zijn natuurlijk alweer twee uur onderweg en dan gaan we – waar is Sander? – dan gaan we 23:00 uur niet halen deze keer. Maar dat weet u alvast, maar het was natuurlijk niet allemaal veel, maar bij deze. Oké, we gaan door. We waren bezig met de afronding. Ik weet niet of er nog ... Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Wethouder Botter, we komen aan lang niet alles toe in het kader van bijvoorbeeld de bespreking van het SHO. Er is een enorme lijst uitgedeeld waarin staat welke school wanneer en voor welk bedrag wordt aangepakt. Het gaat nu te ver om op details in te gaan, maar hebben wij een mogelijkheid om bijvoorbeeld schriftelijke vragen te stellen aan u en te zeggen 'licht dat nou eens wat breder toe dan hier in één klein kadertje gedaan is'?

De voorzitter: Oké. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dat wil ik met alle plezier doen. Ik weet alleen niet wanneer u dat wil hebben, want we hebben het natuurlijk best wel nog druk. Ik ben ook weer bang dat als ik dat naar u toe stuur, dat u er dan ook weer over wil praten. Maar zullen we beginnen met dat ik een korte toelichting geef per school om te kijken wat we voor u kunnen betekenen? Oké.

De heer Oomkes: Dank u wel.

Wethouder Botter: Dan moet ik ook nog naar Jouw Haarlem, die heeft al twee keer de vraag gesteld en ik heb dat helemaal niet beantwoord, per abuis. Dat ging over de vraag of er dubbelingen in zitten, tussen wat de schoolbesturen en wat wij doen. In principe niet, want dat zijn wettelijke taken, maar er wordt natuurlijk wel eens wat geprobeerd. Dan probeer ik in ieder geval streng te zijn om in ieder geval heel helder voor ogen te krijgen: wat is nou hetgeen wat de gemeente moet betalen en wat moet het schoolbestuur? Ik hoor ook wel eens dat in de toekomst misschien andere varianten mogelijk zijn, dat de hele onderwijshuisvestingsproblematiek op een andere manier georganiseerd gaat worden, maar dat is dan in de toekomst geschreven.

De voorzitter: Dank u wel. En de vraag van de heer Oomkes, een lijst van de scholen. Met?

Wethouder Botter: Hij wil twee of drie regels erbij hebben, bij het overzicht wat er nu staat, per school: waarom we nu precies die school gaan aanpakken en hoe het zich verhoudt tot de plek waar ze staan.

De voorzitter: En wanneer gaat u dat sturen, denkt u?

Wethouder Botter: Ja, tussen nu en twee maanden. Ik zeg net: we hebben beperkte capaciteit op die afdeling. Dus ik moet even kijken. Dat is wel nog een uitzoekwerkje, maar we gaan ons best doen.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij is het voldoende besproken zo voorlopig. De wethouder komt nog met hoe de prioriteiten zijn opgebouwd en de voortgangsrapportage binnenklimaat, als er wat natuurlijk te melden valt, dan komt de wethouder ook met een melding over hoe het binnenklimaat van een bepaalde school aangepast wordt. Oké, dank u wel.

Wethouder Botter: De prioriteitenlijst komt dan gewoon in het eerstvolgende SHO wat in het begin volgend jaar beschikbaar komt. Want die moet ik maken, in samenhang natuurlijk ook met de schoolbesturen. Maar voor die tijd heeft u in ieder geval die lijst gehad.

De voorzitter: Oké, dank u wel.

9. Voortgang Level5 (JB)

De voorzitter: Dan gaan wij verder, het gaat niet naar de raad, dus wij gaan door naar het volgende punt. Dat is agendapunt 9, de voortgang van Level5. Ik moet even mijn scherm goed zetten. Ja. Deze ter kennisnamestukken zijn ter bespreking geagendeerd op verzoek van Hart voor Haarlem, door mevrouw Zoon. Daarom geef ik eerst het woord aan mevrouw Zoon, gaat uw gang.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Sorry, ik wil nog heel even één ... Er staan volgens mij ook geheime bijlagen bij dit stuk, hè? Dus hou er rekening mee dat u niet dingen zegt die niet gezegd hadden mogen worden. Indien u dat wel wil doen, dat moet natuurlijk in beslotenheid gaan, maar ik neem aan dat het ook zonder kan. Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Level5 verkeert in de financiële moeilijkheden. Het was een ter kennisnamestuk. Daar vond ik het te zwaar voor om het ter kennisname naar de raad te doen, want het moet ook nog door de raad en zeker omdat de raad ook mee moet helpen om de continuïteit te waarborgen.

Daarbij was in mijn fractie meteen een aha-erlebnis vanuit Kenter, een welzijnsorganisatie die in financiële moeilijkheden zit en dat we dat met elkaar moeten helpen, dat is evident. Continuïteit moet er zijn, zeker voor deze kwetsbare kinderen met een licht verstandelijke beperking en die moeten we inderdaad helpen op deze manier. Maar het gaat wel een hoop geld kosten. In de hele regio, dertig gemeentes, moeten acht miljoen euro ophoesten. Haarlem levert een bijdrage van zo rond de vier ton om Level overeind te hebben en inderdaad de continuïteit te begeleiden. Het gaat met name om de belangrijke locatie in Driehuis. Zij zullen ergens anders heen moeten en zullen elders opgevangen moeten worden. Ik heb een paar vragen aan de wethouder. Hoe kan het dat door Level5 zo laat gemeld is dat er financiële problemen waren? Hoe heeft de wethouder op dit dossier gestuurd? Waarom heeft het moederbedrijf Level niet eerder ingegrepen? Wat heeft de wethouder met de kennis gedaan die hij in dossier Kenter heeft ondervonden en hoe overtuigt hij mij dat het scenario Hera het juiste scenario is? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Voorgaande spreker meldt al: Kenter is net achter de rug – althans, dat hopen we – en het zoveelste financiële probleem. Uiteindelijk is het prijskaartje bijna vier ton en ook wij vinden dat we uiteindelijk wel zullen moeten schokken, maar ik heb wel een paar vragen. Ook een beetje in lijn met wat mevrouw Zoon zegt: hoe kan het nou dat zo laat die financiële problematiek naar voren is gekomen? Die instelling heeft ook een Raad van Toezicht. Had die Raad van Toezicht niet eerder moeten ingrijpen en aan de bel moeten trekken? Hoe beoordeelt de wethouder in dit verband het optreden van de Raad van Toezicht? Want daar ben ik in ieder geval niet op voorhand heel positief over. Dan als oplossing wordt gezegd: het afstoten van verlieslatende activiteiten. Bedrijfseconomisch klinkt dat heel mooi, maar daarachter zitten cliëntjes. Wat verliezen we aan activiteiten, wat gebeurt er dan met die cliëntjes of cliënten die achter die verlieslatende activiteiten zitten? Want alleen maar het verplaatsen naar een andere instelling, neem ik aan, is niet voldoende om dat financiële probleem op te lossen. Dus daar graag uitvoerige reactie op, want het mag hoe dan ook niet koste gaan van de cliënten. Mijn vraag is ook, die 395.000, is dat inderdaad het maximum wat Haarlem kwijt zal zijn? Ten slotte iets over de geheimhouding van de stukken, er is weer een enorme lijst stukken waar we geheimhouding voor opgelegd krijgen. Ik snap dat eigenlijk niet, want de instelling heeft het verzeekt, die gaat naar de gemeenschap van burgers van Haarlem toe om extra geld op te leveren en dan zouden burgers van Haarlem geen inzicht mogen hebben in de cijfers van deze club. Dat gaat er bij mij vooralsnog niet in. En kunt u mij uitleggen welk risico er eigenlijk gelopen wordt wanneer die cijfers wel openbaar zijn? Want we hebben het toch niet over een concurrentiële markt? Dat zou de jeugdzorg nooit mogen zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Er zijn al hele goede vragen gesteld, dus ik luister graag naar het antwoord van de wethouder. Maar ik was eigenlijk wel heel erg benieuwd naar het bestuurlijk overleg en dan met name de gemeenten Bloemendaal en Heemstede, want zij zijn nog niet bestuurlijk akkoord heb ik begrepen uit mijn technische vraag, dus ik ben wel benieuwd hoe dat overleg verloopt. Wat is dan de consequentie als zij niet akkoord gaan? Want we hebben bij mijn weten – als ik ook de antwoorden op mijn technische vragen mag geloven – geen alternatief op korte termijn voor bijvoorbeeld die locatie in Driehuis. Dus tot op zekere hoogte zul je ook wel moeten, want zoals de heer Sepers ook terecht zegt: er zitten cliëntjes achter, of cliënten achter en die moeten ergens hulp krijgen. Dus graag een reactie. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Het valt mij op dat ik eigenlijk niks lees over de oorzaken van de financiële problemen. Als ik even terugkijk, eerst was het Lijn5, en ik lees dat in 2017 ze 7,1 miljoen ontvangen hebben van de overheid om hun problemen op te lossen en voor herstructurering. Vervolgens is het overgegaan naar Levvel5, dat heb ik begrepen, dat weet ik niet precies, maar mijn vraag is wel: is er toen ook een grote som geld gegeven om die transitie te maken? Nu zitten ze dan bij Levvel en nu opnieuw zijn er financiële problemen. Dus ik vraag me wel een beetje af: wordt er nou wat gedaan aan de oorzaken van die financiële tekorten? Want we zien wel een heel mooi plan van aanpak, heel erg is dat gericht natuurlijk op zorgcontinuïteit voor de jongeren en het zorgen voor de medewerkers, maar ik zie eigenlijk nergens staan: dit is er misgegaan, dus dit moeten we nu anders doen. Dat zie ik niet terug, maar misschien kunt u er iets over vertellen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP. Opnieuw inloggen. Is er nog iemand anders die het woord wil ondertussen? Dan wachten we even op mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Pardon. Heel kort dan. Ik lees dat in Driehuis een cliëntstop is. Mocht dat uiteindelijk toch blijken dat dat volledig dicht moet, kunnen deze plekken opgevangen worden elders in de buurt? En inderdaad ook benieuwd naar Bloemendaal en Heemstede, want dat zou eind september bekend worden en daar zitten we nu.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Het is kwalijk en toch ook tegelijkertijd stuitend dat we in een korte periode van twee jaar niet alleen te maken hebben gehad met Kenter/Parlan, maar nu ook met Levvel/Levvel5. Dat heeft allemaal wel andere oorzaken. Het is ook allemaal wel op een andere manier ontstaan. Bij Parlan ging het vooral over het mislopen van een aanbesteding in Noord-Holland Noord die zij niet hebben gekregen. Bij Kenter ging het vooral om dat wij een toch wel ingewikkelde tarifiering hadden en die nogal, Midden- en Zuid-Kennemerland, waarbij de direct gebonden kosten voor de cliënt en de indirect gebonden kosten voor de cliënt verkeerd werden geadministreerd en dat daar een aantal andere zaken waren wat gewoon tegenviel binnen de bedrijfsvoering van Kenter en dat ze op een gegeven moment ook steun moesten hebben. Als het gaat over Levvel/Levvel5, dan moet je constateren dat daar in het recente verleden een partij is overgenomen die uiteindelijk minder florissant functioneerde dan dat de overnamepartner had gehoopt. Dus dat is globaal hetgeen en als daar nog meer behoefte aan is om daar meer in de diepte op in te gaan, dan wil ik dat ook wel doen. Maar ik schets het, omdat het allemaal verschillende redenen zijn. Als je ook kijkt naar het Ministerie van VWS, die heeft een aantal centrumgemeenten aangewezen als accounthoudende gemeenten. Dus als je dan kijkt naar Parlan dan is dat – hoe heet het? – Heerhugowaard, als het gaat over Kenter dan is het Haarlem en als het gaat over Levvel/Levvel5 is dat Amsterdam. Amsterdam was dus accounthoudende gemeente voor deze organisatie en die is ook overvallen, want tijdens de accounthoudersgesprekken en dergelijke is men inderdaad heel erg laat geïnformeerd. Wij zitten dan ook nog eens een keertje achter Amsterdam, want wij zijn niet direct de accounthoudende gemeente. Wij kopen bij Levvel activiteiten in, plekken in voor onze jongeren, daar hebben we contracten mee. U kunt zich voorstellen dat niemand van die dertig gemeentes die hierbij betrokken is nou echt heel erg blij was. We hebben onder stoom en kokend water onder leiding van de wethouder van Amsterdam heel veel bestuurlijke overleggen gehad, soms wel 's ochtends om 08:00 uur en soms op vrijdagavond om 19:00 uur, juist om de vaart erin te houden en te kijken of je hierop nog iets kon redden. Nou ja, dat is dus dat herstelplan geworden wat ook voorligt. Daar wordt ook naar gekeken en als het gaat over de cliënten, dan heeft eigenlijk de zorgcontinuïteit – zoals dat altijd speelt – geprevaleerd en daarom hebben we ook snel moeten ingrijpen. Niet alle dertig

gemeenten zaten aan tafel. Er zaten vooral de centrumgemeenten, Velsen namens Midden-Kennemerland, Haarlem – ik in dit geval – namens Zuid-Kennemerland en het is de bedoeling geweest van Amsterdam dat wij dat zouden verrekenen met onze partners in Zuid-Kennemerland, zijnde Zandvoort, Heemstede en Bloemendaal. Heemstede en Bloemendaal hebben allebei al aangegeven dat zij wel iets willen compenseren op het gebied van het in stand houden. Zowel Heemstede als Bloemendaal hebben de afgelopen jaren geen cliënten daar gehad en dat maakt dat zij nu wel zoiets hebben van: wij willen goede afspraken maken, het liefst voor de toekomst, dat als dit soort dingen zich vaker voordoet, dat we dan een soort verdeelsleutel hebben. Dat willen ze eigenlijk niet alleen met Zuid-Kennemerland, maar ook met Midden-Kennemerland. Ik heb in ieder geval geprobeerd duidelijk te maken in de gesprekken die ik, of in ieder geval ook de mailwisselingen die ik heb gehad, dat ik dat wel ingewikkeld vind voor deze casus, omdat wij eigenlijk doorlopend aan tafel hebben gezeten met Amsterdam om te kijken of we dat ook voor hun konden regelen. Want ook zij zijn erbij gebaat dat als er nu bijvoorbeeld een kind moet worden opgenomen, dat er ergens een plek is waar ondersteuning kan worden geboden. Dus het klopt inderdaad, mevrouw Çimen, dat het nog niet helemaal rond is, maar het is ook niet zo dat de deur dichtgegooid is. We zijn met elkaar in gesprek en we zijn aan het kijken hoe dat gaat. Dan gaat het niet over wereldschokkende bedragen overigens, want het bedrag van vier ton wat wij betalen of zouden moeten betalen zou dan inclusief de 17.000 euro voor Bloemendaal zijn en de 19.000 voor Heemstede. Om een vergelijking te geven: Velsen is aangeslagen voor zeven ton en die moet dat weer regelen onderling met Beverwijk en Heemskerk. Dus dat zijn dingen die gewoon in het systeem vanuit het ministerie niet goed zijn geregeld. Ik kan me meteen ook voorstellen dat er iemand de vraag oproept: hoe zit dat nou dan bij Kenter? Bij Kenter waren toch ook allerlei partners en er waren contracten met andere gemeentes als Uithoorn en Volendam en zo? Waarom heb jij, wethouder, niet zo'n zelfde procedure gevolgd om dat terug te halen? Nou, daar is een simpel antwoord op: Midden- en Zuid-Kennemerland waren de enige gemeenten die die rare constructie hadden over cliënt- en niet-cliantgebonden kosten. Dus de problematiek waarin Kenter verzeild was geraakt was de schuld van Midden- en Zuid-Kennemerland en niet van de andere contractpartners. Dus daarmee is ook de vergelijking tussen de twee casussen niet echt meer heel erg identiek. Als het nou onverhoopt zo is dat die 395.000 euro hetgeen is waarvoor wij worden aangeslagen en niet er in Heemstede en Bloemendaal daaraan niet mee willen betalen, dan is dat het bedrag. Maar nogmaals, ik probeer dat dus naar beneden te krijgen, omdat ik daar alle redenen toe vind en dat ik dat ook billijk vind en dat ik dat uit solidariteitsoverwegingen ook wenselijk vind. Is dit nou het geheel? Weet ik niet, we zijn discussies aan het voeren weer, want er schijnt in Noord-Holland Noord iets met tarieven te zijn en we hebben weer opnieuw bestuurlijk overleg. Maar vooralsnog ziet het er niet naar uit dat er wat bijkomt, maar ik sluit het gewoon echt niet uit. Ik weet het gewoon niet, ik weet het op dit moment niet. Ik weet wel dat op dit moment het ook niet heel erg goed gaat weer bij Kenter, dus daar heb ik volgende week weer een gesprek over. Maar wat daar speelt en hoe het er uitziet, maar ik vind vanuit mijn actieve informatieplicht dat ik dat wel hier nu met u moet delen, juist omdat we het er over hebben. Maar nogmaals, ik weet niet precies wat daar op dit moment speelt. In het verleden heb ik wel eens gehoord dat men een lening wil hebben van VWS waar wij misschien dan garant voor zouden moeten staan, maar of dat opnieuw nu weer aan de orde is weet ik echt niet, maar zodra ik het weet kom ik bij u terecht. In die bestuurlijke overleggen heeft ook de Raad van Toezicht geparticipeerd in een aantal van die vergaderingen. Ik kan zeggen dat we daar ook wel ons ongenoegen hebben geuit, A. over het feit dat het zo laat bij ons is neergelegd en B. dat we wel hadden verwacht dat er een wat meer proactievare houding zou zijn geweest. Maar ook de Raad van Toezicht zegt dat zij overvallen is door het feit dat de partner die zij hebben overgenomen niet stevig genoeg was of in ieder geval niet zo stevig als dat zij hadden gehoopt.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem. Dan gaan we eerst even naar de heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: U zegt: de Raad van Toezicht zelf, daar hebben wij als accounthouders ook ons ongenoegen over uitgesproken en zij waren zelf ook verrast. Daarvoor stellen we natuurlijk geen Raad van Toezicht vast of aan. Het is hun taak om primair de boel in de gaten te houden, dus gaat dat nog repercussies hebben bij eventuele herbenoeming van die Raad van Toezicht? Want ik vind het echt onacceptabel bij zo'n grote instelling, dat dat dus misloopt.

Wethouder Botter: Bij Levvel ben ik geen accounthoudende gemeente, dat is Amsterdam. Dus ik heb mijn ongenoegen geuit als afnemer van diensten die Levvel geeft. Of dat consequenties heeft? Ik moet u zeggen: ik had een heel erg grote broek aangetrokken bij Kenter toen het ging over richting de Raad van Toezicht, maar het is in ons land zo geregeld dat het vele malen makkelijker is om een wethouder weg te sturen dan iemand van de Raad van Toezicht, laat ik u dat wel vertellen. Ook als wethouder ben je niet makkelijk in staat om een lid van de Raad van Toezicht weg te sturen. Over de herbenoeming en de vervolgende termijnen heb je al helemaal niks zeggen, maar het enige wat we kunnen doen is ons ongenoegen uiten.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Ik begrijp het, maar waar een wil is, is een weg. U zou in ieder geval kunnen suggereren aan Amsterdam om aan die Raad van Toezicht te vragen om een soort zelfreflectie en zelfevaluatie op dit punt te gaan maken en die ter kennis te brengen van zowel de accounthoudende gemeenten als de betalende gemeentes. Want daar heb ik toch wel behoefte aan, want anders blijven die Raden van Toezicht ...

Wethouder Botter: Laat ik u vertellen, mijnheer voorzitter, dat ik het woord wanprestatie in de mond heb genomen richting mijn collega Kukenheim om dit over te brengen.

De heer Sepers: Kunt u er iets mee doen?

De voorzitter: Dat heeft de wethouder gezegd: hij heeft in ieder geval dat aangegeven en zijn ongenoegen geuit, denk ik. Ik denk dat het duidelijk is. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer de wethouder, weet u het of kunt u nagaan of er, met betrekking tot de overname, een due diligence is gedaan?

Wethouder Botter: Ja, die is uitgevoerd.

De heer Smit: Zou u wellicht uw deskundige mensen achter u kunnen vragen om die due diligence te analyseren in relatie tot de resultaten die er achteraf uitgekomen zijn? Want daar moet dan degene die hem opgemaakt heeft toch wellicht een aantal verkeerde slagen gemaakt hebben.

Wethouder Botter: Ik begrijp heel goed uw vraag, maar er hebben heel veel financiële mensen, ook vanuit Amsterdam en ook onze controles, hebben daarnaar gekeken. Het punt is dat op een gegeven moment je cijfers kunt interpreteren zoals je die ziet. In dit geval is er gewoon sprake dat er situaties ontstaan waar je gewoon nu je niet meer daar op dat due diligence-onderzoek kunt beroepen. Dus hoe vervelend dat ook is, want er is ook helemaal geen partner meer die het, dus het is gewoon heel erg vervelend. Ik begrijp uw vraag, maar dit is waar we mee te maken hebben gehad of waar we mee te maken hebben binnen de jeugdhulp. Daar moet gewoon een andere mores gaan heersen als het gaat over de manier zoals men ook dat samenspel doet met directie, de bestuurder en de Raad van Toezicht, want daar valt nog wel het een en ander te winnen. Maar daar kunnen we op dit moment ... En ik denk dat de mensen die nu aan het stuur

zitten en aan het roer zitten, dat die goed bezig zijn. Er wordt orde op zaken gesteld, er wordt keihard gewerkt vanuit ook Amsterdam om te zorgen dat we alles, maar dan ook echt alles in beeld hebben en ook hoe de voortgang wordt gehanteerd van het verdiepingsrapport. Dus ja, ik kan wat dat betreft verder gewoon heel weinig daarover zeggen. Als het dan gaat over de kinderen, want daar zijn ook een paar opmerkingen over gemaakt, wij zullen, want dat is de allereerste doelstelling geweest: ervoor zorgen dat de kinderen die het betreft in ieder geval zorgcontinuïteit krijgen. Tegelijkertijd zie je ook dat Driehuis wordt omgevormd in een heel ander soort, een andere manier van werken. Dus veel meer in kleine units, waardoor ook de kosten worden gedrukt in plaats van de grote gebouwen die men had. Het gaat om in de regio zo om en nabij de zeventien kinderen en die moeten gewoon geholpen worden en die zullen ook geholpen worden. Desnoods gaan we kijken of dat in samenwerking met andere partijen kan. Volgens mij heb ik dan alles gehad. O ja, de geheimhouding. De geheimhouding is opgelegd door Amsterdam. Ik heb niet als parate kennis wanneer wij die geheimhouding gaan opheffen. Maar dat wil ik met alle plezier vragen aan college Kukenheim. Dan kom ik daarop bij u terug.

De voorzitter: Dank u wel. Was het zo duidelijk, commissie, of heeft u nog behoefte aan tweede termijn? Nee, of wel? Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Een korte vraag, want dat houdt me toch een beetje bezig die Raad van Toezicht, dat verhaal. Misschien kan het helemaal niet, maar zou het niet een idee zijn om een vertegenwoordiger vanuit de colleges vanuit de regio in die Raad van Toezicht te zetten? Ik kan me voorstellen dat er dan wat scherper wordt opgelet. Maar misschien is dat onzin en kan het helemaal niet. Maar daar heeft u vast een goed antwoord op.

Wethouder Botter: Kijk, wat wij met Kenter hebben gedaan en nog steeds doen, is dat wij de Jeugdzorgautoriteit ingeschakeld hebben. Zij beoordelen ook de voortgang bij Kenter. Zij overleggen met de bestuurder van Kenter en de twee wethouders van Midden- en Zuid-Kennemerland, zijnde, hoe heet het, Sebastian Dinjens en ondergetekende. Wij hebben onder leiding van de Jeugdzorgautoriteit voortgangsgesprekken, nog steeds. Inmiddels heeft, op suggestie van Sebastian en mij, ook Amsterdam de hulp van de Jeugdzorgautoriteit ingeroepen. Die kijken nu ook mee om ervoor te zorgen dat, met alle kennis en ervaring die er bij de Jeugdzorgautoriteit is, ook daadwerkelijk de goede stappen worden gezet. Het is niet mogelijk, want dan gaan de belangen te veel door elkaar heen lopen, om in een Raad van Toezicht een wethouder te zetten, want dan ga je degene waar je een opdracht aan geeft ... Dan lopen gewoon de dingen te veel door elkaar heen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we het stuk zo voldoende besproken. De wethouder komt nog even terug bij de collega in Amsterdam hoe het zit met de geheimhouding, wanneer die eraf kan. Ik neem aan dat we dat wel redelijk snel kunnen tegemoet zien komen. Toch? Gaat uw gang, wethouder Botter.

De heer Botter: Ik heb een hulplijn die net aangeeft dat de geheimhouding wordt per half jaar bekeken. Op het moment dat het mogelijk is, wordt hij zo snel mogelijk opgeheven.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers.

De heer Sepers: Nu we het toch even over de geheimhouding hebben. Ik neem aan dat u richting accounthouder, Amsterdam dus, aangeeft dat dat de Haarlemse raad graag zo snel mogelijk die boel openbaar wil maken.

Wethouder Botter: Dat zal ik doen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar het ... Het gaat niet naar de raad. Dus het onderwerp is hierbij afgesloten.

Ter advisering aan de raad

7. Regiovisie Jeugdhulp Zuid-Kennemerland en IJmond (JB)

7.0 Toezegging over ontbrekende rol toezichthouders (Regiovisie Jeugd)

De voorzitter: We gaan door naar het volgende onderwerp. Die gaat wel naar de raad. Dat is een advisering. Dat is de Regiovisie Jeugdhulp Zuid-Kennemerland en IJmond. Die Zuid-Kennemerland en IJmond staan samen voor de opgave te zorgen voor goede jeugdhulp die aansluit bij de behoefte en mogelijkheden van jeugdigen, ouders en gezin en die betaalbaar is, nu en in de toekomst. Deze Regiovisie geeft richting aan de samenwerking tussen de gemeenten en de inhoudelijke opgaven en ambities waar de regio's aan werken. De Regiovisie vormt dan ook het gezamenlijke inhoudelijke kader waarop regionaal gestuurd gaat worden. Met het opstellen van de Regiovisie wordt, voor dit onderdeel, ook gehoor gegeven aan de Resolutie Norm voor Opmachtgeverschap Jeugd door de gemeenten in VNG-verband is opgesteld en in juni 2020 is aangenomen. Het college stelt de raad voor de Regiovisie Jeugdhulp Zuid-Kennemerland en IJmond vast te stellen. Even kijken. Sorry? Ik zie hier mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Ik wilde wat vragen. Omdat het daar zo slecht te verstaan is, Frank gaat dit agendapunt doen. Mag ik hier wel blijven zitten?

De voorzitter: Ja hoor.

Mevrouw Booms-van der Meer: Ja?

De voorzitter: Ja. U mag ook meeluisteren. Prima. De heer Visser, u bent met uw pas ook ingelogd, neem ik aan. Oké. Dank u wel. We hebben dit stuk natuurlijk al grotendeels behandeld op 2 september jongstleden. Het was toen niet helemaal voor besluitvorming rijp. Dus dat gaan we hopelijk vandaag besluiten. We hopen dat de Commissie Samenleving dus advies kan geven over hoe we dit naar de raad gaan brengen.

7.1 Discussiestuk Hart voor Haarlem Gewoon in de Wijk en Jeugdzorg Bedrijfsvoering en Inkoop (MTM/JB)

De voorzitter: Ik wil als eerste het woord geven aan de heer IJsbrandy, die heeft nog wel een stuk ook geschreven. Hem het eerste woord geven. Daarna kijken we wel. Heer IJsbrandy.

7.1.1 Discussiestuk HvH Gewoon-in-de-Wijk en Jeugdzorg bedrijfsvoering & Inkoop

De heer IJsbrandy: Dank u wel, voorzitter. Dit stuk gaat niet zo zeer over de Regiovisie. Ik geloof dat we het daar de vorige eigenlijk, in de algemene bewoordingen waarin die gesteld is, het wel over eens waren. Het was alleen moeilijk om die discussie af te ronden, omdat de verwervingsstrategie daar natuurlijk nauw op aansluit en daar nog wel de nodige vragen en issues bij spelen. Bij het beoordelen van de voorliggende verwervingsstrategie, waar ik dan maar meteen over doorga, in het sociaal domein volstaan eigenlijk drie simpele vragen. De eerste is, is Haarlem na uitvoering van deze strategie beter of minder goed in staat de Wet WMO en Jeugdzorg uit te voeren voor haar inwoners? 2, wordt de sociale basis, oftewel het welzijn in de stad

met al zijn sociale ondernemers, zelforganisaties en vrijwilligers er beter of slechter van? 3, neemt de regie en budgetcontrole van de gemeente op deze domeinen door deze strategie toe of af? Onze inschatting is dat inwoners met deze strategie weinig op gaan schieten. Als het gaat om de omvang van de dienstverlening en toegang tot deze diensten om eigen bijdragen, om beschikbaarheid of wachttijden, is het volstrekt onduidelijk wat de voorgestelde strategie voor inwoners gaat betekenen. Wat wel duidelijk is, is dat als de uitvoering eenmaal volledig is uitbesteed aan een paar grote marktpartijen de gemeente veel minder regie en controle op deze aspecten zal kunnen uitoefenen. Het is daarom zelfs de vraag of de gemeente in de toekomst feitelijk nog wel kan voldoen aan de wettelijke plicht om WMO en jeugdzorg uit te voeren, dan wel tegen welke prijs. Als cliënten klachten hebben, zal de gemeente hier slechts aan tegemoet kunnen komen door het gevecht met haar zogenaamde strategische partners aan te gaan. Een gevecht dat, zo leert de praktijk, niet zelden voor de rechter eindigt. De gemeenteraad zal in dit proces vrijwel volledig buitenspel staan. De sociale basis zal door uitvoering van deze strategie door een volgens de wethouder onbedoelde, maar in de praktijk onvermijdelijke en ongecontroleerde sanering alleen maar sterk achteruitgaan, zoals vele organisaties terecht vrezen en ons duidelijk hebben gemaakt. Zij moeten zich straks, als het ware met de pet in de hand, bij de strategische partners melden, die vervolgens over hun lot gaan beslissen. Het resultaat laat zich raden. Over budgetcontrole, tot slot, maken wij ons geen enkele illusie. Die zal in de voorgestelde opzet alleen maar slechter worden. De gepresenteerde gezamenlijke verantwoordelijkheid met de strategische partners is een wassen neus. Probeer dat maar eens in een bindende, juridische contractvorm te gieten. Strategische partners, we hebben het net bij Level5 eigenlijk ook al gezien, zijn heel snel to big to fail en hebben de gemeente daarmee financieel in een houdgreep. Ondertussen zullen zij zich vooral richten op hun eigen marge ten koste van cliënten, medewerkers en kleinere toeleveranciers. Het is zakelijk buitengewoon naïef van de wethouder om te verwachten dat dit anders zal gaan, als je bovendien alle data over inwoners, huishoudens, verrichtingen en kosten uit handen geeft en daarmee op een grote informatieachterstand ten opzichte van deze marktpartijen komt te staan. Kortom voorzitter, wij vinden de voorgestelde verwervingsstrategie voor zowel Gewoon in de Wijk als de jeugdzorg drie keer niks. Hart voor Haarlem geeft het resultaat dat er nu ligt een dikke onvoldoende. Het huiswerk moet, wat ons betreft, dan ook over. Het gaat hier, voorzitter, alleen al voor Haarlem over duizenden cliënten, honderden organisaties en regionale werkgelegenheid voor duizenden medewerkers en vrijwilligers.

De voorzitter: U heeft een interruptie, de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Het gaat over 1,4 miljard aan toekomstige bestedingen. Dat is het waard om zo lang bij stil te moeten staan als nodig is en om praktische bezwaren daarvoor desnoods ter zijde te schuiven.

De voorzitter: Punt. U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Dat er veel vragen zijn gesteld en dat er ook veel onduidelijkheden zijn geweest over zowel het proces Gewoon in de Wijk, dus voor de sociale basis als voor jeugdzorg, we spreken hier al maanden over met elkaar. We gaan het vandaag verder hebben dan echt specifiek over de verwervingsstrategie jeugd. Maar hoe ziet Hart voor Haarlem concreet nu de verwerking van deze plannen in het lopende proces? Want er zijn voor de jeugdzorg alleen al veertig gesprekken gevoerd met aanbieders, gemeente en weet ik wat, met ervaringsdeskundigen in die stad. Stukken zijn aangepast. Het proces wordt deels aangepast. Het is al door zes raden goedgekeurd. Met Gewoon in de Wijk zitten we al in de tweede dialoofase, volgens mij. Dus het neigt dan toch ook naar onbehoorlijk bestuur als wij bijvoorbeeld gewoon in de wijk gaan zeggen van, beste jongens en meisjes, u bent al maanden bezig, maar hand op de rem en we gaan het helemaal anders doen. We komen bij u terug.

De heer IJsbrandy: Er mag heel veel tijd al aan besteed zijn. Er zijn heel veel gesprekken gevoerd met de markt. Dat is altijd goed. Daar leer je ongetwijfeld van. Maar dat wil niet zeggen dat als je dus fundamentele, strategische punten eigenlijk niet behandeld hebt, want die zijn gewoon nog niet aan de orde geweest, dat je dan maar op het ingeslagen pad voort moet gaan en gewoon 1,4 miljard op een verkeerde manier uit moet gaan geven. Dat kan toch niet waar zijn, mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Maar ik vind dit wel een oversimplificatie van waar we ons nu in dit proces bevinden. Hoe ziet u dit nu concreet voor u en hoe denkt u dan dat de gemeente ... Dus bijvoorbeeld ook met het maximaal verlengen van die contracten die nu lopen. Hoe ziet u dit nou voor u?

De heer IJsbrandy: We hebben een aantal voorstellen gedaan die op verschillende manieren behandeld kunnen worden. Ik begrijp heus wel dat een volledig ander model niet van de een op de andere dag zomaar afgesproken zou kunnen worden, tenzij, goed, als we dat als commissie, als raad daarover eens zijn. Volgens mij kan dat dan. Aan de juridische bezwaren til ik eigenlijk niet zo zwaar. Er gebeurt natuurlijk helemaal niks als we gewoon nog even doorgaan op de manier waarop we nu verdergaan. Als dat ertoe leidt dat we uiteindelijk met een beter model en beter proces komen te zitten. Maar je kunt ook kijken van, stel nou dat de gemeente ...

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, even kort. Even uw microfoon uit. U bent ingelogd nog steeds onder de naam van uw voorganger. Of heeft u uw pasje niet bij u?

De heer IJsbrandy: Ik heb hem wel bij me, maar ik ...?

De voorzitter: U kan hem gewoon erop leggen. Links. Aan de linkerkant, dan neemt hij hem over als het goed is. Gaat u verder.

De heer IJsbrandy: Maar je kunt natuurlijk ook kijken naar, laat ik zeggen, een aantal randvoorwaarden die in dat model zitten. Dan gaat het dus over instroom, uitstroom, over data-eigenaarschap, over regie, over budgetcontrole. Over al dat soort aspecten wat we in ons model hebben beschreven. Dat vervolgens formuleren eigenlijk aan toetsingscriteria. Tegen de wethouder zeggen van, beste wethouder, ga vooral door op het ingeslagen pad, maar we zullen wel deze toetsingscriteria gaan hanteren om uiteindelijk te kijken, als de uitkomsten er liggen, als de keuzes over partijen gemaakt zijn, of ze hier feitelijk aan voldoen. Dus wij voegen dan eigenlijk gunningscriteria toe aan het lopende proces en zullen op basis daarvan zoveel mogelijk proces dan bijbuigen, zodat we in ieder geval er meer zekerheid van hebben dat het die uitkomsten gaat leveren.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Dus even gewoon voor mij, ter verduidelijking. U geeft dan eigenlijk aan, ik wil een paar punten als een soort van addendum meegeven van, hiermee moet u dan die dialooggerichte fase in, voor wat betreft jeugd dan. Want waar is overigens de andere wethouder? Want het gaat ook deels over de sociale basis eigenlijk, vroeg ik me ook af. Maar geldt dat dan ook voor de sociale basis?

De heer IJsbrandy: Wat ons betreft wel. Er wordt door beiden hetzelfde proces gevolgd. Dus dat zou een praktische uitkomst kunnen zijn van de discussie die we hier nog moeten voeren overigens, maar ...

De voorzitter: De andere wethouder is bijna klaar daar, dus even ter ... Maar we liepen iets sneller. Daar loopt het weer een beetje uit. Ze is in ieder geval onder weg zo.

De heer ...: Ik versta u niet goed.

De voorzitter: Sorry, de wethouder is onderweg. Dat was heel even de vraag van mevrouw Çimen. Gaat u verder, de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik rond af. Het alternatieve scenario dat wij in onze discussienota beschrijven is vooral bedoeld om te laten zien dat er echt wel alternatieven mogelijk zijn die meer recht doen aan de besturingsvraag die wij gesteld hebben. Ik hoop dat de commissie ons hierin kan volgen en dat we gezamenlijk tot afspraken kunnen komen hoe we verder willen met dit dossier. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers, PvdA. Geen interrupties toch? Nee, gaat uw gang.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Inderdaad niet de eerste keer dat we over de Regiovisie praten. De Partij van de Arbeid-fractie die wil dat we uiteindelijk een systeem hebben wat optimale hulp biedt aan de jongeren die het behoeven. Waar de aanbieders trots op zijn. Waar wij als gemeente richting onze burgers kunnen zeggen, wij zijn daar verantwoordelijk voor en wij zijn er blij mee dat het geregeld is zoals het geregeld is. Dat is ons ideaalbeeld. Nou heb ik de vorige keer al gezegd, die Regiovisie zoals hij geformuleerd is, daar kunnen we ons in grote lijnen in vinden, omdat je er bijna niet tegen kan zijn. Maar ik heb toen ook gezegd, het wat moeten we vooral ook zien in relatie met het hoe, met de machinekamer. Hoe ga je dat allemaal tot stand brengen? Dan hebben we het over de verwervingsstrategie. Als ik dan zie wat er in de loop der tijd op het punt van de verwervingsstrategie aan evolutie heeft plaatsgevonden, dan wil ik daar in ieder geval de wethouder mee complimenteren op het punt dat er nu die scheiding aangebracht is in twee percelen. Daar hebben ook de PvdA-fracties in andere gemeenteraden op aangedrongen. Dat is een enorme verbetering, want we voorkomen daarmee een ongezonde machtsstrijd tussen groter '...' van organisaties en vrijevestigden. Zodat er ook op een veel professionelere wijze in het circuit samengewerkt kan worden. Dat zeg ik wel richting de vrijevestigden, dat het goed zou zijn om die gedachte van samenwerking onderling wel verder uit te werken. Ik heb begrepen dat er ideeën zijn om veel coöperatieve vormen van samenwerking ... Daar clusters te maken. Ik zou in ieder geval de wethouder willen vragen om in dat hele proces ook te stimuleren dat dat gebeurt, daar waar hij dat in ieder geval kan beïnvloeden. Zijn we dan klaar? Zeggen we dan, voort met die geit? Nee, dat is niet het geval. Want het is een proces waar we ingaan, waar nog ontzettend veel onbekend is. De heer IJsbrandy heeft dat eigenlijk ook al aangegeven. Er zijn nog een heleboel momenten, de bekostigingsstructuur, de beschrijving van over welke diensten eigenlijk geleverd moeten worden, et cetera, et cetera, dat wordt onder het '...' begrip van de dialooggerichte aanbesteding begrepen. Wij kunnen accepteren op dit ogenblik dat er nog veel onbekend is en uitgewerkt moet worden. Maar de tegenkant daarvan is dat we wel vinden dat de raad en de commissie in positie gebracht moet worden op drie hele belangrijke momenten tot aan de aanbesteding zelf. Dat zijn wat de PvdA-fractie betreft voorwaarden om ja tegen het proces te zeggen. De eerste voorwaarde is dat wij vooraf een uitspraak kunnen doen als raadscommissie over het preselektiedocument. Want daar is een hele belangrijke start van het hele proces. Vervolgens, na die preselectie, wordt er een selectie gemaakt van de partijen waarmee verder gegaan wordt. Dat is ook een besluit wat het college niet zou kunnen nemen, in onze visie, dan na goedkeuring van de raad. Dus dat is ook een moment waarop wij als raad in positie willen zijn. Dan tenslotte helemaal aan het eind van de rit willen we ja of nee kunnen zeggen tegen de aanbesteding as such. Ik weet dat je dan alleen nog maar ja of nee kan zeggen, maar wij vinden het zo belangrijk dat we die eindbeslissing ook mee kunnen maken, mee willen maken. Daarna begint er dus de periode van, of het nou zes, negen, acht, vier of zeven jaar is, dat is mij

nog niet helemaal duidelijk. Maar de wethouder heeft in ieder geval aangegeven dat er tussentijds geëvalueerd gaat worden en weer een verdere stap. Dat zijn ook momenten waarop de raad en de commissie in positie gebracht moet worden. Dus als de wethouder hier toe zegt op al die drie momenten wordt de raad vooraf om toestemming en instemming gevraagd, dan kunnen wij ja zeggen tegen zowel de Regiovisie als de verwervingsstrategie zoals die nu voorligt. Waarbij ik wel wil vragen of de wethouder in ieder geval met een open oog wil kijken naar de elementen in de notitie van de heer IJsbrandy, die in die uitwerking een rol zou kunnen spelen. Want ik vind wel dat het college heel makkelijk in het stuk de visie van Hart voor Haarlem weggeschreven heeft. Zit er ook in onze opvatting weldegelijk aanknopingspunten in op onderdelen waar je iets mee zou kunnen doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. De vorige keer hebben we het inderdaad uitgebreid gehad over die Regiovisie Jeugd. Daar heb ik toen al aangegeven dat D66 zich kan vinden in de visie en de lijnen die daarin zijn opgeschreven. Vandaag bespreken we dus ook de verwervingsstrategie waarin die visie wordt uitgewerkt. Het was ook heel fijn om de regionale technische sessie terug te kunnen kijken overigens, want ik kon daar niet aanwezig zijn. Dus dank daarvoor. Maar voor de verwervingsstrategie, thema's als kwaliteit en effectiviteit van zorg, samenwerking, normalisatie, kostenreductie en toegang tot die zorg zijn duidelijke aandachtspunten voor tijdens de dialooffase. Tegelijkertijd zie ik ook, net als de collega hiervoor, veel onzekere punten en zaken die onzeker zijn. Heeft dit uiteraard ook allemaal te maken met de vorm waar we voor hebben gekozen met die dialooggerichte aanbesteding. We hebben de afgelopen maanden als raad heel duidelijk de oproep en ook vooral de zorgen van de vrijgevestigden gehoord. Hier heeft ook D66, net als de hele raad, voor het zomerreces aandacht voor gevraagd om hen een duidelijke plek in die dialooggerichte aanbesteding te geven. Er zijn inmiddels, het is al genoemd, twee percelen. Eén voor enkelvoudige hulp en één voor complexe zorg. Vraag aan de wethouder. Hoe wordt de integraliteitseis, die ten grondslag lag aan de oorspronkelijke ene perceel, geborgd in de twee huidige percelen? Tegelijkertijd denk ik wel dat dit een goede beweging is. Dat aanbieders van enkelvoudige hulp en dus die vrijgevestigden niet verplicht in dat consortium hoeven als onderaannemers. Daarmee dus ook geen aanvullende administratieve lasten krijgen. De partijen die wel nauw willen samenwerken, staat dat natuurlijk uiteraard vrij, want een aantal van hen werkt ook al gewoon samen. Maar dat betekent wel een omslag in de werkwijze voor de gemeente. Maar zoals we allemaal weten, in een dialoog met de aanbieders en de partners is het natuurlijk ook geven en nemen. Dus dan lijkt me duidelijk dat we deze aanpassing doorvoeren. De vorige keer heb ik gevraagd naar de positie van de raad in dit proces. Niet alleen in aanloop naar de gunning, want op die punten wacht ik graag de antwoorden af op de vraag van de PvdA, maar juist ook daarna. Kan de wethouder inderdaad toezeggen om deze raad na de gunning jaarlijks op de hoogte te stellen van die voortgang, de ontwikkeling en eventuele evaluaties die plaatsvinden met de partners? Ik begrijp ook dat de contracten nu niet voor negen jaar, maar voor een periode van drie jaar worden afgegeven. Na drie en zes jaar wordt dan gekeken naar een mogelijke verlenging. Kan de wethouder toezeggen dat de raad daar ook tijdig inspraak op kan leveren? Tot slot zou ik willen meegeven richting die dialooffase, kan er specifiek aandacht worden gegeven aan het echt inzichtelijk maken, ook voor de raad, van de effectiviteit van de zorg en de in-, door- en uitstroom van jongeren? Hier heb ik vorig jaar ook een motie over ingediend, maar ik zou op die punten echt wel gewoon meer inzicht willen krijgen in deze raad. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster en daarna mevrouw Klazes.

De heer Hulster: Dank u wel. De Regiovisie en de verwervingsstrategie hangen nauw met elkaar samen. Om te beginnen, we gaan aanbesteden. Daar zijn we een beetje ingerommeld als raad, tenminste dat is het gevoel, dat is de kwalificatie die ik daarvoor zou gebruiken. Het valt me op dat in het stuk nu wordt opgegeven als reden dat er drie jaar geleden een aanbesteding is geweest middels open house. Maar ik lees dat een open house helemaal geen aanbestedingsprocedure is. Zeker niet op de manier zoals wij het hebben georganiseerd, want er zijn gigantisch veel partijen, dus er is in ieder geval niet gekozen. Als het open house kan als aanbestedingsprocedure, maar dan zouden we hebben gekozen, maar nu hebben we, zo lijkt het althans, alles gehonoreerd, alle contracten zijn al aangegaan. Dus wat ons betreft is die verplichting die wordt gesuggereerd in het stuk, wordt op valse gronden vastgesteld. Het valt dus op dat we nu zien dat we stap 1, de Regiovisie vaststellen, terwijl stap 2 de keuze voor de verwervingsstrategie al is vastgesteld, of al vastligt. Of hij ooit vastgesteld is, is mij niet helemaal duidelijk, maar hij ligt in ieder geval ondertussen behoorlijk vast. Dan krijgen we dus, lezen we in het stuk, logischerwijze minder informatie als raad en college. Dat is dus logisch. Daar zijn wij het dus niet mee eens. Daar sluiten we ons aan bij D66. Wij vinden dat we hier juist voor moeten waken en dat we juist goede informatie moeten krijgen, niet op detailniveau, maar wel op grote lijnen over de kwaliteit van zorg, bijvoorbeeld de behandeltijden en de wachtlijsten. Want dat zijn grote problemen die er nu zijn in de jeugdzorg. Daarop willen we sturen als raden. In zowel de Regiovisie als in de regionale verwervingsstrategie wordt voortdurend over de transformatie gesproken. Dat woord komt echt er een keer of vijftien voor, maar eigenlijk wordt nergens uitgelegd naar wat we dan gaan transformeren. Dus ik hoor de PvdA net zeggen dat het wat heel duidelijk is, maar dat is helemaal niet duidelijk, want dat begrip transformatie wordt echt als een lege doos erin gegooid. Dus we zien eigenlijk helemaal niet ... Of gaat het gewoon puur om transformeren, een soort Barbapapa of kinetisch zand van, het maakt niet uit wat het wordt, het valt straks wel weer uit elkaar. Ik zou denken, we willen transformeren naar kortere wachtlijsten en gerichtere behandeling, maar dat staat er in ieder geval niet met zoveel woorden in. Ik zou echt verwachten dat dat er specifiek in genoemd wordt. Waar willen we nou naar heen transformeren dan? Het gaat in ieder geval niet om de kansencirkel. Want bij de kansencirkel staat dan weer, dit kan een basis vormen voor het gesprek over de transformatie. Daar heb je hem weer. Wat ons betreft moet de regionale verwervingsstrategie gewoon langs de raad, want dat staat in onze economische verordening. Dit zijn grote verplichtingen die we aangaan als raad. Dus ik vind echt dat dat langs de raad moet. Ik hoop dat ik daar steun voor vind bij mijn collega's. We zijn blij dat er onderscheid gemaakt wordt overigens tussen complex en enkelvoudig. Dat wil ik toch even gezegd hebben. Dan zie we dat ontschotten centraal staat in de nieuwe aanpak. Misschien is dat dan de transformatie. Dat klinkt heel goed. Maar we maken ons echt zorgen dat het op de lange duur leidt tot eenheidsworst en ook tot marktmacht, inclusief het bijbehorende misbruik van deze macht. Dan is een vraag, hoe slagen we er nou ... Hoe is er geborgd in deze verwervingsstrategie dat de malafide organisaties buiten de deur worden gehouden? Want is echt een gekend probleem wat op dit moment in de jeugdzorg speelt, dat er veel partijen op de markt meedoen die helemaal geen goede zorg leveren voor ... Geen waar voor hun geld leveren, op zijn zachtst gezegd. Dan missen ook wij nog steeds de goede inbedding van de vaktherapeuten en de vrijgevestigden. De vraag daarbij is echt, met wie spreekt de wethouder nu en met wie heeft de wethouder gesproken met het opstellen, voor de opstelling van dit stuk?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks. Daarna mevrouw Verhagen van Trots.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. We zijn nu ruim een jaar bezig geweest met het voorbereiden van het stuk dat nu voor ons ligt. Vooropgesteld, wij zijn het eens met de inhoudelijke uitgangspunten van de Regiovisie, die op zijn beurt weer als uitgangspunt dient voor deze verwervingsstrategie, die ook is meegezonden. We zijn heel blij met de beslissing van de regio voor twee percelen in plaats van één. We hebben ons daar als commissie hard voor gemaakt, maar het is ons nog niet helemaal duidelijk waar de winst

van deze beslissing zit voor de gemeente. Het idee van de segmentering tussen de percelen en het daarbij behorende dansje mijnerzijds kwam bij ons voor een belangrijk deel voort uit het feit dat de dialooggerichte aanbesteding met strategische partners vooral opportuun was voor de complexe zorg, minder voor de enkelvoudige zorg en kwantiteit veruit het grootste gedeelte. Wij hebben het idee dat door de knip tussen de percelen veel meer mogelijk wordt dan nu staat omschreven, zowel in de aanbestedingsfase als in de uitvoeringsfase. Ik zal kort de vragen over de beide percelen die ik heb inleiden. Het perceel enkelvoudige jeugdhulp. Op dit moment zijn er zeventig aanbieders actief, waaronder veel vrijevestigden. Uitgangspunt was om het aantal aanbieders terug te brengen, om de administratie overzichtelijk te kunnen maken en de administratieve lasten terug te kunnen brengen. Deze aanbieders werken met standaardtarieven. Een voordeel zou dus gehaald kunnen worden in het vormen van consortia die gezamenlijk kunnen factureren. De wil om hierin mee te gaan is er, maar deze partijen moeten wel geholpen op weg naar deze samenwerking. Om elkaar te kunnen vinden en afspraken te kunnen maken met elkaar, is de gemeente wat ons betreft een sturende partij. De complexe jeugdhulp. Om te voorkomen dat kinderen met een complexe, dus dure hulpvraag voor de aanbieders als een hete aardappel door worden geschoven, ligt er naast de integraliteitseis bij de complexe jeugdzorg, die volgens mij is komen te vervallen bij de enkelvoudige hulp, ook een acceptatieplicht voor de strategische partners. Maar de perverse prikkel om op twijfelachtige gronden een duur kind niet voor behandeling te accepteren is hiermee nog niet weggenomen wat ons betreft. Pas wanneer je een traject volledig kan beleggen binnen een samenwerkingsverband verdwijnt die prikkel. Mijn vraag is, hoe het idee van strategische partners hierin voorzien? Of dat inderdaad wordt geborgd op het moment dat je de integraliteitseis belegt en de acceptatieplicht, ben je er dan? Als dat zo is, is het de bedoeling dat wordt afgesproken met deze partners dat zijn bijvoorbeeld een lumpsum krijgen om deze taak uit te voeren? Dat zou betekenen dat je gaat sturen op populatie en dat er met het samenwerkingsverband een afspraak wordt gemaakt die binnen het samenwerkingsverband wordt uitgevoerd. Is dat het geval? Of komt dat misschien, dat kan ook, naar voren in de dialoofase? Dat zou ook kunnen. In zijn algemeenheid nog een aantal vragen. Wordt voor perceel één ook de dialooggerichte aanbesteding gehanteerd? Ik heb inmiddels antwoord gekregen op die vraag. Dat is inderdaad zo. Zo ja, waarom is er niet gekozen voor een open house aanbesteding? De volgende vraag. Hoe wordt de op- en afschaling en de doorstroom tussen de percelen vormgegeven? Hoe wordt voorkomen dat hier perverse prikkels weer opnieuw ontstaan? Dat bijvoorbeeld ... Ik kan me voorstellen dat op het moment dat een kind behandeld wordt en het valt onder die complexe jeugdzorg, dat de partners in die complexe jeugdzorg erbij gebaat zijn om het af te schalen, deze hulp af te schalen, wat misschien niet ten goede komt aan de zorg voor het kind. Maar ik weet niet, misschien is dat geborgd of wordt dat op een andere manier tegengegaan. Hoe wordt geborgd dat de in de contracten gemaakte afspraken ook daadwerkelijk nageleefd worden? Want ik kan me voorstellen dat er in een contract die wij straks aangaan voor volgens mij een periode van drie jaar, die dan vervolgens verlengd kan worden, dat je daar duidelijke afspraken maakt. Alleen de vraag is, zijn wij er ook daadwerkelijk in staat om te kijken of die afspraken ook nagekomen worden. Een voorbeeld is, wat ik onlangs hoorde, dat er afspraken zijn gemaakt bij 16+-kinderen die ... Sorry, u bent misschien wel een beetje allergisch voor al mijn vragen. U moet zo niesen. Maar ik heb begrepen dat bij kinderen 16+ staat er in de contracten van de behandelaars dat daar een toekomstplan gemaakt moet worden voor op het moment dat zijn de 18 jaar bereiken. Dat is een fantastisch idee. Alleen in praktijk is gebleken dat die toekomstplannen niet zijn uitgevoerd. Dus mijn vraag is, hoe zorg je ervoor dat die afspraken worden nagekomen? Dan nog een vraag die zijdelings te maken heeft met de verwerving, maar die wat mij betreft wel superbelangrijk is. De uitval onder professionals in de jeugdzorg is enorm. De hoge werkdruk en het hebben van weinig tijd en ruimte om te doen wat nodig is, worden genoemd als belangrijkste reden hiervoor. Dit gaat in de toekomst ongetwijfeld tot grote problemen leiden. Die problemen zijn er nu al. Ik heb begrepen dat de wachtlijsten oplopen en dat het niet alleen heeft te maken met de organisatie, maar ook een belangrijke reden is dat er gewoon te weinig mensen te vinden zijn. Mijn

vraag is dan ook, wat kunnen de gemeenten doen om de uitstroom van professionals tegen te gaan? Tot slot, dit stuk is ter advisering.

De voorzitter: U heeft een interruptie, mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Voorzitter, dank u wel. Ik snap de zorgen. Die zijn hartstikke terecht natuurlijk van mevrouw Klazes, over de uitstroom. Maar de gemeente kan natuurlijk niet een soort van de werkgever gaan worden van dit soort aanbieders. Dit gaat wel heel ver, denk ik, voor nu in de verwervingsstrategie.

Mevrouw Klazes: Ik zal zeggen wat ik ermee bedoel. Het is gebleken ... Als u de stukken leest over waarom mensen niet meer in de jeugdzorg willen werken. Het zijn, de instroom van onderaf, dat zijn vaak jonge mensen. Die krijgen te maken met hele complexe gevallen, waardoor ze snel een burn-out krijgen, vaak al tussen de 20 en de 30 jaar. Dan vallen ze uit en komen niet meer terug. Het werk wordt er ook niet aantrekkelijker op, op het moment dat ze de helft van de tijd formulieren zitten in te vullen. Dus ik denk, op het moment dat je gaat verwerven en je gaat aanbesteden, dat je er rekening mee houdt dat het werk ook nog een beetje leuk moet zijn en dat professionals moeten kunnen doen waarvoor ze zijn opgeleid. Als je dat op een of andere manier toch in je aanbestedingsperiode kan verwerken, dan lijkt me dat een goede zaak.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dus even gewoon voor mijn helderheid, het gaan dan met name ook in dit geval dan echt om de lastendruk die dan wordt verminderd? Ja.

Mevrouw Klazes: Dat wordt in ieder geval genoemd als belangrijke reden waarom mensen gewoon het werk niet meer leuk vinden. Ook begrijpelijk. Je wordt opgeleid om kinderen te helpen. Vervolgens zit je veertig procent van de tijd achter je tafel om je getalletjes in te voeren. Dus ik kan me voorstellen dat daar een causaal verband zit. Dit stuk is advisering. We stellen als raad dus vanavond, of tenminste in de raad, de Regiovisie vast. De vraag is, volgens mij heeft mijnheer Hulster dat ook al gevraagd, die verwervingsstrategie hangt die er dan automatisch aan? Hebben we die al vastgesteld? Moet die nog vastgesteld worden in de komende raad? Dat is een beetje een procesdingetje. De periode van de contracten. Ik heb begrepen drie jaar en dat wordt dan verlengd. Maar die contracten zijn volgens mij drie keer voor drie jaar, maar misschien nog wat duidelijkheid daarover. Bestaat er uiteindelijk nog de ruimte om uiteindelijk toch nog tijdens deze aanbesteding, tijdens de dialoofase te kiezen voor een subsidierelatie in plaats van voor een aanbestedingsvorm. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Dank u, voorzitter. Trots Haarlem heeft zeker niet de illusie dit tijt nog te kunnen keren. Maar we hebben er toch wel wat gedachten en vragen bij, die zouden kunnen helpen om het wat bij te sturen. Als eerste valt op dat in de Regiovisie vooral gesproken wordt van alles samen, strategisch partnerschap, in dialoog gericht, et cetera. Het wordt zo niet duidelijk wiens verantwoordelijkheid nu waar ligt en hoe die daarop afgerekend kan worden. Het geheel komt over als een mooie oppervlakteschittering van nochtans troebel water waarin het, zo weten we, goed vissen is. Een niet zo eenvoudige taak voor de twee toezichthouders, die er nu gelukkig wel zijn. Het begint eigenlijk allemaal met de toegang. Daar zou een volledig onafhankelijke en vakkundige diagnostieke procesbegeleider toegevoegd aan het sociaal wijkteam, als dat tenminste onder regie van de gemeente blijft, ervoor kunnen zorgen dat er naar de juiste hulp verwezen wordt. Zo ongeveer als de intern begeleider op een basisschool. Die kent als professional het kind, beschikt

over de benodigde data en houdt een vinger aan de pols over het verloop van de behandeling die gestopt of verwezen wordt zodra dit noodzakelijk of mogelijk is. Die heeft intrinsiek vooral het belang van het kind voor ogen en niet te bezettingsgraad, dus winst voor een instelling. Die bewaakt ook de privacy, waardoor ouders en leerkracht vertrouwelijk, vroegtijdig kunnen overleggen. Er wordt wel vroeg gesignaleerd, maar niet direct officieel gerapporteerd. Als pleegouder met de man in de residentiële jeugdhulp, maar ook als vertrouwenspersoon. Op school waar ik werkte, heb ik zo meerdere moeilijke gezinssituaties kunnen begeleiden, terwijl ik aan de andere kant letterlijk leerlingen uit de klauwen van de hulpverlening heb moeten redden. Ik kan er een boek over schrijven. Een aantal schrijvende brieven, bij eerder binnengekomen stukken, spreken overigens ook van dergelijke misstanden. Trots Haarlem wil weten of de wethouder daarvan op de hoogte is en hoe worden deze binnen de Regiovisie daadwerkelijk ondervangen? Zo normaal en licht mogelijk in de wijk is natuurlijk een loffelijk streven, maar voorkomen we zo erg dat in Nederland op basis van een rammelend meetinstrument, gehanteerd door vaak iemand met onvoldoende inzicht zoveel meer kinderen uit huis worden geplaatst dan elders? De nu veilige school zou daarom zeker niet als vindplaats voor de hulpverlening moeten fungeren. In gesprekken met leerkrachten en een IB'er is mij overigens gebleken, sorry, dat de school daar beslist geen hulp van buitenaf voor nodig heeft, maar uitstekend functioneert met de al aanwezige expertise binnen het samenwerkingsverband. Meestal met behulp van de vrijevestigde therapeuten. Wellicht te goed. Want hoe kan het zijn dat dyslexie en andere vaktherapeutische behandelingen op kosten van de gemeente komen als iedere school jaarlijks per leerling 200 euro voor leerlingen zorg ontvangt. Bekend is dat als een school veel zorgleerlingen heeft, dus te weinig budget overhoudt, er dan samen met de ouders, die toch wel graag een dyslexieverklaring voor hun kind hebben, een uitweg via de huisarts of het CJG wordt gezocht. Trots Haarlem wil weten of er iets gedaan zou kunnen worden om deze sluiptwegen af te sluiten. Dat zou een kostenpost schelen en ook het contracteren van vaktherapeuten. Verder graag ontschotting tussen de vele vormen van hulpverlening en welzijn, waarin de plaats voor de bestaande vrijwilligersorganisaties absoluut geborgd moet zijn, maar wel een heel groot schot tussen een partij die winst maakt over de ruggen van zowel hulpverleners als hulpvragers. Soms wel 35 procent, zoals blijkt uit een onderzoek van Follow the Money. Dus geen mistige privaat, publieke samenwerking, waar onze hele maatschappij sinds de jaren 90 al door wordt ontwricht. Maar weer een duidelijke grens tussen publiek en privaat belang. Dus geen vrijwilligersorganisaties als onderaannemer van een commercieel bedrijf, dat als er niet genoeg aan verdiend zou kunnen worden het kloppend hart van de samenleving gewoon uitfaseert. Contract of niet. De voorkeur zou dan sowieso uit moeten gaan naar een zo plat mogelijke organisatie, met een zo laag mogelijke administratieve druk en zo weinig mogelijk door dure managers, zonder vakinhoudelijke kennis, zoals Buurtzorg. Kan dit als selectie criterium worden meegenomen? Kinderen en gezinnen zouden laagdrempelig zelf de hulp die ze nodig hebben moeten kunnen vinden en krijgen. In eerste instantie vertrouwelijk en informeel, eventueel binnen het welzijnswerk, waar je welkom voelt en niet direct in de computer van het hulpverleningscircuit belandt. Waarin de vrijwilligersorganisaties als Humanitas al een heel belangrijke organische en niet in prestatiegrafieken uit te drukken rol kunnen vervullen. Dus geen vindplaatsen van risicogevalen, maar vindplaatsen van zorg en welzijn, organisch in de wijk. Desnoods op een digitaal platform. Zou aan de preventiekant in plaats van de opsporing van gevallen niet beter ingezet kunnen worden op het wegnemen van risicovolle omstandigheden en verbetering van het welzijn in de wijk? Is dat niet waar die vrijwilligersorganisaties van onschatbare waarde zijn? Zou wat dat betreft de erosie van de organisch gegroeide sociale integratie niet debet kunnen zijn aan de onverklaarbare toename van hulpvragen? Want waar zijn de club- en buurthuizen eigenlijk gebleven, zoals Radar bijvoorbeeld? De huidige splijting in gezinnen en groepen, door de coronamaatregelen en vaccinatiedrang, heeft in ieder geval veel jongeren in psychosociale nood gestort. Is er al meer duidelijkheid over de ernst en omvang hiervan? Ja, wij zijn inderdaad beducht voor goedbedoelde, maar ongevraagde bemoeizorg, zeker in samenhang met een verplicht digitaal dossier waar je nooit meer van een vinkje afkomt, ook al word je daarna

nog zo in je kracht gezet met Kanjertraining. In dat kader zou Trots Haarlem graag willen weten wie er zich op de dataverzameling en -uitwisseling ... Wie zich daarmee bezighoudt, wie daar zicht op heeft en hoelang welke data ook bewaard blijven. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. De vorige keer heeft de VVD al aangegeven wat we goed vinden aan visie en wat we minder vinden en welke zaken nog beantwoord zullen worden, lopende de dialoog. We hebben wel een belangrijke toezegging gekregen over het belang en de rol van vrijgevestigden. Daar zijn we blij mee. In aanvulling op hetgeen wat er al gezegd is, wil ik graag wat meer vragen eigenlijk ook nog over het toezicht, wat eigenlijk nog ontbreekt of wat nogal mager is in de visie. Ik was ervan uitgegaan dat de visie daar ook op aangevuld zou worden, maar dat is niet het geval geweest. Dus vandaar dat ik wat andere vragen heb. Dat gaat op twee punten. Toezicht op de aanbieders en het toezicht op het systeem. Allereerst het toezicht op de aanbieders. Ik begrijp dat toezicht op de naleving van de kwaliteit van de jeugdhulp is belegd bij de inspectiediensten. Maar ook in de casus die we hiervoor hebben behandeld bij Levvel5, maar ook die Kenters en de Parlans van deze wereld, blijft toch de vraag boven de markt hangen waar die signalen die vanuit ... Hoe er omgegaan is met de signalen die kwamen vanuit de instellingen. Niet alleen van de inspectiediensten, maar bijvoorbeeld ook van de controlerende accountants. Dat roept eigenlijk de vraag op van, wat kunnen we nu verbeteren in die toezichtsgovernance. Ik denk dat, zal maar zeggen, in gesprek gaan met de toezichthouders hierover veel zou kunnen helpen. Dus mijn vraag is, is dat inmiddels al gebeurd en wat komt daaruit? Maar ook bijvoorbeeld om na te denken over, welke sturingselementen kunnen we nou eigenlijk opnemen uiteindelijk in die contracten? Bijvoorbeeld, ontslag van bestuurders, maar dat gaat misschien wat ver. Of bedingen wij misschien onafhankelijke zetels in de raden van toezicht van de strategische partners en de onderaannemers? Hoe kijkt u daar tegenaan?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik ben echt een beetje op zoek naar waar u nou eigenlijk echt naar op zoek bent. Want dat met raden van toezicht en dergelijke, dat ligt allemaal lastig. Dus dan hoor ik graag de reactie van de wethouder. Maar is het nou dat u op zoek bent naar goed contractmanagement vanuit de gemeente op de contractuele verplichtingen die we aangaan? Of gaat het echt erom wat landelijk via de kwaliteitseisen via de Jeugdwet en de IGJ is geregeld? Want dan wordt ... Ik begrijp hem nog niet helemaal.

De heer Van Kessel: Het zijn meerdere dingen. Zo meteen kom ik op het toezicht op het systeem. Nu heb ik vooral het toezicht op de aanbieders. Dan gaat het enerzijds dus om de kwaliteit. Dus hoe houden we dat in de gaten en hoe kunnen we ervoor zorgen dat wij als gemeente ook in positie blijven? Kunnen wij dus bijvoorbeeld, dat is het voorbeeld wat ik noem, in de contracten opnemen dat bij iemand in de Raad van Toezicht krijgen. Gewoon iemand die namens ons de informatie, toezicht houdt en ook meekijkt met die strategische partners de komende jaren, vind ik niet gek, want wij zijn een van de grootste financiers. Dus op het moment dat je gewoon een onafhankelijke commissaris bij de bedrijven neerzet, dat is een mogelijkheid. Maar dit is een voorbeeld wat ik geef. Mijn vraag is eigenlijk, ik zou graag willen, dat is denk ik het antwoord op mevrouw Çimen haar vraag, dat wij bijvoorbeeld advies laten inwinnen van, hoe kunnen wij nu als gemeente grip krijgen op eigenlijk al die signalen die we gemist hebben en alle signalen over slechte kwaliteit? Hoe krijgen we daar nou als grote financier grip op? Daar zou ik gewoon ... Daar mist de visie, in ieder geval, een begin van een antwoord. Daar zou ik graag meer over willen weten.

De voorzitter: U heeft ook nog een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer Van Kessel, wij waren voor honderd procent eigenaar van Spaarnelanden. We zijn er voor negentig procent. Het is ons niet gelukt een dedicated commissaris in de Raad van Commissarissen te krijgen. Dus denkt u ook niet dat het een illusie is dat we iemand dedicated krijgen in een Raad van Toezicht of Raad van Commissarissen van een van de grootste aannemers in dit traject?

De heer Van Kessel: Ik zie niet in waarom wij niet iemand zouden benoemen in de Raad van Toezicht van Spaarnelanden. Maar volgens mij doen wij dat ook, toch?

De heer Smit: Nee, wij doen dat niet.

De heer Van Kessel: Dat is op voordracht van, maar wij hebben daar toch benoemingsrechten? Als we dat niet hebben, zouden we die heel snel moeten krijgen als honderd procent aandeelhouder.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Van Kessel: Dat was één. Dan verder nog het toezicht op het systeem as such, of eigenlijk de verwervingsstrategie of het hele verwervingsproces wat we aan het doen zijn. Ik vroeg me eigenlijk af of er ook nog borgingen zijn op het hele proces wat we nu aan het doorlopen zijn, anders dan de gemeenteraad die meekijkt? Zijn hierover gesprekken met de Jeugddoorlichting geweest of de Inspectiedienst over hoe de regio dit systeem aan het invoeren is en hoe dit proces verloopt? Eigenlijk is hier mijn vraag of u bereid bent om gedurende dit proces een dwarskijksessie met toezichtexperts te organiseren om de lopende verwervingsstrategie nog van een advies te voorzien voordat we tot een afronding komen in de contracten? Dus gewoon eens een keer onafhankelijk wat experts laten meekijken om nog wat tips te geven eigenlijk, voordat we bij het einde beland zijn. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA. O sorry, er was een interruptie, mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Eigenlijk meer een vraag. Mijnheer Van Kessel, u heeft het over experts mee laten kijken. Deskundigen op het gebied van processen, of inhoudelijk? Wat voor een deskundigen wilt laten meekijken?

De heer Van Kessel: Kijk, eigenlijk is natuurlijk, in de brede zin wil je dat er meegekeken wordt. Maar nu specifiek vraag ik eigenlijk om experts op het gebied van toezicht, of die kunnen meekijken of hij nog in dit proces wat stappen kunnen zetten om gewoon meer grip in de toekomst op de kwaliteit van de zorg te houden. Dus dat is eventjes misschien een voorstel om over verder te denken. Ik sta op open verder voor uw analyses. Maar ik mis gewoon in het geheel van de visie concreet wat wij doen aan toezicht op het systeem en het toezicht op de aanbieders. Ik ben gewoon op zoek nu naar concrete ideeën hoe we dat lopende het proces nog kunnen verbeteren.

De voorzitter: De heer Sepers eerst.

De heer Sepers: Een vraagje over dat toezicht. Op zich klinkt dat wel interessant, maar bent u niet bang voor een al te grote stapeling van allerlei toezichthouders? Want dat zijn de Jeugddoorlichting, dat is de inspectie. We hebben Raden van Toezicht bij de instellingen, die misschien niet altijd goed functioneren, maar dan moeten we zorgen dat heel goed gaan functioneren. Dus ik ben een beetje huiverig voor het stapelen van toezicht.

De heer Van Kessel: Dat snap ik wel. Maar het grappige is, u noemt er nu een aantal, maar niets van deze groepen is benoemd in de visie. Verbaast u dat nu ook niet dat er gewoon eigenlijk over ... Er zijn zoveel

toezichthouders, u bent zelfs bang voor stapeling, maar de visies echter helemaal niets over. Dat is eigenlijk het echte punt waar ik op wijs.

De heer Sepers: Maar de visie kan toch gewoon uitgaan van datgene wat normaal is en wat bestaat? Je hoeft toch niet alles op te schrijven wat al is?

De heer Van Kessel: Dat kan. Je kunt het inderdaad helemaal negeren. Mijn voorstel is dat daar toch wat over wordt opgenomen. Eigenlijk dus op twee punten. Dat wij echt nadenken over het toezicht op de aanbieders. Hoe is dat geregeld en hoe is het toch, ondanks al dat toezicht, gebeurd dat er drie van de jeugdinstanties in onze regio omgevallen zijn? Daar gaat toch iets mis in dat systeem. Het hele traject wat we nu aan het lopen zijn, wat ook niet uitblinkt van goede grip op het proces, laat ik het zo netjes zeggen, ook daarvan zou het heel goed zijn om eens wat onafhankelijke experts mee te laten kijken om te zeggen van, doen we eigenlijk nog wel de goede dingen? Ik denk dat wij ook als gemeenteraad onszelf daar ook in die zin kunnen laten ondersteunen. Dat zijn eigenlijk twee concrete voorstellen die ik heb. Daar hoor ik graag ook of daar al invulling aan wordt gegeven door dit college, of niet. Want dan kunnen we nadenken over een idee om dat alsnog te regelen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dank u wel. Mijnheer Van Kessel, u snijdt op zich een belangrijk punt aan. Maar dat punt gaat er precies in op de tegenstrijdigheid eigenlijk van dit model. Je kunt niet een beetje zwanger zijn. Als je op een gegeven moment zegt van, we geven het aan de markt, dan geef je daarmee ook, maar goed liberaal recept, een stuk controle uit handen. Dan kun je niet langs een achterdeur weer proberen via toezicht die controle en die regie weer terug te pakken. Je zult moeten accepteren, wat ook in de verwervingsstrategie staat, dat je al veel minder informatie straks hebt over wat er op de werkvloer gebeurt. Dat je dus maar moet vertrouwen op je strategische partners, dat die dan met de goede informatie en tijdig komen. Dat zullen ze zeker doen op het moment dat het geld op is, want dan staan ze weer op de stoep. Maar de illusie dat je daar echt dag in dag uit toezicht op gaat houden, die is in dat model natuurlijk gewoon niet aanwezig.

De heer Van Kessel: Dat ben ik gewoon niet met de heer IJsbrandy eens, want volgens mij is het ook wie betaalt, bepaalt. Als wij als overheid betalen voor diensten, dan is het toch eigenlijk de normaalste zaak van de wereld dat wij, op afstand natuurlijk, meekijken met wat er met ons geld gebeurt. Ik vind dat helemaal geen gekke gedachte. Dat is iets anders dan dat wij zeggen dat wij bedrijfsvoering bijvoorbeeld in handen nemen. Dat we daarmee ... Kijk, dat staat echt wel op afstand. Maar het toezicht daarop, dat wij daar meer invloed op hebben, dat vind ik helemaal niet te veel gevraagd voor ons geld.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, waren we mee bezig. Het CDA gaat nu. En dan mevrouw Stroom.

De heer El Aichi: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. We hebben op 2 september de Regiovisie uitgebreid besproken. Wij hebben toen als CDA een paar punten aangedragen. Ik wil bij deze de wethouder bedanken voor de extra aandacht die het college heeft besteed aan corona in de stukken. Vervolgens wil ik de wethouder nogmaals vragen om nog meer te werken vanuit de visie één kind, één gezin, één plan. Dat er duidelijkheid in de visie moet zijn over wie verantwoordelijk is. Wat betreft de verwervingsstrategie. Er is afgelopen jaar weinig afgeschaald naar de sociale basis, of het voorveld. Ik vind het goed om te lezen dat jeugdhulp, de sociale basis geen gescheiden werelden worden. In het stuk is te lezen dat de verbinding tussen het CJG en de sociale wijkteams en de sociale basis moet worden versterkt. Vraag aan de wethouder, hoe wil het college dit realiseren, aangezien de samenwerking tussen het CJG en de sociale wijkteams op veel vlakken

verbeterd moet worden? Ik vind het goed om te lezen dat de vrijgevestigden kunnen inschrijven op het perceel enkelvoudige jeugdhulp, zonder zich te hoeven aansluiten bij een samenwerkingsverband als onderaannemer en dat het huidige facturatieproces ongewijzigd blijft. Het college wil transparant zijn over de uitgaven van de jeugdzorg. Gemeente Haarlem heeft meegedaan aan het onderzoek Follow the Money. Vraag aan de wethouder, was hij volgens de wethouder de conclusies van Follow the Money? Wat zijn de gevolgen voor de gemeente Haarlem en eventuele zorgaanbieders in Haarlem? Heeft het college van Follow the Money data aangeleverd gekregen? Wij verwachten van het college de raad mee te nemen naar de dialoofase over de uiteindelijke aanbesteding. Wij willen betrokken worden bij de evaluaties na drie jaar en na zes jaar. Het moet niet zo zijn dat wij na vandaag niets mogen zeggen inzake jeugdzorg. Tot zover, voorzitter. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. De Regiovisie, met de bijbehorende regionale verwervingsstrategie, kunnen we vooralsnog niet vaststellen. We geven de wethouder nog geen mandaat. De verwervingsstrategie moet inderdaad langs de raad, zoals de Actiepartij zegt. Jouw Haarlem vindt dit een te belangrijke stap, die kunnen we niet zomaar zetten. Er zijn nog veel vragen en zorgen. Dat blijkt ook uit de bijdrage van de PvdA, de VVD en GroenLinks. Het uitgangspunt dat de wethouder benoemt in de laatste raadsinformatiebrief ondersteunen we. Namelijk dat de vraag van de jeugdige en het gezin het vertrekpunt is. Jammer dat de wethouder het alternatief, geschreven door hart voor Haarlem, besproken met een aantal fracties, vrij snel lijkt af te serveren. Jouw Haarlem vraagt zich af of de wethouder de alternatieve denkrichtingen heeft overwogen. De wethouder lijkt een ogenblik te hebben voor zijn denkrichting. De oplossing is en blijft volgens de wethouder het werken met hoofd- en onderaannemers. Wij vinden deze nieuwe vorm van aanbesteding, overgenomen uit de bouwwereld, voor de jeugdzorg niet wenselijk en heeft zich nog niet bewezen. Of het kind, die jongere en het gezin in de toekomst daarmee inderdaad passende en zo nodig specialistische hulp zal krijgen, blijft onzeker. Gelukkig is de wethouder al wel van de aanbesteding met hoofd- en onderaannemers afgestapt bij de enkelvoudige jeugdhulp. Dit vinden wij een goede stap. Dit impliceert dat de vrijgevestigde psychologen zich niet hoeven aan te sluiten bij een samenwerkingsverband als onderaannemer en snel en dichtbij huis hulp kunnen bieden aan een kind dat is vastgelopen in zijn ontwikkeling, om welke reden dan ook. Een positie rechtgezet. Dit geldt helaas nog niet voor de vaktherapeuten, die een kind goed kunnen helpen als het probleem nog niet goed te verwoorden is, maar waar het kind en zijn omgeving wel dagelijks mee te maken krijgt. Het wordt tijd dat de wethouder een positie erkent en ook recht gaat zetten. Wethouder, de beide wethouders, vergeet niet dat het moeilijk is om hulp te vragen. De meeste gezinnen willen het nog steeds graag zelf oplossen. Preventie werkt alleen met een uitreikende hand en het normaal vinden dat iemand hulp vraagt. Hulp vragen is ook makkelijker als hulp dichtbij huis wordt aangeboden, de zogeheten sociale basis, door het college Gewoon in de Wijk genoemd. Bij Gewoon in de Wijk wordt dezelfde verwervingsstrategie gevolgd met hoofd- en onderaannemers. In de vorige commissie hebben een aantal sociale ondernemers die werken met veel vrijwilligers, zoals Stem in de Stad, Humanitas, Juttersgeluk hoort er ook bij, maar die heeft niet ingesproken vorige keer, en de Wereldkeuken, hun zorgen geuit over een ondergeschoven positie hierin. Ze zijn niet veel wijzer geworden door het toegezegde gesprek door de wethouder om hen in dit aanbestedingsproces te betrekken. Jammer dat de wethouder niet zelf met hen heeft gesproken. De wethouder noemde deze organisaties de parels van de stad. Het is tijd om hen te laten shinen. Hen een toekomst te geven door hun financiële zekerheid te bieden. Boter bij de vis. Zodat ze hun gewaardeerde werk kunnen voortzetten en hun opgedane ervaring in kunnen blijven zetten. Kunt u dit toezeggen, wethouder? Conclusie. Voor Jouw Haarlem betekent dit gekozen aanbestedingstraject, met hoofd- en onderaannemers, dat er te veel belangrijke partijen in onzekerheid verkeren. Onderweg lijken er

zorgaanbieders achter te blijven met vele vraagtekens. Het beeld van een grote inktvis met haar tentakels die de middelgrote en kleine partijen opslokt, laat ons niet los. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. De ChristenUnie is blij met de opsplitsing van percelen. Daarmee is echt een angel uit het dossier gehaald. Maar we zijn er natuurlijk nog niet, want het blijft een heel complex aanbestedingstraject wat, denk ik, voor alle betrokkenen heel spannend is. Net zei de wethouder dat er mogelijk weer problemen zijn bij Kenter. Daar ben ik wel van geschrokken. Wij hebben vorige maand ook vragen gesteld over de wachtlijst, waar de wethouder nog met een brief komt. Ik ben heel benieuwd wat er uitkomt. Maar we hobbelen op het ogenblik wel van probleem naar probleem, bij de verschillende organisaties. Gaan we met deze aanbesteding dit soort problemen voorkomen? Wat doen we eraan om in ieder geval de kansen klein mogelijk te houden? Omdat het om veel geld gaat, ben ik wel benieuwd hoe de wethouder dit proces verder heeft georganiseerd. Wij krijgen allemaal verschillende rondes en dialoogrondes. Maar omdat het zo kwetsbaar is, zou ik eigenlijk willen vragen, heeft de wethouder ook een soort onafhankelijke groep aangesteld, een critical review team, die met dit proces meeloopt. Een beetje onafhankelijk deskundige, met een onafhankelijke blik, die kunnen adviseren. Dat gebeurt bij diverse grote aanbestedingen van het Rijk ook. Ik zou dat eigenlijk bij deze aanbesteding ook willen aanbevelen. Juist om die frisse blik erin te brengen. Graag reactie van de wethouder. Dan het voorstel van Hart voor Haarlem. Wij snappen de antwoorden die de wethouder geeft. De wethouder kiest voor maatwerk in plaats van vaste producten. Het feit dat we al zover in het proces zijn en dat de regio heeft ingestemd. Dus ik kan het helemaal volgen. Dus ik snap dat de wethouder zijn eigen traject kiest. Maar het viel me wel op dat niet alle punten van Hart voor Haarlem inhoudelijk werden beantwoord. Eigenlijk de kern daarvan, is dat de wethouder niet echt ingaat op de vraag over de regierol van de gemeente. Dat is eigenlijk dat gekleurde plaatje aan het begin van de nota van Hart voor Haarlem wat eigenlijk zegt van, je zou ook als gemeente een soort regieorganisatie hebben die alles aanstuurt. De vraag is of je dat moet willen. Dat weet ik niet. Maar de gedachte erachter vond ik wel interessant. Dat kunnen we nu niet meer veranderen, maar het riep bij mij wel de vraag op, in hoeverre blijft de gemeente, als we straks een samenwerkingsverband opdracht geven, toch in control? In hoeverre houden wij voldoende kennis in huis om die organisatie goed aan te sturen? Ik weet dat er in andere gemeenten best wel zware casemanagers op zitten, die echt ook op de inhoud, met name bij de zwaardere gevallen, dus die jongeren die echt veel geld kosten, weldegelijk ook op de inhoud sturen. Wat ik in dit stuk nog ... Kan die deur alsjeblieft dicht? Ik hoor ... Ik kan nu niet ... Sorry hoor, voorzitter. Casemanagers die echt op die zwaardere gevallen met gezag ook die zorgaanbieders aansturen. Ik vind het lastig te overzien dit voorstel, in hoeverre de gemeente dat nog gaat doen, of dat helemaal bij die zorgaanbieder legt. In hoeverre we daar toch een beetje in control blijven, met name bij die echt dure zaken. Dan sociale basis. Dat hebben een paar partijen al genoemd. Die verschuiving naar sociale basis, prima. Maar ik mis in dit stuk, maar waarschijnlijk komt dat pas in de volgende fase, hoe dat dan werkt. Want als wij meer naar sociale basis willen doen, dan moet dat dus ook betekenen dat er uiteindelijk ook meer geld naar de sociale basis moet. Of willen we als een sociale basis doen met hetzelfde budget voor de sociale basis? Dan lees ik het stuk een citaat. Er staat: "De beoogde transformatie moet in de komende jaren onder meer leiden tot een verschuiving van de gespecialiseerde jeugdhulp naar voorzieningen in de lokale sociale basis van gemeenten. Deze beweging kan invloed hebben op toekomstig budget." Dus kennelijk kan dat budget voor de jeugdhulp omlaag als er meer naar de sociale basis gaat. Maar zijn dat dan communicerende vaten? Gaat dan het budget voor de sociale basis omhoog? Dat zie ik nog niet echt terug in dit stuk. Mijn vraag aan de wethouder is, gaat dat in de volgende fase concreter worden? Gaan er afspraken over komen? Want ik kan me voorstellen dat als de jeugdhulp ineens het budget omlaaggaat, dat dat ook allerlei discussies tot gevolg heeft. Dus dat moet je voor

zo'n lang contract wel goed vastleggen. Dus hoe gaat dat werken? Gaan wij daar als raad nog wat over zien? Kunnen we er nog wat over zeggen? Dan in het stuk, ik zag mevrouw Klazes daar een aantal hele goede opmerkingen op internet over maken in een mooi Facebookartikel, staat ook iets over het enorme effect van echtscheiding. Dat heel veel mensen in de jeugdhulp ... Uiteindelijk daar een impact is van echtscheiding en vooral ook van vechtscheidingen. Er staat heel veel in het stuk, dat de wethouder er veel aandacht voor heeft, ook samenwerking met de rechtbank en mensen sneller helpen. Toch denk ik van, dat ... Het kwam op mij over dat dat extreme gevallen waren. Terwijl ik denk dat bij de lichtere gevallen, die echtscheidingen wat niet per se een vechtscheiding is, maar waar wel gedoe is, daar zijn ook kinderen die schade hebben. Ik vond dat een beetje moeilijk uit dat stuk te halen of we daar ook voldoende inzetten, als je ziet wat voor impact dat heeft ook uiteindelijk op de vraag van de jeugdhulp. Maar uiteindelijk gaat het daar natuurlijk niet om. Natuurlijk, ons budget is belangrijk, maar het gaat uiteindelijk om die jongere. Dat die goed geholpen wordt en dat we daar zo preventief mogelijk bezig zijn. Dus ik ben benieuwd naar de reactie van de wethouder daarop. Daar heb ik eigenlijk nog een specifieke vraag. Dat zit hem op drang en dwang. Want er staat in het stuk als uitgangspunt, bij separeren niet, dus 0% separaties en eveneens 0% dwang en drang. Ik denk, dat klinkt geweldig. Maar ik hoor uit andere gemeenten hele andere geluiden. Dat valt me op, dat in dit stuk nergens staat uitgewerkt hoe wij dan komen tot 0% dwang en drang. Want bij andere gemeenten is dat juist veel dwang en drang. Dus hoe zit dat? Want soms is dwang en drang misschien wel nodig, in moeilijke situaties. Maar soms is er ook verhullend taalgebruik. Is er eigenlijk wel sprake van dwang en drang. Want er wordt eigenlijk tegen mensen gezegd, als je niet meewerkt, dan gaan we de jeugdbescherming inschakelen. Dan is er eigenlijk sprake van dwang en drang. Dan valt me op dat in het stuk over Veilig Thuis weinig wordt gezegd. Ik heb op het woord Veilig Thuis gezocht, het komt eigenlijk bijna niet voor. CJG wordt heel veel genoemd, maar Veilig Thuis niet. Terwijl via Veilig Thuis kan je al snel in een situatie terecht komen van dwang en drang. Terwijl misschien, dat is soms nuttig, maar in sommige situaties kan misschien vrijwillige jeugdhulp wel veel beter zijn. Dus wat voor een afspraken worden met Veilig Thuis gemaakt? Hoe zit die toeleiding? Wat betekent dat voor dat uitgangspunt 0% dwang en drang? Ik had gelezen dat daar ook een landelijk Toekomstscenario Kinder- en Jeugdbescherming is. Dat een nieuw kabinet in het najaar 2021 een besluit moet nemen over het definitieve scenario. Dat is nog even afwachten, want er wordt nog onderhandeld. Dus het zal mij benieuwen. Dan staat er, mede op basis daarvan vindt de doorontwikkeling in Zuid-Kennemerland en IJmond plaats. Maar hoe moet ik dat zien in dit proces? Want wanneer gaan wij daarover spreken? Wordt het in dit proces meegenomen of omdat in de transformatie als er al een aanbieder is? Dus dat hele aspect van dwang en drang, daar zou ik eigenlijk als commissie wat fundamenteeler over willen spreken. Maar dan zou ik ook een analyse van de wethouder erover willen van, hoeveel dwang en drang is er dan nu en hoe gaan we dan tot die 0% komen? Is dat een goed uitgangspunt of is er in 10% van de gevallen wel dwang en drang nodig en waarom dan? Dat mis ik een beetje in die hele visie. Graag een reactie daarop van de wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik luister heel aandachtig naar het verhaal van de collegae, want er worden hele zinvolle dingen gezegd. Maar het gaat wel heel erg de diepte in, nu al. Ik denk dat dit nou juist hele mooie punten zijn om aan die dialooggerichte fase aan tafel ook met partijen te bespreken van, hoe vaak komt dit bij jullie voor? Hoe doen we de samenwerking beter in de toekomst? Dus is het niet zinnvoller om dit soort punten, afhankelijk ook van de antwoorden van de wethouder hoor, juist echt als een richtsnoer ook mee te geven van, spreekt dit aan tafel en koppel dat bij ons terug op het moment dat wij een document terugkrijgen, een preselectiedocument.

De heer Visser: Weet ik. Maar ik zeg dat bewust, omdat er in 2019 een rapport was van de Raad voor Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming en van de Raad voor de Volksgezondheid. Een rapport wat er niet om loog. Wat heel kritisch was over dwang en drang. Dan valt het mij op dat in zo'n regionale visie daar een zinnetje over staat, zeer ambitieus, 0%, zonder enige analyse en zonder enige richting. Terwijl heel veel andere uitgangspunten wel veel verder uitgewerkt zijn. Dan wordt er dus nu naar zo'n toekomstscenario, dat ik voor de rest niet ken, verwezen naar nieuw kabinet en dat gaan we verder uitwerken. Maar nergens in het stuk wordt duidelijk hoe dat zich dan verhoudt tot deze inkoop. Daarom dus mijn vraag. Dus als het in het verdere proces komt, prima. Maar dit is wel een hele fundamentele discussie, wat echt over ethiek gaat, dwang en drang, waarvan ik denk dat wij als raad ook wel een mening hebben. Dus wij staan nu misschien wel allemaal te juichen bij 0% dwang en drang, maar is dat wel goed of is dat de ambitieus? Ik weet het dus niet. Maar ik hoop dat we daar nog over gaan spreken en dat het niet allemaal achter gesloten deuren plaatsvindt en we straks het resultaat krijgen, want ik denk dat dit echt iets is waar hier in de raad de meningen misschien ook wel over uiteenlopen. Wat misschien niet helemaal te vangen is in dit inkooptraject. Wat misschien wel ook deels daarna gebeurt. Maar dan zou ik een traject willen hebben over dat dan gaan bespreken, omdat het nu ergens in een bijzinnetje staat. Het moet je echt opvallen dat je denkt, wat staat hier eigenlijk? Ik kon daar niet uit.

De voorzitter: Maar goed, mijnheer Visser, een beetje korter, ook voor uzelf. Want wie heeft nog 1 minuut 40. Ik zeg het voor u. Wie kan ik het woord ... Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Een aantal maanden geleden hebben wij hier allemaal insprekers gehad. Ze waren bezorgd. Bezorgd, omdat we met strategische partners gingen werken. Omdat we alle verantwoordelijkheid en controle, maar ook de verantwoording vanuit de bureaucratie op de schoot van de strategische partners legden. Het lijkt wel alsof er met die zorgen, door ons als raad, maar ook door het college, weinig mee is gedaan. De zorgen waren onder andere dat straks strategische partners het moeilijk gaan krijgen, omdat zij heel veel administratie hebben en verantwoording af moeten leggen en ook daar verantwoordelijk voor zijn. Men wees ook naar andere gemeentes waar het mis was gegaan. Maar wij, als gemeente Haarlem, de trein dendert door, vinden nog steeds dat dit de juiste weg is. Als SP hebben wij daar nog steeds ontzettend zorgen over. Daarnaast zien wij dat een groep, de vaktherapeuten, worden buitengesloten. Wij zijn blij dat er nu voor de vrijgevestigden een apart segment komt, om het zo te noemen. Maar de vaktherapeuten worden nog steeds buitengesloten en niet als serieuze hulpverleners gezien. Ik weet ook niet of zij ooit een gesprek met de gemeente of met de wethouder hebben gehad, terwijl daar wel om gevraagd was. Als je kijkt naar de Regiovisie, zie ik dingen staan. Dingen die goed zijn, zoals bijvoorbeeld dat er extra hulp komt bij vechtscheiding. Want ook de SP ziet dat dat voor jeugdigen heel veel problemen geeft. Als wij dat kunnen voorkomen, is dat natuurlijk meegenomen. Maar wat wij wel missen, zijn andere zaken. Ik lees in het stuk zelf constant jeugdhulpverlening en zorgen thuis. Terwijl er op scholen ook het een en ander gebeurt. Het was vorige week de week van pesten. Kinderen lopen eenmaal trauma's op door pesten. Onderzoeken hebben ook aangegeven dat dit nog heel lang gevolgen kan hebben. Waarom zetten wij daar niet extra op in? Wij weten immers dat scholen wel hun best doen om pesten te voorkomen, maar dat soms ook pestprotocollen in de la liggen te stoffen. Daarnaast zijn er ook problemen rondom passend onderwijs. Trauma's door passend onderwijs of juist niet passend onderwijs. Kinderen die thuiszitten. NMH Haarlem heeft er ook een aantal daarvan. Ook deze kinderen hebben daardoor hulpverlening. Nu lijkt het alsof alle zorgen en alle problemen rondom jeugdzorg thuis gebeurt. Daar hebben wij en maken wij bezwaar van. Vervolgens lezen wij dat wij streven naar nul uithuisplaatsingen. Kunnen wij als SP alleen maar toejuichen. Maar ook daar hebben wij zorgen. Ik weet niet hoe het in Haarlem gesteld is, maar ik lees de kranten en ik lees dat er regio's zijn waar problemen zijn bij Veilig Thuis. Waar de dossiervorming niet goed is. Waar feiten en aannames nog steeds

door elkaar lopen. Waardoor problemen ontstaan. Soms onterechte Veilig Thuis-meldingen zijn. Door school bijvoorbeeld, of door andere organisaties, omdat ouders niet meewerken.

De voorzitter: U heeft een interruptie.

Mevrouw Özogul-Özen: Zorgt dat niet voor trauma's.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik probeer een beetje te destilleren uit het betoog van de collega van, wat is de suggestie? Want zegt u nou eigenlijk van, joh, in die verwervingsstrategie moeten we duidelijker ook gaan spreken over de verbinding zorg en onderwijs of ... Want ik bedoel, een doel nul uithuisplaatsingen, daar heb je een visie voor. Daar stel je doelen in vast. Dan probeer je dat te bereiken in de uitvoering. Dus ik snap heel even niet waar u dan nu naartoe wilt. Wat is de suggestie?

Mevrouw Özogul-Özen: Als u had gewacht, dan had u het gehoord, maar ik zal er nu op antwoorden. Kijk, het is hartstikke mooi dat we nul uithuisplaatsingen hebben, want we hebben altijd in Haarlem gehad, zoveel mogelijk thuis wonen indien mogelijk. Steunen wij met zijn allen, neem ik aan. Alleen je moet er ook een visie voor hebben. Je moet ook aangeven hoe je dat gaat doen. Iets lukraak roepen als kreet, kom je niet verder mee. Juist dat deel mis ik. Terwijl ik het een heel mooi initiatief mee.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dat snap ik. Maar dat doe je dan toch in die dialooggerichte fase. Als je dan met elkaar om tafel gaat zitten en zegt van, dit is het doel wat we met elkaar hebben gesteld. Dat is heel mooi. Daar zijn we het allemaal mee eens. Maar nu, hoe gaan we dit uitvoeren? Hoe bereiken we dit? Dat komt dan toch in die volgende fase?

Mevrouw Özogul-Özen: Ik zie heel mooi bij vechtscheidingen wel iets uitgebreider er weer op ingaan en waarom bij deze niet? Terwijl dit net zo belangrijk is. Ik heb net het voorbeeld van pesten en schooltrauma's gegeven. Ik zie alleen maar in de tekst, problemen in huis. Maar waarom staan scholen daar niet in genoemd. Waarom staat dan die samenwerking met scholen hoe we dat gaan doen in ieder geval kort niet in genoemd? Jammer. Gemiste kans, denk ik dan. Maar los daarvan, de Regiovisie is wat ons betreft, heb ik eerder al gezegd ... Heeft weinig visie. Daarnaast zijn er zorgen met betrekking tot het strategisch partnerschap nog steeds bij ons. Hebben wij niet een duidelijk beeld hoe het college dit gaat oplossen, of welke mogelijkheden er zijn. Wat wij wel mooi vinden, is natuurlijk de dialooggerichte richting. Alleen op het moment dat we hier straks ja tegen zeggen, geven we alles uit handen en weten wij eigenlijk niet welke kant het opgaat of kan gaan. Daar passen wij voor. Daarnaast, wat ik net al noemde, de vaktherapie heeft geen plek hierin. Terwijl in de Jeugdwet duidelijk staat dat zij daar ook een plek hebben. Waarom is de wethouder, of houdt de wethouder haar hart vast om dit onder strategische partners te brengen, terwijl vanuit de vaktherapie meerdere redenen aangegeven zijn dat het een slecht idee is? Ook in de wet het gewaarborgd is en zij volwaardig als hulpverleners zijn. Dus dat zou de SP graag willen weten. Ik wil straks, ik weet niet of dat straks nog kan, op de bezwaren terugkomen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Er komt in 2022 en 2023 twintig miljoen extra van het Rijk binnen voor de jeugdzorg. Bij de versterkers kunnen we zien hoe we daar een flink deel meteen weer van afromen. Financiële problemen hebben we met betrekking tot een verbetertraject in de jeugdzorg dus niet. De trein dendert, mevrouw Özogul zei het heel goed, door. Mijnheer IJsbrandy gaf een perfecte analyse. Mevrouw Stroo waardeer ik ook voor haar analyse. Vervolgens zijn er tientallen, misschien wel onderhand meer dan honderd vragen gesteld. Tot nu toe hebben we op de meeste vragen nauwelijks antwoord gekregen en wordt er buiten ons om wat gedaan. Dus ik heb weinig illusie dat nou die vragen zo transparant straks op tafel liggen dat wij zien wat er mee gebeurt en wat de uitkomst is. OPHaarlem kan de Haarlemmers en de medewerkers en cliënten in de jeugdzorg en in de wijk en in de sociale basis eigenlijk niet meer recht in de ogen kijken als wij als OPHaarlem alleen maar tegensputteren zonder een zeer duidelijk signaal van onvrede af te geven tegen deze, wat wij vinden, aanbestedingsonzin. Die uiteindelijk alleen maar schade aanricht en geen enkele meerwaarde heeft. Die structuren ondermijnt. Alles gaat uiteindelijk over de schutting. Als uw college het preselektiedocument vaststelt op 12 oktober, onze raad in een schertsvertoning op 14 oktober een plakwerk Regiovisie mag vaststellen die aan legitimering van het preselektiedocument suggereert, dan zullen wij rond die tijd, dan hebben we nog even te maken met de status van het preselektiedocument, maar een motie van afkeuring overwegen. Een duidelijk signaal naar de Haarlemmers om aan te geven dat de uitverkoop van opgebouwde kwaliteit en structuren door OPHaarlem onacceptabel wordt bevonden. In die kantlijn constateren wij samen met de SP dat het wegdrukken van de vaktherapie gewoon doorgaat, nu al een aantal jaren lang, wat we ook proberen. Wethouder, mijn complimenten voor uw standvastigheid, uw betonnen gedrag hierin en uw nul verandering. Of u moet ons uitleggen wat de verandering is geweest. Wat dat betreft, de 023 is niet representatief voor de vaktherapeuten. In die zin is er ook niet een positieve reactie van de vaktherapeuten gekomen. Is er ook in feite geen dialoog. Krijgen ze op 4 oktober weer nieuwe informatie, maar geen dialoog. OPHaarlem is zeer teleurgesteld. Je kunt beter, vinden wij, ten hele keren dan ten hele dwalen, om een spreekwoord maar ietwat te gebruiken. Wij hebben ook gezien dat je in Friesland weldegelijk een aanbestedingstraject kunt stopzetten. Met alle opmerkingen die er ook gemaakt zijn van, goh, we kunnen eigenlijk niet meer verder, we kunnen niet meer stoppen, want we zijn al zover. Zes andere gemeenten hebben al of gaan ja zeggen. Om weer aan te geven dat je tegenwoordig als gemeenteraad op allerlei manieren en op allerlei thema's buitenspel wordt gezet. Stoppen kan. Werken aan het verder kwalitatief verbeteren van de bestaande structuur in Haarlem. Het verder efficiënt maken van de bestaande structuur. Het inbrengen van de ambities die we hebben, of het nou gaat over de scheidingen of talloze andere thema's, kan ook in de bestaande structuur, kan ook met waardering voor de medewerkers die nu dit allemaal neerzetten en die eigenlijk straks weer een speelbal zijn van een aannemer, anders mag ik hem niet. Overigens, in de stad wordt de naam van Inclusio regelmatig, wat heet frequent al genoemd. Dat valt mij op en dat bereikt mij. Kortom, diep teleurgesteld zijn wij. Wij betreuren de gang van zaken en kunnen hem zelf niet meer stopzetten, maar laten het signaal naar de Haarlemmers wel horen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Ik was al een hele tijd in verwarring over uw bijdrage. Ik denk, gaat dit nou over jeugd of gaat dit nou over de sociale basis? Er zit natuurlijk een verbinding, aan de voorkant, in het voorveld. Maar ik neem aan dat u het over de sociale basis heeft. Of heeft u het over de aanbesteding van jeugdzorg?

De heer Smit: Ik heb het over ... Zoals er gezegd werd, er zijn op dit moment verschillende stadia van ontwikkeling in trajecten. Ik heb het over het geheel. Dat mag sociale basis zijn. Dat mag de wijk zijn. Dat mag de jeugdzorg zijn. Ik vind dat wij de relatie met die organisaties als gemeente, moeten we als raad ook willen,

een-op-een behouden en een-op-een werken met efficiëntieslagen, met kwaliteitsslagen aan de verdere versterking van de bestaande structuur in de stad.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Even voor mijn duidelijkheid. Wat mij betreft is het allemaal hetzelfde. Het is de verwerving van jeugd. De jeugdhulp is een regionale aanbesteding. Ik zie dat echt wel als iets heel wezenlijk anders en ook veel minder lokaal gericht dan de sociale basis waar u ... Ik geef u gelijk hoor. Ik vind dat er te weinig aandacht is voor de lokale partijen bij de aanbesteding. Maar dat gaat dan wel over de sociale basis. Ik vind dat een wezenlijk ander onderwerp dan deze verwervingsstrategie in deze aanbestedingsronde waar we het nu over hebben, namelijk over jeugd. Dus alleen voor mijn eigenlijk duidelijkheid. U komt straks met een motie van afkeuring, overweegt u, als wij deze verwervingsstrategie of in ieder geval deze Regiovisie gaan vaststellen, of geldt dat voor de sociale basis?

De heer Smit: Ik zou zeggen, daar hebben wij nog dialoog intern over, in ieder geval voor de sociale basis. Wij zullen het hele traject en het hele dossier hierop beoordelen. Maar wij vinden dat we niet meer kunnen stoppen met alleen maar tegensputteren en toch weer een aantal, zoals u dat ook met zijn allen doet, minithema's benoemen die extra aandacht behoeven en extra toelichting behoeven en in de dialoofase meegenomen moeten worden. OPHaarlem heeft niet de illusie dat we dan weten wat er in de dialoofase wordt besproken, want gespreksverslagen krijgen we nu ook niet. Dus die zullen we straks ook wel niet krijgen. Wij zullen proberen in de pragmatiek te komen tot een constatering dat wij dit traject niet kunnen ondersteunen en het ook zeer slecht vinden voor de stad. Dat is de Regiovisie, met de regionale aanbesteding. Dat is sociaal domein. Dat is in de wijk. Op een gegeven moment moet je een keer zeggen, het is voor ons ... Wij zijn trouwens in een heleboel dingen gewoon nooit meegegaan, ook niet in het verslechteren van rechtsposities van medewerkers over een paar jaar. Hebben we ook niet gewild. Dus wij kunnen als OPHaarlem zeggen op een gegeven moment, het is voor ons te ver gegaan. Dit is niet goed voor de toekomst van de brede zorg, jeugdzorg in Haarlem.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, laatste keer.

Mevrouw Klazes: Sorry, ik probeer het nog een keer. U graag straks een motie van afkeuring indienen waar uw argument is, wij vinden dat de lokale partijen te weinig gehoord worden in deze aanbestedingsperiode. Dan gaat u een motie van afkeuring indienen op dit document. Want daar hebben we het nu over, op die Regiovisie Jeugd. Klopt dat? Heb ik het dan goed samengevat?

De heer Smit: Nee, dat is niet alleen de Regiovisie Jeugd.

Mevrouw Klazes: ... volgens mij hebben we het ... Want ik wil het gewoon echt even duidelijk krijgen. We hebben aan de ene kant die ... Dat loopt allemaal naast elkaar. Sociale basis. Gewoon in de Wijk. Aan de andere kant hebben we die Regiovisie Jeugd. Dat zijn, wat mij betreft, ik denk misschien wel voor de meerderheid zoals we hier zitten, echt twee gescheiden trajecten. Ook al hobbelen ze gelijk op en kampen ze met dezelfde problemen, deels, het zijn wel twee gescheiden trajecten. Dus als u nu een motie van afkeuring ...

De heer Smit: Dat beaam ik. Ik beaam dat het ... Natuurlijk zijn het gescheiden trajecten. Het gaat erom dat wij moeten proberen als OPHaarlem om hier een stop op te zetten.

Mevrouw Klazes: Waarop?

De heer Smit: Op de regionale aanbesteding en op lokale aanbesteding. Wij willen uiteindelijk geen aanbestedingsprocedure, omdat wij aanbesteden niet de oplossing vinden voor de toekomstige behandeling, op de toekomstige ondersteuning van de Haarlemmers.

De voorzitter: De heer Smit, u heeft uw punt gemaakt. U gaat nu in herhaling vallen. Dat is zonde van uw tijd een beetje. Want u heeft ook nog een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Het indienen van een motie van afkeuring, dat is natuurlijk niet iets wat lichtzinnig gedaan wordt, zeker ook niet door de OPH. Maar mijn vraag is dan toch om maar duidelijk te kunnen maken en ook gewoon mijn fractie uit te kunnen leggen wat er voorligt, die motie van afkeuring, is dat er eentje ... Dat zit normaal op beleid. Dus is dat er eentje op het beleid en dan richting een specifieke wethouder of het college als geheel? Dus kunt u nader toelichten waar die afkeuring precies op zit, zodat we het allemaal begrijpen?

De heer Smit: Ik heb gezegd en geschreven dat wij een motie van afkeuring zullen overwegen. Dat betekent dat wij daar intern over praten. Als wij besluiten hem in te dienen, hem ook vormgeven. Op dit moment ga ik niet verder dan die constatering. Maar ik ben het met u eens. U kent OPHaarlem. U weet dat wij nooit lichtzinnig omgaan met onze positie en ook altijd door blijven discussiëren, maar hier zien wij een traject waarbij we het gevoel hebben dat de raad ook nauwelijks serieus genomen is. Het proces nu. Op 12 oktober vaststellen van het preselectiedocument. Op 14 oktober het besluit in de raad. Op 15 oktober de deur uit. Wij zitten hier echt alleen maar voor het Nederlandse woord Piet Snot. Neemt niet weg dat er bij alle vragen die gesteld zijn wel stukjes antwoorden kunnen komen, aan het eind van de rit ergens in '22 misschien weer terug kunnen vinden dat een aantal dingen best wel aardig opgepakt zijn, inhoudelijk. Maar we zitten hier uiteindelijk, vind ik, voor Piet Snot. Die situatie vindt OPHaarlem onverteerbaar. Dat maakt dat we dit standpunt op dit moment ...

De voorzitter: Dit gaat allemaal veel te lang duren. De heer Van Kessel nog eventjes.

De heer Van Kessel: Het was wel een lang antwoord, maar geen antwoord op de vraag. Dat is, als u uw afkeuring gaat geven, doet u dat dan op het beleid, dan bijvoorbeeld ten aanzien van de visie? Want dan bent u eigenlijk de regio een motie van afkeuring aan het geven. Doet u dat op het optreden of specifiek op het gebied van jeugd? Dan hebben we hier de wethouder jeugd zitten. Gaat het over de sociale basis? Want daar heb ik u over horen zeggen. Dan is het de wethouder maatschappelijke ondersteuning. Die heeft dan de derde op haar conto staan voor deze vergadering.

De voorzitter: Houd hem kort, want het is min of meer herhaling van uw zelfde verhaal.

De heer Van Kessel: Het is inderdaad dezelfde vraag, maar graag een antwoord.

De voorzitter: Ik snap dat hij niet duidelijk heeft geantwoord.

De heer Smit: Mijnheer Van Kessel, daar gaat OPHaarlem zich over beraden.

De heer Van Kessel: Dat antwoord had ik verwacht dan.

De voorzitter: De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Mijnheer Smit, mag ik u een vraag stellen? U zegt, de raad zit er voor Piet Snot bij. Geldt dat voor u ook als wij als raad zeggen dat we op drie toekomstige momenten in dit proces beslissingsmacht willen hebben? Want dan bent u toch volledig in control?

De heer Smit: Ik zou het willen, mijnheer Sepers, dat ik dat kon denken.

De heer Sepers: Ik heb dat gevraagd aan de wethouder.

De heer Smit: Ik snap uw ambitie op dit punt, beter iets dan niets. Maar in het hele traject van de dialoog kunt u volgens mij niet geloven nu dat u daar werkelijk naast staat, mee luistert, mee kunt sturen. U heeft nog geen millimeter mee kunnen sturen. Een paar dingetjes. Hulde voor een paar verfijningen, ook met name door mevrouw Klazes geëntameerd. Ja, er zijn een paar dingen gebeurd, maar in de essentie staan wij aan de rand. Dat je dan probeert iets binnen te halen, dat gun ik eenieder, maar of dat nou echt onvoldoende is? Wij beraden ons de komende weken in de raad.

De voorzitter: Ik wil de discussie nu even afkappen. Want ook de PvdA heeft nog maar drie minuten. Dus ook daar even een waarschuwing alvast voor uzelf. Want u denk dat u wel meer te vertellen zo meteen. Ook de heer Smit heeft ongeveer nog drie minuten. Ik wil nu eigenlijk gewoon naar de wethouder gaan. Die heeft volgens mij nog heel wat te vertellen ook. Dus wethouder Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Dank u wel, leden van de commissie met uw vragen. Dat laatste debatje riep toch wel wat bij mij op hoor, in de zin van ... Dat laatste debatje riep toch wel wat bij me op. Ik ben volgens mij namens de hele gemeenteraad aangesteld om lid te zijn van uw dagelijks bestuur. Ik doe mijn stinkende best om de zaken zo goed en zo kwaad mogelijk als dat bij zo'n ingewikkeld dossier de jeugdhulp gaat tot uitvoering te brengen. Ook naar u te luisteren. Ook te zorgen dat we de inbreng van Haarlem regionaal zo goed mogelijk gestalte kunnen geven. Maar ook ervoor kunnen zorgen dat, daar gaat het om, de jeugd van Haarlem de zorg krijgt die ze verdient. Volgens mij luister ik heel erg aandachtig naar u. Af en toe hebben we een verschil van mening, omdat ik aanvankelijk dacht dat het beter was om ervoor te zorgen dat je met samenwerkingsverbanden ging werken die integrale verantwoordelijkheid gaf. Maar ik heb heel goed naar u geluisterd. Ik heb dat ook ingebracht in de regio. We hebben de enkelvoudige hulp, dus niet alleen maar de vrijgevestigden, maar echt de hele integrale enkelvoudige hulp ondergebracht in een apart perceel. We hebben de meervoudige problematiek. Dat geeft zo meteen best wel nog een aantal dingen, waar ook GroenLinks wat vragen over heeft gesteld en ook D66. Daar kom ik zo meteen op. Maar ik hoop dat u zich toch realiseert dat ik niet het gevoel wil geven dat u hier voor Piet Snot zit. Want als dat zo zou zijn, als die motie van afkeuring over het beleid en het gevoerde beleid wat ik de afgelopen maanden, jaren heb gevoerd op jeugd, als dat uw idee is, dan zou ik dat heel erg vinden. Ik begrijp het ook gewoon niet goed. Ik vind dat u heel lichtzinnig praat nu over uw motie van afkeuring, terwijl u mijn hele reactie nog niet eens heeft gehoord, noch die van wethouder Meijs. Dus om hier als een soort spook of een geest boven de tafel die motie van afkeuring te laten hangen, nog voordat ik het antwoord heb gegeven, vind ik niet kies. Dat wil ik heel graag toch even melden, want zo gaan we niet met elkaar om in deze raad. Nou kunt u na afloop weer naar mij toe komen, buiten de camera's die aanstaan, om te zeggen dat u het zo niet bedoeld heeft, want dat is op dit moment een soort vast patroon aan het worden, maar ik houd daar niet van. Dat is niet de politiek die ik voorstel.

De voorzitter: De heer Smit, u mag kort reageren.

De heer Smit: Is het een vast patroon dat ik zeg, ik heb het niet zo bedoeld? Zo ben ik niet, mijnheer de wethouder. Zo kunt u mij niet betitelen.

Wethouder Botter: Dus nu lieg ik ook niet?

De voorzitter: Ik denk dat we ... Wacht even, mijnheer Smit. Moment. Ik heb al geen zin in deze discussie, want ik ben er geen getuige van geweest en ik denk dat het een welles-nietes-spelletje gaat worden. Dus laten we dit even rusten. Gaat u even reageren op het voorgaande.

De heer Smit: Ik vind het zelf ... OPHaarlem vindt het zelf niet correct, overigens dat is al eerder geconstateerd, dat je het preselectiedocument in het college vaststelt. Een regionale, een Regiovisie vaststelt en die in feite als de legitimering van het preselectiedocument laat gelden en een dag later het in de markt zet. Wij vinden dat niet kunnen. Het principe, dat mijnheer de wethouder, daar blijven wij elkaars tegenstander in, met alle respect, maar is dat wij het traject van aanbesteding vanaf het begin niet hebben zien zitten en nu nog steeds niet zien zitten. Het gevoel hebben dat het tot steeds meer schade gaat leiden voor uw cliënten, voor medewerkers en voor de stad. Dat u probeert ons uit te leggen dat de aanbesteding met een '...' model ...

De voorzitter: De heer Smit, want u bent weer aan het herhalen ...

De heer Smit: Ik wacht nog even voorzitter. Dat is heel belangrijk.

De voorzitter: Wat u al tien keer gezegd heeft. Dat is eigen tijd.

De heer Smit: Dat een aanbesteding met een dialoofase voor u het middel is om te komen tot, wij vinden van niet. Dat is alleen maar uw mening en mijn mening. De vraag is alleen, hoever moet OPHaarlem kunnen gaan om aan te geven aan de Haarlemmers dat het voor ons ... De weg die we ingaan echt een heilloze weg is. U mag het andere vinden. Uiteraard.

De voorzitter: Wethouder Botter, gaat u verder.

Wethouder Botter: Goed, ik ga beginnen met het beantwoorden van de vraag die mijnheer IJsbrandy heeft gesteld. Het gaat erover dat hij vindt het jammer dat wij niet het stuk wat hij heeft geschreven meer omarmd hebben in het stuk. Daar zaten weldegelijk een aantal hele interessante zaken in, die we ook zullen meenemen in de preselectiefase en ook in de dialoofase. Maar om nu om te schakelen naar het systeem zoals u dat beschrijft, dat is inderdaad niet meer mogelijk. Daar hebben we geen tijd meer voor. Daar verschillen wij dus ook van mening. U zegt, het kan gewoon wel doorgaan, want er verandert helemaal niks. Maar 15 oktober is gewoon een deadline. Als we die niet halen met het publiceren van een preselectiedocument, dan moeten we doorgaan met bestaande contracten, alleen niet onder dezelfde condities. Dan moeten we aan elke partner, alle tweehonderd partners, gaan vragen of ze bereid zijn om te verlengen. Dat zal niet gebeuren zonder een contractwijziging op het terrein van de financiën. Dus wij hebben op alle terreinen straks dan helemaal het nakijken. Dat heeft alles te maken met het hele proces wat we met elkaar zijn ingegaan, waarbij we geprobeerd hebben, naar mijn idee, te luisteren naar elkaar. Ook te zorgen dat we een aantal dingen hebben meegenomen. Het is gewoon wettelijk niet meer mogelijk om daarin te gaan schuiven.

De voorzitter: De heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Dat dat wettelijk allemaal niet kan, dat wordt wel altijd heel makkelijk geroepen. Kijk, natuurlijk kan het consequenties hebben, maar het gaat over 1,4 miljard. 1,4 miljard euro gaan we de komende 4 jaar in dit traject uitgeven. Dat kan toch niet anders dan naar de grootst mogelijke zorgvuldigheid? Dan laat je niet het ... We hebben ooit een deadline verzonnen van 15 oktober. Van, o, die komt dichterbij. O, die moeten we springen. Dat is toch waanzin?

Wethouder Botter: Zoals u het schetst, zou het waanzin zijn. Maar we hebben besloten om niet meer een contract aan te gaan voor negen jaar. We hebben besloten om het maximaal drie jaar te doen, met eventuele verlengingsmogelijkheden. Dus dat is een heel ander verhaal. Wij proberen daarbij natuurlijk ook niet alles uit handen te geven. Dat was een andere suggestie die u had van, we laten aan de markt over wat er gebeurt en we zijn straks alle sturingsmogelijkheden kwijt. De dialooggerichte fase is er juist op gericht dat je dat met zijn tweeën doet. Dus dat je dat met de aanbieders doet, samen met de overheid. Dat je op basis van de data die er liggen met elkaar de afspraken maakt van, welke zorg is er nodig, hoe gaan we dat inrichten en hoe gaan we daarmee om? Dus ik begrijp gewoon een aantal van de punten die u genoemd heeft niet helemaal. Plus het feit van dat er een verschil zit waarschijnlijk toch in de opvatting van hoe je deze markt moet benaderen. Daar zit ik natuurlijk ook in. Aan de ene kant zijn er mensen in uw raad, die zijn heel erg voor het marktdenken. Aan de andere kant zijn er mensen die eigenlijk het liefst het op basis van subsidie willen hebben en dat je het niet aanbesteed. Daartussen moet ik manoeuvreren. Daartussen moet ik een keuze maken, samen met de regio, hoe je dat het beste vorm kunt geven. Het is dan ook niet een wens van mij of een verschil van mening van mij met uw raad. Het betekent gewoon dat er ... We hebben ons gecommitteerd, dat is een wettelijke verplichting ook van de Rijksoverheid, om in jeugdzorgregio's dit samen te doen. Om ervoor te zorgen dat de administratieve lasten zo beperkt mogelijk blijven, hebben we zelfs twee jeugdzorgregio's samengevoegd om dit hele proces te doen. Volgens mij is dat alleen maar winst voor iedereen. Want we hebben capaciteit vanuit nu zeven gemeenten die met elkaar samenwerken om dit tot een goed einde te maken. We hebben zeven gemeenteraden die over onze schouders meekijken, aan wie we verantwoording moeten afleggen. We hebben zeven wethouders die met elkaar de expertise beschikbaar stellen om te kijken van hoe we dit proces zo goed mogelijk kunnen laten lopen. Volgens mij zijn we in deze situatie eigenlijk alleen maar winnaar en is het zo dat er ook qua checks and balances onderling, dat er heel goed naar elkaar wordt gekeken. Op het moment dat de ene wat inbrengt, dan wordt er gezegd van, is dat nou wel handig? Moet je dat wel of niet doen? Ja, we huren ook externe expertise in van deskundigen, van mensen die natuurlijk zelf in het verleden betrokken zijn geweest bij het aansturen van instellingen die nu met pensioen zijn. We maken gebruik van de faciliteiten die door de VNG en VWS worden geboden. We spreken met de Jeugdautoriteit. We zijn er echt zo langzamerhand toch wel van overtuigd geraakt dat dit een systeem is wat recht doet aan de wensen van de aanbieders, zeker sinds we die twee percelen hebben opgeknipt. Inmiddels bent u de enige gemeenteraad, ik zeg het toch maar, dat is niet om u onder druk te zetten, maar gewoon om u een spiegel voor te houden ... U bent tot nu toe de enige gemeenteraad die het nog niet heeft vastgesteld. Dat is helemaal niet erg. Het is goed dat we er dialoog en discussies over hebben met elkaar. Maar als je samenwerkt, is het wel zo dat je op een gegeven moment ook samen thuis moet komen.

De voorzitter: Wethouder, ik wil even ... De heer IJsbrandy staat al een hele tijd met een interruptie. Gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Dat deze gemeenteraad tegenstribbelt beschouw ik dan maar als een compliment voor de gemeenteraad. Dat we samenwerken, is ook nergens bestreden dat we niet zouden moeten samenwerken. Dus dat is alleen maar goed, omdat er allemaal zaken zijn waar een bepaald schaalvoordeel natuurlijk grote voordelen biedt. Dus daar geen enkel bezwaar tegen. Alleen, dat dat met zijn zevenen is, goed, dat lokt het

spreekwoord uit, dat we dan ook niet in zeven sloten tegelijk moeten lopen. Want natuurlijk zullen alle gemeentes dezelfde problemen ervaren, die we natuurlijk ook als zorgen hier gedeponereerd hebben in de zin van, hoe houden we regie? Hoe hebben we een onafhankelijke bewaking van instroom? Hoe zorgen we dat er ook uitstroom plaatsvindt? Dat blijkt ook uit de rapporten, is de belangrijkste kostendrijver ook van onder andere de jeugdzorg. Hoe zorgen we dat we data houden, dat we gewoon dataeigenaarschap houden? Dat is een zwaar onderschat probleem. We gaan naar een totaal datagestuurde samenleving toe. Degene die de data heeft, is gewoon de baas. Dus het gaat er niet om, wie betaalt is de baas. Nee, wie de data heeft, is de baas. Als wij die data niet hebben, omdat die data van die gezinnen en van die personen, die mogen we straks niet eens meer hebben, want dat is allemaal een AVG. Dus we weten echt niks meer van onze bevolking af van wie waar welke problemen heeft, in welke wijk et cetera. Dus hoe wilt u daarop gaan sturen? Dat kan helemaal niet meer.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, ik onderbreek u even, want u loopt al onder de twee minuten en het is allemaal eigenlijk herhaling van wat u natuurlijk al gezegd heeft. U wilt het natuurlijk nog een keer benadrukken. Dat snap ik ook wel. Maar het is een beetje zonde van de tijd misschien. Dus ik noem het maar even, maar u mag doorgaan als u wilt nog hoor.

De heer IJsbrandy: Nee, het was een noodzakelijke herhaling op dat hele datavraagstuk, waar ik ook nog geen antwoord gehoord heb.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Ik hoor de wethouder tussen neus en lippen door zeggen dat 15 oktober een fatale datum is voor het preselectiedocument. Dat gaat er bij mij nou niet in, want ik zou juist zo graag zien dat wij in onze vergadering van 30 oktober dat preselectiedocument zouden bespreken en dat u er daarna mee aan de slag kan. Dus kunt u even uitleggen waarom dat een fatale datum is. Wat er misgaat als u die niet haalt.

Wethouder Botter: Kijk, wat er misgaat, is dat je dan de termijnen die gesteld zijn in zo'n heel traject en zo'n wettelijk aanbestedingstraject gewoon heel erg lastig zijn, hoe heet het, waar te maken. Kijk, ik heb daar wel een escape voor hoor. Want ik kan mij heel erg goed voorstellen ... Kijk, het preselectiedocument is eigenlijk hetzelfde of een uitvloeisel van de verwervingsstrategie. Dus daar zult u heel erg weinig andere dingen in aantreffen. Dat is namelijk de eerste keer dat we met de veldpartijen gaan praten over die verwervingsstrategie. Dan heet het het preselectiedocument. Maar ik wil u heel graag straks in de gelegenheid stellen om ... Want er werd door twee partijen, volgens mij, tussen neus en lippen, ook even gezegd van, de verwervingsstrategie is al vastgesteld. Maar in het document staat heel nadrukkelijk dat onder voorbehoud van goedkeuring van de Regiovisie wordt het verwervingsdocument aangenomen. Dat zit in de besluiten die onder in het collegebesluit staan, bij de verwervingsstrategie. Ik kan me heel goed voorstellen dat u er behoefte aan heeft om een aantal punten gewoon mee te geven aan het college. Dat is ook inderdaad bij andere gemeenten gebeurd. Die hebben een soort addendum gemaakt. Dat kan zijn in de vorm van een motie of een vorm van een aandachtspuntenlijstje. Waarbij u aangeeft van, als je nou straks die verwervingsstrategie ingaat met de dialoofase, dan hechten wij er wel heel veel waarde aan dat daar en daar en daar en daar en daar allemaal ook nog nadruk op wordt gelegd. Dat zijn natuurlijk een aantal dingen die u al heeft genoemd. Dan kan het gaan over kwaliteit. Dan kan het gaan over effectiviteit. Dan kan het gaan over toegang. Maar weet dan ook dat er nu keihard al mensen bezig zijn, van onze verschillende gemeenten, in werkgroepen, om de criteria op te stellen voor effectiviteit en doelmatigheid, criteria op te stellen voor de toegang, hoe dat geregeld moet worden. Dat wordt straks min of meer samengevat in een document. Dat heet een gespreksleidraad. Dat is dan de gespreksleidraad die wij als gemeenten gaan hanteren om het gesprek in te

gaan met de aanbieders. Zodat in ieder geval ook een aantal dingen die u nu heeft genoemd daarin sowieso wordt meegenomen. Want die hebben wij ook. Wij vinden het ook heel erg belangrijk dat er gesproken wordt over goede in- en uitstroom. Wij vinden het ook dat het belangrijk is om een aantal hele specifieke thema's rondom cliënten, burgerparticipatie mee te nemen in het traject. Dat zijn ook essentiële voorwaarden. Dat zit ook in de norm voor een opdrachtgeverschap en ook in de verwervingsstrategie. Dus ik hoop gewoon dat ik u vanavond enigszins kan overtuigen van het feit dat we echt heel erg goed naar u luisteren. Ik heb echt alles meegeschreven als het gaat over de punten die u heeft genoemd. Maar over sommige dingen zullen we het niet eens worden. Dat is bijvoorbeeld bij de vaktherapie. Daar worden we het gewoon nu niet over eens. Maar wat niet is, kan nog komen. Ik wil u ook nog iets anders meegeven. Ik weet niet of u al in de gelegenheid bent geweest om het filmpje te bekijken van de hoofddirecteur van de VNG, Leonard Geluk. Die heeft op LinkedIn zijn bespiegelingen gegeven van hoe de komende zes jaar de jeugdhulp zich gaat ontwikkelen. Ik denk dat een heleboel mensen die hier aan tafel zitten nog weleens zich achter de oren zullen krabben van hoe we het nu hebben georganiseerd, want straks gaat het eigenlijk alleen maar om hulp en ondersteuning aan mensen die alleen maar zware zorg nodig hebben. Geen vaktherapie. Echt geen vaktherapie. Allerlei andere zaken die behoren ook tot het verleden. Maar dat zijn dus dingen waar we, denk ik, met zijn allen eens goed naar moeten kijken van wat dat voor betekenis heeft. Tot nu toe, denk ik, dat wij een heel mooi systeem hebben, goed georganiseerd. Er gebeuren soms dingen die niet goed zijn. Daar kunt u mij op afrekenen. Daar kunt u mij ook op aanspreken. Maar ik hoop dat u zich realiseert dat ik het wel doe op een manier van dat ik ook probeer recht te doen aan de gevoelens van uw raad. Ik ga naar de Partij van de Arbeid. Die heeft drie voorwaarden. Met twee wil ik instemmen. De derde wordt heel erg ingewikkeld. U zult ongetwijfeld ook begrijpen van welke dat is, namelijk het ja of nee zeggen tegen de aanbesteding als such. Ik vind het prima dat u mee wilt denken en ook nog wilt praten over het preselektiedocument. Dat kan ook de 30^e nog. Maar dan hebben we het wel vastgesteld in het college. Maar ik wil er met u over praten, want de wereld stopt niet, maar het proces moet wel in gang worden gezet. Als het dan gaat over met wie we in zee gaan, ik weet niet langs welke lat u ze wilt leggen. Maar ik wil met alle plezier gaan vertellen van, welke instelling is buitengevallen of niet. Maar dat wil ik dan wel in vertrouwelijkheid doen. Ook aangeven van waarom dat is. Maar ik weet niet waar u het aan gaat relateren. Want ik weet ook niet of u alle instellingen uit de regio kent. Misschien komen er wel hele nieuwe instellingen ook bij.

De heer Sepers: U vraagt aan mij waaraan ik dat zou willen relateren. Ik vraag aan het college wat voor het college de criteria zullen zijn om na de preselektiefase te bepalen met welke partijen voortgegaan wordt. Dat moment, die afweging van het college, die zou ik graag hier in de commissie willen bespreken.

Wethouder Botter: Dat is sowieso zeker mogelijk, want wij gaan zo'n lijstje maken van criteria. Dat heeft te maken met kwaliteit. Dat heeft te maken met prestaties vanuit het verleden. Dat heeft te maken met winst en weet ik veel wat en zo allemaal. Dus daar kunnen we met elkaar ... Dan ontmoeten we elkaar. Maar dat ja of nee zeggen over de aanbesteding als such, dat wordt een hele ingewikkelde. Want stelt u zich eens voor, we hebben met zijn allen een heel traject doorlopen. Ik wil niet weer de tijdslijntroep trekken, maar dan komen we aan het eind van dat traject en dan zegt u van, nee, we doen het niet zo. En dan?

De heer Sepers: En dan? Dan begrijp ik heel goed dat er een probleem is op dat moment. Ik ga er ook niet vanuit dat het een nee zal zijn op dat moment. Maar om u te helpen, om te zorgen dat er een gedragen besluit komt aan het eind, zou u blij kunnen zijn om de betrokkenheid van de raad ook in beslissende zin te ervaren.

Wethouder Botter: Maar dat lijkt me onwenselijk. Maar u kunt dat ...

De heer Sepers: Dat komt voor hoor, dat men dat gewoon afspreekt. Als het dreigt mis te gaan, dan moet je een noodscenario maken. Dat begrijp ik ook wel.

Wethouder Botter: Als het dreigt mis te gaan, dan ...

De heer Sepers: Maar ik ga er niet vanuit. Ik ga er niet vanuit dat het misgaat.

Wethouder Botter: Maar als het dreigt mis te gaan, dan zijn we nog niet aan een beslissing toe of het wel of niet as such door moet gaan. Ik ben ook heel erg benieuwd van wat er moet gebeuren op het moment dat straks zes gemeenten ja zeggen en wij zeggen nee. Ik blijf het een ingewikkelde vinden. Ik zal er nog even over kauwen. Maar ik denk niet dat het wenselijk is om dat te doen.

De voorzitter: Interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik heb een ordevoorstel. Ik zie een publieke tribune vol met mensen zitten, die ongetwijfeld het heel interessant vinden om alles over de verwerving jeugdzorg te horen. Het is ook heel relevant voor ze. Alleen misschien zouden we een beetje vaart in het debat kunnen brengen en gewoon de wethouder de vraag kunnen laten beantwoorden. Snel een tweede termijn, zodat we dan door kunnen. Ik vind het nou wel heel lang gaan duren inmiddels.

De voorzitter: Ik ben er ook helemaal voor natuurlijk. Ik zeg, de PvdA die heeft nog anderhalve minuut. Dus er wordt heel veel tijd voor genomen. Ik stel voor de wethouder, probeer de vragen die u kunt beantwoorden nog even snel langs te lopen. Dan kunnen we snel besluiten.

Wethouder Botter: Is goed. D66 vroeg hoe het zit met de integraliteitstoets. Is dat geborgd? Ja, dat gaan we aan de voorkant regelen. Dat is via de werkgroep indicatie. Dus daar gaan we mee aan de slag. Het is weldegelijk, even naar de Actiepartij, een open house constructie geweest. Open house wil niet zeggen dat je dan maar een beperkt aantal partijen hebt, maar je moet met alle partijen contracten hebben. Dus wij hebben gewoon volgens het open house model de vorige keer zowel de jeugdhulp als volgens mij ook zelfs de WMO aanbesteed. Maar het is in ieder geval bij de jeugdhulp gebeurd. Wij hebben tweehonderd contracten per gemeente getekend. Wat wij willen, is dat die tweehonderd gemeenten, dat zijn er nu veel en veel te veel, dat willen we graag terugbrengen.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ik maak er toch bezwaar tegen, want het verschil met aanbesteding is of je een selectie hebt gehouden. Dat u een contract heeft getekend, dat geloof ik ongetwijfeld. Maar het verschil is, een aanbesteding daar hoort ook bij dat je een selectie hebt gemaakt. Als u tweehonderd contracten hebt getekend, dan weet ik niet hoeveel aanbieders het dan zijn geweest.

Wethouder Botter: Dat was in het begin in verband met de keuzevrijheid en de zorgcontinuïteit ... Hebben we daarop ingestoken. Ten aanzien van een groot aantal andere percelen hebben we weldegelijk een selectie gemaakt. Dan transformaties en lege doos. Transformatie is gewoon, eigenlijk had je eerst de decentralisatie en later de transformatie. Dat is een vrij algemeen begrip geweest in de decentralisaties, waarbij je geprobeerd hebt om ervoor te zorgen dat je echt anders ging werken. Dat je op een andere manier inderdaad met één gezin, één regisseur, één plan ging werken. Maar we hebben de laatste jaren zoveel te stellen gehad met de jeugdhulp dat aan de echte transformatie, om veel meer te doen aan normalisatie, om veel meer te

doen aan de voorkant bij preventie in buurten en wijken, dat we die slag nu nog moeten maken. Ik zal ervoor zorgen dat dat beter dan wordt uitgelegd. Wij hebben full '...' meegedaan aan Follow the Money, het rapport. Wij zijn een van de zeventig gemeenten die op alle terreinen ook alle informatie heeft aangeleverd. Ik was heel erg blij toen ik het rapport las, wat wel of niet wilden samenvatten wat in de krant stond, dat wij niet een van de gemeenten waren waar erg malafide zorgpartijen aanwezig waren. Want wij kwamen die lijstjes niet voor. Dat heeft u volgens mij ook wel gezien. Dan had GroenLinks een aantal vragen over consortia bij de partijen die vrijgevestigd zijn. Op ook uw voorspraak heb ik binnenkort een gesprek met een aantal vrijgevestigden om dan te horen hoe ze daar tegenaan kijken en hoe dat vorm zou kunnen krijgen. Dat gaan we dan ook meenemen in de, hoe heet het, dialoofase. Of het handig is om wel of niet een lumpsumtaak uit te geven, waar u het over had met die grotere instellingen, dat zou zoiets kunnen zijn van dat we meenemen, ook in de dialoog net zo goed als hoe die op- en afschaling werkt en de perverse prikkels, op het moment dat je tussen die twee domeinen zit. Dat gaan we verder helemaal uitwerken. Het is niet zo dat die 16+-plannen, die toekomstplannen, helemaal niet worden gemaakt. Dat is weldegelijk het geval. Maar het is niet standaard bij iedereen. Wat ik zie bij het Centraal Bureau voor de ... CJG's 18+. Daar zie je dat zij dat weer opnieuw oppakken en dat ze op die manier wel met de jongeren aan de slag gaan. Maar je moet zorgen dat op het moment dat een kind uit een gesloten setting komt niet het gevoel krijgt van, o, nu kan ik weer doen wat ik wil en een enorme terugval maakt. Je moet echt zorgen dat die zorgcontinuïteit ook na dat 18^e levensjaar door blijft lopen.

De voorzitter: Een vraag. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Het was ook niet zozeer ... Dit was een voorbeeld van dat je afspraken maakt met instellingen om dit te doen. Een toekomstplan te schrijven. Dat doe je niet zomaar. Maar de vraag was eigenlijk, hoe zorg je ervoor dat het ook daadwerkelijk gecontroleerd wordt, dat het ook wordt uitgevoerd. Dat was meer mijn ... Dit was gewoon een voorbeeld.

Wethouder Botter: Wij zullen strakker, hoe heet het, accountmanagement moeten gaan voeren, ook als het gaat over kwaliteit en effectiviteit en cliënttevredenheid. Ook als het gaat over kwesties waarbij je dan sneller doorhebt van, hoe staat het er financieel wel of niet voor? Dat moet gewoon vanuit de inhoud en vanuit de financial control geregeld worden.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer de wethouder, u heeft net de rol van de raad belicht, in het begin van uw betoog. Maar volgens mij heeft u in de vorige vergadering ook gezegd, of eervorige, dat de rol van de raad in de regionale opzet beperkt is. Is dat zo?

Wethouder Botter: Als dat zo zou zijn, dan zouden we niet zo lang nu over dit stuk hoeven te praten. Dan maak ik er ook niet zoveel werk van om u proberen serieus te beantwoorden.

De heer Smit: U kunt ons wel serieus beantwoorden, maar die rol kan nog steeds beperkt zijn. We kunnen het debat na luisteren, maar u heeft toen gezegd, de rol is beperkt.

Wethouder Botter: Sowieso, als je puur, daar hebben meneer Hulster en ik een verschil van mening over, de rol van een raad bij een aanbestedingstraject, dat hebben we ook gezien in het verleden, is doorgaans beperkter dan dat we die nu invullen. U kunt wel het gevoel hebben dat u helemaal niks aan invloed heeft, maar u heeft het weldegelijk, want er wordt heel veel met uw inbreng gedaan. Dan bij Trots was een heel

interessant en boeiend verhaal. Ik vond echt dat daar heel veel goede dingen in naar voren kwamen, maar die liggen een beetje bezijden de inkoop. Dus het feit dat u zegt, de school kan het zelf wel aan, daar hoeft het CJG niet naartoe en allerlei andere zaken, die worden juist weer door anderen hier in deze commissie tegengesproken, namelijk, ik mis juist het onderwijs te veel. Kijk, er is een enorme goede samenwerking, denk ik, tussen de samenwerkingsverbanden in het onderwijs en de CJG's. Je ziet ook steeds meer dat er heel veel belangstelling is om dat in elkaar te grijpen. Het project Buurtzorg, daar ben ik echt een enorme fan van. Ben ik echt heel erg groot voorstander van. Ik zie welke goede dingen ze doen. Dus dat moet ook blijven en dat moet op de ruimte hebben. Of dat dan in de sociale basis is, die vanuit jeugd gefinancierd gaat worden, of dat dat iets is vanuit de jeugdhulp, daar moeten we gewoon met elkaar goede afspraken over maken. Datzelfde geldt voor wie de dataverzameling beheert. Tot op heden is dat altijd iets geweest van de instellingen zelf. Dus Veilig Thuis heeft zijn eigen data. Het CJG heeft zijn eigen data. Dat veroorzaakt ook, in veel gevallen, de 40% overhead die door deze organisaties wordt berekend. Want heel veel mensen doen allerlei dingen over. Als je aan de voorkant binnenkort, denk ik, gaat spreken met cliëntenorganisaties en patiëntenorganisaties, is het voor u goed ... Wilt u een informed consent, heet dat dan, wilt u een algemene instemming maken dat we uw gegevens ook gebruiken, omdat u niet dan iedere keer opnieuw uw verhaal hoeft te vertellen, dan zie je in den lande dat dat heel erg goed werkt, mits men vertrouwen heeft in de hulpverlening. Dat zien we terug. De VVD, volgens mij staat in de oplegnota het een en ander over toezicht. Net als dat we hebben gedaan met corona. In de raden van toezicht zitten, dat is niet de bedoeling. Ik heb volgens mij de vorige vergadering al verteld dat ook de Jeugdautoriteit en de inspectie in het kader van de nieuwe Jeugdwet andere rollen krijgen. Veel meer in de vorm van ook dat ze steekproefsgewijs zaken gaan doorlichten en zakendoen. Ik denk ook dat bij de beoordeling van welke organisatie gaan we mee in zee, dat die een goede governance hebben. Dat je daar ook zorgt dat daar een goede Raad van Toezicht is. Dan het toezicht op ...

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ik neem aan dat ik klaar was met de beantwoording, VVD?

Wethouder Botter: Ik had ook nog iets over het toezicht op het systeem as such.

De heer Van Kessel: Ik wilde eigenlijk weten of u bereid bent om een dwarskijksessie te organiseren. Om gewoon een keer onafhankelijke tegenspraak te organiseren van bijvoorbeeld, noem maar wat, een hoogleraar jeugdzorg, een voorzitter Raad van Toezicht en een verwervingsexpert. Die eens een keer een advies laten geven waar u dan ook op reageert. De slimme dingen meeneemt in het proces.

Wethouder Botter: Dat is denk ik goed om te melden, dat we dat ... Dat heb ik geprobeerd aan het begin van mijn betoog ook al duidelijk te maken, dat we dat wel met regelmaat al doen. Maar het is altijd belangrijk om die mensen bij de les te houden om te vragen van, kijk nog eens, zijn we inderdaad op de goede weg? Dus dat gaan we doen. Dit is nou bij uitstek, denk ik, zo'n dingetje dat mooi in zo'n addendum mee kan, of u moet me gewoon vertrouwen van als ik nu zeg van, we nemen het mee en we gaan er wat mee doen, dan is het verder ook goed. Dan het CDA. Ja, Follow the Money heb ik net al beantwoord. We hebben de data aangeleverd. En ja, het staat er wel in en het past ook bij de transformatie. Maar het werken met één gezin, één regisseur, één plan, heeft onze hoge, hoge aandacht. Want dat moet er nu echt ook van gaan komen. Jouw Haarlem, ja niet tevreden. Het kan niet door. Ja ik, ik vind het jammer dat ik u niet heb kunnen overtuigen. En ik ga ook niet meer mijn best doen daarvoor, want we worden het niet eens vanavond. Dus het is misschien maar goed dat we het dan zo laten. Dan de heer Visser van de ChristenUnie. Gaan we nu alle problemen voorkomen, was de eerste zin die u uitsprak. Nee, we gaan niet alle problemen, er zullen altijd problemen op blijven poppen. En ook met instellingen. Wij hadden natuurlijk zelf ook nooit verwacht dat zoveel, dat er zoveel financiële

problemen naar boven zouden komen bij die instellingen. Dat hadden we echt niet verwacht. En, maar we hebben wel er vertrouwen in, want we gaan ook een financiële toets gaan we hanteren bij de criteria om met partijen in zee te gaan. En we blijven ons, zeg maar, vergewissen zodat daarbij ook de hulp van de jeugdautoriteiten inroepen op het moment dat we twijfels hebben. Maar het voorkomen van alle problemen, dat is er niet. Als het gaat over de regie, één organisatie die alles aanstuurt. Ja we hebben een projectorganisatie nu van de zeven gemeenten. En die stuurt de, zeg maar het programma aan. En dan heb je daarboven nog een stuurgroep zitten en daar zitten de wethouder van Velsen en ik in. En dan hebben wij, leggen wij weer verantwoording af aan de wethouders van de overige vijf, vijf gemeenten. Als het gaat over het sturen op inhoud. Ik heb u geloof ik weleens verteld over dat wij een speciale toets hebben voor kinderen die echt zorg nodig hebben, en waarvan dreigt dat ze misschien op een wachtlijst terechtgekomen of iets dergelijks. En daar is echt hele goede sturing op vanuit onze gemeente. Daar is echt iemand die daar ook naar kijkt, in samenwerking ook met CJG. En wij hebben ook heel nadrukkelijk nu de vijf, of de tien duurste gezinnen in het vizier, waar we nu ook mee aan de slag willen gaan.

De voorzitter: De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ja de wethouder lichtte net de organisatie toe, met al die stuurgroepen enzo. Maar daar ging het me niet om. Het ging om bij die aanbesteding om juist een groep van buiten kritisch te laten meekijken. Dus een Critical Review Team. Is dat niet te overwegen, ook gezien de complexiteit en de omvang van de opdracht?

De heer Botter: Nou ja, hoe sterk je dat aanzet, en zou moeten aanzetten, weet ik niet. Maar ik dacht met het antwoord op de vraag van de VVD eigenlijk min of meer ook al antwoord te hebben gegeven op uw vraag. Want dat is, dat lijkt heel erg op elkaar. Dus, dat gaan we zeker met regelmaat doen. Dan, drang en dwang en doel 0% dwang en drang. U moet dat vooral zien binnen de gesloten Jeugdhulp, waarbij separeren tot nul gereduceerd wil worden. Dus dat is hetgene waar wij aan denken. En dat zie je eigenlijk ook als algemeen beleid in heel veel gemeenten. Dan Veilig Thuis komt nergens voor.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Ja voorzitter, hier zie je dus dat, wat voor misverstanden er kunnen ontstaan als je een heel algemeen uitgangspunt formuleert. Maar dat betekent dus dat het hele stuk niks zegt over überhaupt drang en dwang rondom het verlenen van Jeugdhulp, terwijl daar heel veel gedoe over is. Rapporten 2009 wat niet mis te verstaan is. En er staat wel een zinnetje in dat er landelijk aan een nieuw toekomstscenario wordt gewerkt. En dan blijft dus toch mijn vraag, hoe gaan wij daar visie op ontwikkelen? En wat de betrokkenheid van de raad daarbij?

De heer Botter: Ja, wat dat betreft is er een landelijke ontwikkeling gaande voor de Jeugd- en Gezinsbescherming. Waarbij Veilig Thuis, de GI'en, en ook de Raad van de Kinderbescherming, met elkaar aan het nadenken zijn over hoe moet dat toekomstige systeem en stelsel eruit komen te zien. Daar zijn al heel veel stukken over verschenen. Dat is echt net weer iets anders dan de Jeugdhulp die wij nu willen gaan aanbesteden. Dat heeft er wel mee te maken. Het kan zijn dat de GI'en of Veilig Thuis een verwijzing doet naar die instellingen, maar die zorgen dan voor de verwijzing zelf. Dat kunnen wij niet beïnvloeden. Net zomin als dat we de verwijzen van de huisartsen kunnen beïnvloeden. Maar wij moeten wel zorgen dat die toegang op een goede manier geregeld is. En we moeten ervoor zorgen dat er voldoende plek is als daarnaar wordt verwezen. En dat rapport waar u aan refereert is een rapport van de Inspectie Jeugdhulp op de, wat was het ook alweer? Ja, de GI'en, zoals de DEBG en de William Schrikker Stichting. En dat heeft een staartje gekregen.

We zitten nu in een samenwerkingsverband, onder leiding van de Inspectie en het Ministerie, dat we de samenwerking moeten verbeteren. En dit gaat ook leiden dat we zo meteen een landelijk tarief gaan krijgen voor de GI'en. Want daar is tot op heden ook altijd ellende over geweest, namelijk dat elke regio een eigen tarief hanteerde. En daar werden die GI'en horendol van. Dan tenslotte de SP. Ja die was ook niet positief. Nee. En nou ja, dan volgt, dan volgt eigenlijk hetzelfde recept als met Jouw Haarlem. Ik heb, en dat weet u drommelsgoed mevrouw Özogul, dat ik verschillende keren met de vaktherapeuten heb gesproken. We hebben alleen, zeg maar, daar geen overeenstemming kunnen krijgen. Vaktherapie blijft straks gewoon ook mogelijk, maar wel onder verwijzing van een GGZ-psycholoog. En nogmaals, dat doen we niet omdat we de vaktherapeuten willen pesten, dat willen we doen omdat we een beetje een sluis willen hebben die de toegang is tot vaktherapie. En ik ben ervan overtuigd dat allerlei vormen van creatieve expressie die je daar kunt doen en die gewoon goed voelt, dat dat meehelpt aan je welbevinden. Maar de vraag is dan, op het moment dat je de deur wagenwijd opent, van dat het een aanzuigende werking krijgt. En daarvan heb ik mij laten overtuigen als bestuurder dat het niet verstandig is om dat te doen. En als u een andere opvatting heeft, dan respecteer ik dat. En dan hoop ik dat u ooit wethouder wordt en dat u het allemaal kunt regelen voor de vaktherapeuten, maar nu is het niet, ja het past niet in ons beleid.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ten eerste, een belachelijke opmerking met betrekking tot ooit wethouder worden. Ten tweede, voor andere vormen van therapie maakt u niet een tweede sluis. En is het, is een verwijzing vanuit een huisarts of CJG hiervoor niet voldoende. En waarom zou dat niet voldoende zijn? En nou ja, voor de rest kom ik terug straks bij de brief.

De heer Botter: En dan, ja u zegt wij zetten vooral in op thuis, maar dat ben ik niet met u eens, want we zetten heel veel in ook op scholen. De samenwerking met scholen, de samenwerking met scholen, de samenwerking met samenwerkingsverband, noem maar op. Eigenlijk met heel veel verschillende partijen. En ja, ik ben het met u eens dat pesten heel erg vervelend is en dat dat tot, ja kan doorwerken tot op latere leeftijd. Ik heb er geloof ik van de week zelf ook nog een stukje over geschreven in het kader van de Week van het Pesten. En dat is een heel vervelend probleem, maar dat is veel meer iets wat ik met de scholen moet gaan bespreken als ik weer een BOPO/BOVO-overleg heb, dan dat ik dit in de, dat ik hier iets mee kan doen. Dit heeft alles te maken wel met preventie, want ik ben het op dat punt uitermate met u eens. Dat hardnekkige, veelkoppige monster van pesten, dat dat heel veel leed veroorzaakt bij heel veel mensen. Maar ook op de werkvloer en ook in bejaardentehuizen. Het is niet alleen maar tot kinderen. Het is heel vervelend. En.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw, niet meer? Verhagen?

Mevrouw Verhagen: Ja is niet echt een interruptie, maar één van mijn vragen is, één van onze vragen is zeker niet beantwoord. Wanneer kan ik dat nog vragen? Ja.

De heer Botter: Nu denk ik dan.

De voorzitter: Nou ja, we kunnen ook nog even voor de, ik weet niet of er nog behoefte is aan een tweede termijntje. Ik zeg tje, met, behoefte niet. Dan oké. Maar laten we eventjes de tweede termijn snel doen, en dan. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, nou gezien de tijd is het misschien, er is heel veel informatie gewisseld op dit moment. Het woord addendum is een paar keer gevallen. Ik denk dat dat misschien wel een nuttig aanknopingspunt is,

dat we zeggen van laten we nu proberen als raad, als partijen, onze meest prangende punten nog eens eventjes op papier te zetten. En dat die in één documentje zeg maar samen te vatten, zodat we dat als een addendum dan op de 14e uiteindelijk in het preselectiedocument kunnen meegeven. Ik wil me daar wel voor opwerpen als wie schrijft, die blijft. Dus als dat instemming heeft stuur ik jullie morgen allemaal even een mailtje met het verzoek om wat punten mijn kant op te slingeren. En dat in de loop van volgende week rond te maken, zodat we dan uiteindelijk een over één gezamenlijk document beschikken voor diegenen die daaraan mee willen doen uiteraard. Het is geen verplichting.

De heer Botter: Waarbij natuurlijk wel randvoorwaarde is dat het niet zo kan zijn dat de hele stelsel op zijn kop gaat. Het gaat echt om dingen die passen in hetgene wat we vanavond hebben besproken, en waarvan u met elkaar zegt ga daar nog een keertje goed naar kijken in de dialooffase.

De heer Ijsbrandy: De wethouders krijgen vetorecht.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja ik dacht dat we net afgesproken hadden dat wij preselectie documenten in onze vergadering van eind oktober zullen bespreken. En dat dat preselectiedocument een aanleiding kan zijn voor een addendum vanuit ons. Dus ik zou de heer Ijsbrandy even willen suggereren te wachten tot wij dat document hebben en dan in de commissie bespreken en dan een addendum maken.

De heer Botter: Nee, zo heb ik het, nee. Het is echt andersom. Nee het is echt, het preselectiedocument gaan we echt de 12^e vaststellen in het college. En daarvan heb ik tegen u gezegd, ik wil er met alle plezier over praten want het is niet in beton gegoten. Dus ik wil daar 28 oktober met u over praten, maar we moeten het echt vaststellen in het college de 12^e.

De heer Sepers: Ja maar daarvan, dat feit heb ik al geaccepteerd, maar we kunnen dan in onze commissievergadering een addendum vaststellen.

De heer Botter: Nee, maar het addendum is bedoeld om dat bij de regiovisie te doen. En bij de, hoe heet, de verwerkingsstrategie. Want dat, dat heeft het meeste zin, want dan stelt u het daarmee meteen ook vast.

De heer ...: Maar dan stel ik voor dat u dat preselectiedocument snelstens aan ons doet toekomen, en dat wij op basis daarvan. Nou, dat, is dat zo?

De voorzitter: De heer Van Kessel. Punt van orde.

De heer Van Kessel: Ik zal in ieder geval aankondigen dat ik gewoon bij de eerstvolgende raad een motie ga indienen om mijn punt nog een keer te maken. En ik stel voor dat iedereen die hier wat wil toevoegen aan de visie of nou wat wil meegeven, dus niet een amendement indient, maar gewoon in een motie nog meegeeft wat hij wil meegeven. En daar kan de wethouder mee aan de slag.

De voorzitter: Ja want het lijkt me ook heel erg lastig om een addendum te maken waar iedereen het dan over eens zal zijn. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Goed voorstel mijnheer Van Kessel. Ik was al begonnen met het '...' meekijkend oog tijdens de dialoog. Maar ik, dus we waren, we liepen op de zaken vooruit. Ik heb nog wel één dingetje gemist wethouder, want dit is de tweede termijn toch? We hebben het gehad over de uitval van professionals. En

mijn vraag is, kunt u iets verzinnen in de aanbesteding waardoor misschien die uitval minder groot zal zijn? Wat kunt u daaraan doen? Hoe houdt u de professionals?

De heer Botter: Ik vind dat echt een enorme lastige. Dat heeft er natuurlijk alles mee te maken met hoe het werk is georganiseerd met de honoreringen, beloning en dergelijke. Ik kan vanuit mijn positie niet iedereen loonsverhoging geven. Kan ook niet iedereen een half jaar met sabbatical sturen als je dit werk 4,5 jaar hebt gedaan, hetgeen ik wel iedereen gun. Want het zal je maar gebeuren dat je als net van de Hbo-opleiding komt en je hebt 5 jaar gewerkt met zware problematiek van jongeren. Maar het, dat zal echt vanuit de beroepsgroep ook zelf komen, moeten komen. En wij zullen ervoor moeten zorgen dat wij de administratieve lasten zoveel mogelijk terugbrengen. Maar ik kan niet heel erg veel doen voor werkers in de Jeugdhulp vanuit mijn positie.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Goed, dat snap ik. Is het een onderwerp wat, waar men ook over gaat spreken tijdens de dialoofase? Zou dat kunnen? Want ik voorspel, en u weet dat zelf waarschijnlijk ook heel goed, het wordt echt een probleem. Het wordt een enorm probleem. De tekenen zijn daar, het wordt er niet beter op.

De heer Botter: Het wordt niet een probleem, het is al een probleem. En als ik kijk bij de gecertificeerde instellingen, zoals de William Schrikker Stichting en dergelijke, dan zie je gewoon dat dat nu al daar speelt.

Mevrouw Klazes: Dus? Wordt het meegenomen in het dialoog?

De heer Botter: Het betekent dat je de caseload moet verlagen ook, bij mensen. Maar dat betekent weer dat je nog meer mensen nodig hebt die er niet zijn. Dus het is een heel erg ingewikkelde situatie.

De voorzitter: Oké, ik was bezig met de tweede termijn. Ik wil gewoon echt een tweede termijn doen. Maar de wethouder Meijs moet ook nog een ding, maar volgens mij gaan we hier ook helemaal niet uitkomen vanavond. Daar gaan we sowieso een bespreekpunt van maken lijkt me. Ik ga eerst even de wethouder Meijs even het woord geven. En dan even kort een tweede termijn om het af te hechten.

Mevrouw Meijs: Ik had één vraag gedestilleerd, dat was van Jouw Haarlem. Dat ging over de partners die op dit moment in de sociale basis onderdeel uitmaken van de sociaal domein, de zachte partners die ik de vorige keer genoemd heb, de harde parels waar we niet zonder kunnen. Dat zijn een aantal insprekers hier geweest, de partners in de stad, Humanitas, De Wereldkeuken, Mooi '...', nou er zijn een aantal die hier hun stem hebben laten horen. En ik kan u zeggen dat we twee ontmoetingen hebben gehad, 12 september en nog een keer in september, met verschillende partners uit de sociale basis. We ze te kennen hebben gegeven dat ze echt van belang zijn, ook zeker straks als we verdergaan met de samenwerkingsverbanden die we zullen kiezen om door te gaan. Dat het belang van dit soort organisaties ook zij niet zonder kunnen. Alle vrijwilligersorganisaties kunnen we natuurlijk geen garantie voor geven, maar ik heb de vorige keer dezelfde terminologie gebruikt en dat zal ik nu weer gebruiken. Dat het belang van dat soort organisaties die het weefsel zijn van onze sociale basis nu uiteraard meegenomen zullen worden. En wie ook de aanbesteding zal winnen om dat als groot aannemer uit te rollen, kan niet zonder de partners in de stad. En dat zullen ze niet allemaal zijn, dus harde garanties kan ik u niet geven. Maar het belang van deze organisatie staat echt zeer hoog op de agenda in de tweede dialoofase.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Even kijken, wie wil er nog een tweede termijn? Ik zie Actiepartij, Trots, en de SP. Dus ik begin even bij de Actiepartij, de heer Hulster.

De heer Hulster: Nou, dank u wel. En dank u wel voor de antwoorden ook wethouder. Ja u zei dat we lijnrecht tegen elkaar stonden over hoeveel invloed wij denken dat de raad moet hebben op dit proces. Ik denk dat dat heel mooi uitgelegd is wat we, hoe de politieke structuur in Nederland werkt. Overigens lees ik bijvoorbeeld op gemeente.nu dat we als raad heel veel mogelijkheden hebben om onze ruimte toch daarin op te zoeken. En daarom zal ik ook een motie indienen waarin we in ieder geval onze controlerende functie kunnen vergroten. En dat zal ik of amendement, maar dat is een beetje gevoelig omdat die al in de andere raden is vastgesteld kan ik me voorstellen, bij de regiovisie doen. En ik roep alle andere partijen die zich hebben uitgesproken voor een meer, een grotere controlerende functie vanuit de raden, op om mee te denken over die motie/amendement, en daaraan mee te schrijven en te ondertekenen.

De voorzitter: Ja. Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Nou ja, dank u wel dat u ons complimenteerde, maar één van de vragen was of er iets gedaan kon worden aan die sluiptwegen via het onderwijs dyslexie te krijgen, of dyslexietherapie te krijgen? En dat de gemeente dat dan betaalt? Ik heb het over dat budget gehad per leerling, van € 200. En hoe is het nou toch mogelijk dat die dyslexie eigenlijk door de gemeente wordt verzorgd, terwijl het in principe eigenlijk bij scholen hoort? Die hebben daar budget voor.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ja voorzitter, ik heb het de vorige keer nog gehad over een soort ontwikkelplan, wat dan één keer in de één of twee jaar wordt gemaakt, zodat de raad ook tussentijds betrokken kan blijven. Dus ik overweeg nog om daarover een motie te doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja als eerste, ik heb net tijdens het betoog van de wethouder een vraag gesteld, daar heb ik geen antwoord op. Als tweede, goed dat de wethouder het pesten mee wil nemen met het onderwijs. Maar dan zou mijn vraag zijn, hoe word ik daarvan op de hoogte gesteld wat de uitslag daarvan is, of wat de vervolgstappen daar zijn? En als derde heb ik niet alleen pesten genoemd, maar ik heb ook bijvoorbeeld thuiszittersproblematiek en het niet passend zijn van onderwijs, wat voor schooltrauma zorgt en voor behandeling in de Jeugdzorg, daar heb ik de wethouder niet over gehoord. En het feit dat in het hele regiovisie lijkt alsof alle problemen thuis ontstaan, terwijl er dus ook andere plekken zijn, zoals scholen, waar ook problemen ontstaan die voor Jeugdzorg, wat de wethouder daarvan vindt.

De voorzitter: De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Een vraag aan mevrouw Meijs. Is er geen enkele mogelijkheid te bedenken om de kwetsbare groep vrijwilligersorganisaties, de 16 miljoen sociale basis buiten de aanbesteding te houden? En ook vanuit de gedachte dat wellicht de partijen die de aanbesteding binnenhalen wellicht ook helemaal niet zo blij zijn met de rol om de sociale basis te verweven in het totaalproduct. Is daar nog een dialoog over mogelijk, mevrouw de wethouder?

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we iedereen gehad die wat wilde zeggen. Gaan we naar de wethouder, wethouder Botter.

De heer Botter: Ja, even voor Trots. Ja aan die dyslexie gaan we zeker werken, alleen er is een heel klein stukje dyslexiezorg wat is opgenomen in de Jeugdwet. Dus het moeilijk kunnen leren lezen en schrijven, dat moet de school oplossen. Maar heeft het een andere oorzaak of een andere consequentie, dan valt het onder de Jeugdwet. En het kost de gemeente Haarlem € 800.000 per jaar. Dus dat is niet zomaar iets. En we proberen te kijken van, als je het nou hebt over overlap. We hebben het bij het vorige onderwerp over onderwijshuisvesting gehad over overlap. Dan zit hier verschrikkelijk veel overlap. En we zijn hier echt aan het kijken van hoe we dat kunnen terugdringen. Maar de belangen zijn groot, want als je eenmaal een dyslexie indicatie hebt, betekent het ook dat je de rest van je leven die mag houden. Dat je langer over je examens en tentamens kunt doen. En dat je op een aantal andere terreinen ook, ja voordelen kunt hebben. Nou ja, we gaan daarmee aan de slag. We zijn daarmee aan de slag. En wat je ziet is dat het, ja heel lastig is om dit te tackelen. En die € 200 waar u het iedere keer over heeft, die zijn volgens mij bedoeld voor het samenwerkingsverband. En, tenminste ik neem aan dat u die bedoelt, dat dat het geld is voor zorg in de school. Nou, de schoolbesturen hebben bedacht om dat naar de samenwerkingsverbanden te doen, en die organiseren daar dan gezamenlijk ook projecten van. En in sommige gevallen ook dyslexiezorg, maar dat is dan weer de kant waar de school voor verantwoordelijk is. Dan mevrouw Özogul. U zegt, ik heb een vraag gesteld maar daar hebben we nog geen antwoord op gehad. Ja u heeft een heleboel vragen gesteld, dus ik weet niet precies welke vraag dat dan is. Maar even terugkomend op de andere vragen die u daarna nog heeft toegelicht. Ik heb het juist heel expliciet net gehad over buiten en thuis. Dus ik heb de school genoemd, ik heb, hoe heet het, inderdaad het brede onderwijs genoemd en dergelijke. En instellingen als Veilig Thuis en het CJG. Dus er gebeurt inderdaad veel buiten het huis ook qua hulp en ondersteuning. Maar we willen met zijn alleen juist heel graag die ambulante hulp, die niet dat je wordt opgenomen, maar dat je inderdaad die hulp thuiskrijgt. Want dat is wat we zo dicht bij huis aan zorg noemen. Dat staat wel ook uitgelegd volgens mij in het stuk. Dan heeft u het over het pesten, hoe u daarover wordt geïnformeerd. Ja, ik, dat is zoals u dat wil. Ik zal het volgende keer binnen het BOPO/BOVO en het OGO zal ik het aan de orde stellen en dan kom ik daar wel met een Raadsinformatiebrief naar u toe, van welke acties daarop ondernomen worden. En volgens mij heb ik dan alles gehad. En nog één vraag van mevrouw Özogul, alsjeblieft.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, en dank voor de beantwoording. Maar ik denk dat u mij verkeerd begreep. Waar ik het over heb is dat bijvoorbeeld door het ontbreken van passend onderwijs, kinderen trauma's op scholen oplopen, waarbij zij dan een hulp achteraf nodig hebben. Of juist over andere dingen. Dus dat de plek waar een kind problemen ontwikkelt niet alleen thuis is. En zo lijkt het wel in het stuk. Terwijl scholen ook een plek zijn waar schooltrauma's ontstaan.

De heer Botter: Er was, maar u bedoelt trauma's in de zin vanwege passend onderwijs?

Mevrouw Özogul-Özen: Bijvoorbeeld een kind wat naar een school is, waarbij de school achteraf zegt we zijn handelingsonbekwaam. Maar op dat moment is er al zoveel schade aan het kind, waardoor dus eigenlijk hulpverlening nodig is. Dat is wat ik bedoel.

De heer Botter: Waardoor de verkeerde diagnose van het samenwerkingsverband zeg maar.

Mevrouw Özogul-Özen: Bijvoorbeeld, of door de onjuiste benadering doordat ze handelingsonbekwaam zijn, maar daar later pas achter komen ontstaan er ook trauma's waarbij een kind hulpverlening nodig heeft. En dat staat, in het stuk zelf staat alsof al die schade aan het kind thuis ontstaat. En dat is wat ik bedoelde.

De heer Botter: Oké, nee maar daarom vinden we het juist ook belangrijk dat we zeg maar dat brede netwerk om het kind meenemen. Dat er gesignaleerd wordt als er iets aan de hand is, zodat snel kan worden ingegrepen. En ja, ik heb echt geen idee hoe vaak die verkeerde diagnose door Veilig Thuis, die mensen doen allemaal hun stinkende best ook om de kinderen te helpen. Dus ja, als u hele concrete gevallen hebt en dat het vaker voorkomt, dan wil ik het graag horen. Maar ik, met zo'n algemene uitspraak kan ik weinig doen nu.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik wil dit punt gaan afronden eindelijk. O, o sorry, mevrouw Meijs ga door, van de heer Botter wou ik zeggen. En dan naar mevrouw Meijs.

Mevrouw Meijs: Ik had nog een vraag van de heer Smit. Of er geen enkele garantie is te geven voor de kwetsbare groepen waar de groepen die hadden ingesproken nog enige garantie mee te kunnen geven, hoe zij zullen landen in die samenwerking.

De heer Smit: Nou nee, ik bedoel, is er nog een mogelijkheid, gegeven het feit dat het zo een herkenbare groep is, dat die uiteindelijk uit de aanbesteding wordt gehaald?

Mevrouw Meijs: Nee ik, zoals ik het van u begreep, en daar had ik een antwoord op, dat ik zal kijken, of ik zal onderzoeken en zal kijken hoe je kan zorgen voor een goede overgang, een soort zachte landing zoals ik dat ook in de versterkers heb gezet, dat ik daar extra geld voor heb gereserveerd om te kijken hoe ik die zachte landing van die overgang van deze situatie naar de situatie in Gewoon in de Wijk, dat ik dat naar een zorgvuldige manier kan begeleiden. En zeker, de organisaties waar ik het zojuist over had. Maar uitzonderingen maken, dat kan niet.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan gaan we nu dus het punt wel helemaal afsluiten. Nou ja, ik heb al meerdere, de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Mag ik een voorstel van orde doen? Op de publieke tribune zitten mensen met aanzienlijk minder zitvlees dan wij allen. Zou dat puntje ten aanzien van de Huiskamer van Oost naar voren kunnen?

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, ik ben het punt aan het afronden. En doet u dit soort dingen graag eventjes als ik klaar ben met mijn verhaal, het kost ook weer tijd. We gaan het punt afsluiten. Er komen meerdere moties aan. Graag, met zijn allen graag in overleg over wat u per motie. Nou, het kunnen ook moties zijn, maar het kunnen ook inderdaad amendementen zijn, maar ga met elkaar goed in overleg dat we niet 30 amendement gaan krijgen. Probeer er een beetje uit te komen, is mijn voorstel. En de wethouder komt ook nog terug, hij gaat pesten aan de orde stellen in het BOPO/BOVO-overleg. En u wordt erover geïnformeerd t.z.t., toch? Wat zegt u? Ja ik ga het nu stoppen. Dank voor uw aandacht voor dit punt.

Overige punten ter bespreking

10. Spreektijd voor belangstellenden

De voorzitter: We gaan even snel naar, want we hebben nu insprekers op de tribune zitten, drie stuks. En die wil ik graag naar voren roepen. En ik moet even, ja inderdaad, volgens mij waren er aan de achterkant twee plekken gereserveerd voor insprekers voor zover ik weet. Ja, ja, ik wil graag mevrouw Ulehake naar voren roepen en de heer Van der Zwet. Mevrouw Ulehake, ja u mag ook als, volgens mij zijn er twee plekken nu gereserveerd. Tenminste, dat was voor de vergadering zo, maar ik weet niet waar de kaartjes gebleven zijn.

Dan doen we het eventjes om en om misschien, excuus. Dan, ja. Dan gaan we vast met de heer, ja. Dan gaan we met de heer Van der Zwet geloof ik hè, klopt hè? Ja. Als u het rechterknopje indrukt, ja.

De heer Van der Zwet Slotenmaker: Dit knopje dus, ik had.

De voorzitter: Exact. Oké, u krijgt drie minuten de tijd om uw verhaal te doen. Tegen het einde zal ik u een seintje geven dat u moet gaan afronden. En daarna kan de commissie eventueel nog vragen stellen. Maar ik denk dat we het even eerst u doen, en daarna mevrouw Ulehake. En dan laten we de commissie even vragen stellen. Gaat uw gang, u krijgt drie minuten.

De heer Van der Zwet Slotenmaker: Prima. Nou, voor het, mijn naam is Frans Van der Zwet Slotenmaker. Lange naam. Ik wil iets vertellen over het Anton Pieckhofje dat, wat daar speelt. Over dat er, afgelopen week hebben wij daar een omwonendenoverleg gekregen. Er zijn een aantal dingen toegelicht en ik wil daar even wat over vertellen. En daarna zal Sarina van de bewonersinitiatief erop verdergaan.

De voorzitter: Eén klein dingetje vergat ik te vertellen. Want vorige keer is dat misgegaan. Indien u over ambtenaren spreekt, dat doen wij hier niet.

De heer Van der Zwet Slotenmaker: O sorry.

De voorzitter: Als u dus, ja gaarne geen namen van ambtenaren noemen in uw verhaal.

De heer Van der Zwet Slotenmaker: Oké ja.

De voorzitter: Ja? Dank u wel.

De heer Van der Zwet Slotenmaker: Oké. Ik zal beginnen. Er zijn 18 daklozen geplaatst in het Anton Pieckhofje, en over een aantal maanden worden dat er 36. En in deze kinderrijke buurt die wij hebben, waar scholen staan en kinderdagverblijven. Omwonenden en stakeholders zijn niet geraadpleegd en vooraf is er geen onderzoek gedaan over dit, of dit mogelijk was. Dit is een potentieel recept voor ellende en daarom heeft de omwonenden en de verschillende stakeholders met één stem gesproken. Hieruit zijn een aantal punten gekomen. De gemeente dient op zijn minst hier gehoor aan te geven, zodat onze rechten gerespecteerd worden. Wij hebben bijvoorbeeld een oplossing aangedragen met betrekking tot ingang van het Anton Pieckhofje. Onafhankelijk onderzoek heeft aangetoond dat dit kan, in tegenstelling tot het onderzoek van de gemeente. Het is verontrustend dat hieraan voorbij wordt gegaan. Er is geen actieplan en geen executie van besproken punten. Kortom, wij als omwonenden en stakeholders mogen ons hart luchten, maar er wordt niets mee gedaan, tot nu toe. We praten hier over mensenrechten, waarbij de voorzieningen die de gemeente biedt moet aansluiten bij de verschillende doelgroepen. Dit gebeurt niet, waarmee dus de mensenrechten van de omwonenden geschonden worden. Het is een basisplicht van de gemeenteraadsleden om deze te behartigen en deze misstanden recht te zetten. U als gemeenteraad heeft de beslissingsbevoegdheid om deze vreemde gang van zaken stop te zetten en ervoor te zorgen dat de mensenrechten gerespecteerd worden. De vraag is, kort maar krachtig, zet dit project stil tot nader order. En geef ons een platform, de bewoners en de bewonersinitiatief en de bewonerscommissie, daadwerkelijk geluisterd wordt en ondernomen wordt, zodat wij de belangen zorgvuldig worden overwogen en niet alleen in behandeling wordt genomen voor de gemeente.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Dan mevrouw Ulehake. U weet inmiddels hoe het werkt.

Mevrouw Ulehake: Ja.

De voorzitter: Gaat uw gang, u krijgt ook weer drie minuten.

Mevrouw Ulehake: Staat de microfoon aan inmiddels?

De voorzitter: Sorry?

Mevrouw Ulehake: Staat de microfoon aan?

De voorzitter: Hij staat aan, ja.

Mevrouw Ulehake: Oké.

De voorzitter: Maar misschien ietsje dichterbij, want dan klinkt het iets harder.

Mevrouw Ulehake: Goedenavond allemaal. U kent mij inmiddels. Ik ben hier namens het bewonersinitiatief Anton Pieckhofje. Vanavond spreek ik weer in, omdat ik dat nodig vind om u op de hoogte te houden van de gang van zaken. Er is goed nieuws en slecht nieuws. En ik wil graag beginnen met het goede nieuws. Er vinden gesprekken plaats met een beleidsadviseur. En daarnaast heeft eergisteren, zoals mijn buurman vertelde, een omwonendenoverleg plaatsgevonden. Het probleem is dat wij nog steeds alleen maar aangehoord worden. Van daadwerkelijk overleg over concrete oplossingen lijkt geen sprake. En wij zijn moe van het continue maar aandragen van dezelfde punten. Het is tijd om de motie na te gaan leven die u met elkaar heeft aangenomen. Een motie waarin letterlijk wordt gevraagd om gedragen oplossingen. En die oplossingen zijn er en die benoem ik namens omwonenden al heel lang: 24-uurs begeleiding, 18 mensen, de ingang aan de Venkelstraat openen en op papier zetten dat er een lichte doelgroep blijft. Dinsdag, tijdens het omwonendenoverleg, heeft onze buurt met één stem gesproken. Alle aanwezigen waren het eens. Men wil deze oplossingen gerealiseerd zien. Heel uniek. Iedereen wil hetzelfde. Aan het eind van het gesprek werd echter duidelijk dat de verbouwing toch gewoon doorgaat, waardoor het duidelijk werd dat de gemeente nog steeds 36 mensen wil huisvesten. Ook is de gemeente niet voornemens om begeleiding 24/7 in het pand aanwezig te laten zijn. En dat is immers, in vergelijkbare instellingen, ook niet nodig. Zo horen wij. Maar er zijn geen vergelijkbare instellingen qua buurt of qua gebouw, met inwonende huurders in een buurt zoals wij die hebben. Namens de bewoners, namens het bewonersinitiatief, wil ik heel graag om tafel met iemand die beslissingen mag nemen. En in dat omwonendenoverleg heb ik dit ook aangegeven. De wethouder gaf toen, tot mijn verbazing, aan dat zij niet beslissingsbevoegd is. Wat moeten wij dan nu doen? Tot slot wil ik u nog wijzen op iets wat wij schokkend vinden en ook zeer kwalijk achten. Er is een bouwkundig advies in omloop dat de gemeente door een zogenaamd onafhankelijk bureau heeft laten opstellen. Hieruit zou blijken dat het realiseren van de ingang aan de Venkelstraat niet mogelijk is, omdat dit een té zware verbouwing betreft. Wij vinden dat schokkend, want de entree bestaat niet alleen, wij zijn er zelfs doorheen gelopen met wethouder, medewerker en gemeenteraadsleden. De gemeente is er dus heel goed van op de hoogte dat deze entree, deze deur, alleen maar geopend hoeft te worden. Er hoeven geen constructieve maatregelen plaats te vinden. Wij hebben zelf door deskundigen een rapport laten opstellen waaruit blijkt dat het openen van een reeds bestaande deur veel logischer is dan het wegslopen van draagmuren. Het heeft er echter alle schijn van dat de gemeente niet wil dat deze ingang wordt geopend. En om dit te voorkomen een vrij dubieus rapport heeft laten opstellen. U vindt in de stukken ons rapport en daaruit blijkt wat ik zojuist heb verteld. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is precies op tijd. De commissie kan nog even een paar vragen stellen. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja goedenavond, dank u wel allebei voor het inspreken. We hebben elkaar hier ook al vaker over gesproken inderdaad. Ik denk dat het goed is om, om aan te geven dat, nou ja, dat wij eerder vanavond dit onderwerp weer hebben geagendeerd voor de volgende commissie. Ook omdat we hier in de commissie wilden spreken over dat bouwkundig rapport. En welke oplossingsrichtingen er zijn en wat dan een mogelijk prijskaartje is, et cetera. Dus ik denk dat dat ook goed is voor jullie om te weten nu. Wat ik me wel afvraag is, tijdens dat bewonersoverleg ook aan bod gekomen over wanneer dan eventueel meer mensen worden gehuisvest, of ook meer duidelijkheid gegeven over die 24/7 begeleiding. Kunnen jullie daar ook op ingaan?

Mevrouw Ulehake: Ja. Tijdens het overleg is eigenlijk vrij vaak door de mensen van de gemeente aangegeven van, nou we willen met jullie in gesprek. En er is door meerdere bewoners is er gevraagd van, kunnen wij stoppen, of kan de gemeente stoppen met het inhuren van meer bewoners totdat er, totdat wij eruit zijn? En aan het einde van de avond was er één oplettende omwonende en die vroeg, maar gaat de verbouwing wel door? En de verbouwing gaat. Dat houdt dus in dat er sowieso 36 mensen komen en die zijn gepland in het volgende zomerreces, net als dit jaar in het zomerreces ook de eerste 18 in zijn gehuisd. Het staat dus al vast dat die 36 er gaan komen. De 24-uurs begeleiding. Nou ja, die wordt afgebouwd. Als er weer 18 nieuwe mensen worden geplaatst dan komt er weer eventjes 24-uurs begeleiding. En daarna wordt dat ook weer afgeschaald. En onze wens, omdat dit een doorstroomvoorziening is met een continue wisselende doelgroep, dus er zijn steeds mensen die in en uit komen, is dat die 24-uurs begeleiding ook gewoon permanent wordt. Er hoeft maar één iemand aanwezig te zijn in het pand om voor ons als buurt echt hét verschil te kunnen maken tussen overlast of geen overlast. Want de inwonende mensen hebben nu met 18 mensen, 18 mensen uit de doelgroep, hebben de reguliere huurders al overlast. Dan heb je het over 18 mensen mét begeleiding. En de gemeente is van plan 36 zonder te plaatsen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aichi, u had ook een vraag zag ik?

De heer Aichi: Dank u wel voorzitter. Bedankt voor het inspreken. Afgelopen dinsdag vond de overleg zeg maar met omwonenden plaats. Jullie hebben veel punten naar voren gebracht. Wat was de reactie van de wethouder aan de aanwezige ambtenaren over jullie vraag wat jullie gesteld hebben?

Mevrouw Ulehake: Ja dat verschilde natuurlijk per punt. Wat ik het meest waar, nou ja wat voor mij het meest opvallend was, was wat ik net ook noemde. Wij willen heel graag, bewonersinitiatief en bewonerscommissie, praten, maar we willen ook graag dat er nu echt stappen gaan worden gemaakt. Want wij zeggen al heel lang hetzelfde. En de wens om met iemand om tafel te gaan die beslissingsbevoegd is, die hebben wij uitgesproken naar de beleidsadviseur met wie wij in gesprek zijn. Dus nog los van dat omwonendenoverleg, maar heb ik in het omwonendenoverleg ook aangegeven. Ik wil heel graag met mevrouw Meijs zitten en dit afmaken. Gewoon zeggen, welke oplossingen er komen, wat is er budgettair mogelijk, wat niet. En dan ronden we het af. En de, mevrouw Meijs gevraagd. Nou, ik ben ook niet de persoon daarvoor. En dan weet ik, zo heb ik het in ieder geval begrepen. Dan weet ik het ook niet meer. Wat moet ik dan nog? Wat moeten wij dan nog? Wanneer er 40 mensen als één man zeggen van wij willen graag deze oplossingen, maar er is niemand die ons daarmee verder kan helpen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Ja dank je wel voorzitter. Ja is wel lastig allemaal. Afgelopen dinsdag hebben jullie een bewonersbijeenkomst gehad. Als het goed is, is de wethouder heeft daar ook bijgezet? Ja? Hoe hebben jullie dat ervaren? En als eerste mijnheer Van der Zwet.

De heer Van der Zwet Slotenmaker: Nou, mijn gevoel is kort maar krachtig: éénrichtingsverkeer. Ja het klinkt misschien, ik kan het uitgebreid neerzetten, maar het was heel erg éénrichtingsverkeer. En als er dingen werden aangedragen, nou goed, we hebben het net gehoord. Dan werd er op het eind gezegd van verbouwing gaat gewoon door. En water staat aan mijn lippen. Maar gelukkig niet '...'. Dus was heel erg éénrichtingsverkeer, zo kwam het heel erg over voor mij. En voor de rest van de mensen denk ik ook wel.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Ulehake: Ja ik sluit mij aan bij Frans.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik wilde even iets vragen over de, het afbouwen van de hulpverlening. Ik neem aan dat u dat ook aangekaart heeft op dat moment. Hoe werd daarop gereageerd?

Mevrouw Ulehake: Nou ja, wij hebben een uitleg gekregen en dat is heel goed geweest, want niet iedereen van de omwonenden wist dat, dat er twee soorten begeleiding zijn. Dat is de ambulante begeleiding die mensen echt helpt om hun leven weer op de rit te krijgen. Die blijft natuurlijk doorgaan. Dat wordt ook door een andere instantie geleverd. En de woonbegeleiding van het Leger des Heils, die wordt afgebouwd. En, ja dat leek wel heel erg vast te staan. En op dat moment heeft ook een inwonende van het hofje daarover gesproken. En die gaf aan van, nou wij willen helemaal niet dat dit wordt afgeschaald, want de regels zoals die er nu zijn, zijn nu al niet te handhaven. Wij hebben als inwonende mensen nu al overlast. Met de halve groep, met woonbegeleiding. En ja wij staan daar als buurt alleen maar achter. Wij voorzien ook overlast wanneer er continue 36 wisselende mensen komen zonder begeleiding.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, ik heb eigenlijk een vraag over de entree. Want daar zijn wij toen doorheen gelopen. En ja, in dat stuk wat er bijgeleverd is, dan denk, is er nu een slaapkamer gemaakt. Waardoor kan die entree niet gebruikt worden? Op dit moment.

Mevrouw Ulehake: Die entree kan wel gebruikt worden. Ik snap het net zomin als u. Er is een deur die kan open, die zit daar. Als je kijkt op de allerlaatste pagina van de stukken die ik heb meegestuurd, dan hebben wij daar aangegeven wat de mogelijke oplossing is. Dat is de buitendeur opendoen. Dat is het. En er moet ergens een raamkozijn voor een deurkozijn worden vervangen. En vervolgens is er door de gemeente een rapport opgesteld waarin staat, nee er moeten draagmuren worden weggebroken, de trap moet worden verplaatst. Dit is veel te omvangrijk, dat gaan wij niet doen. Nee natuurlijk niet, dat is schieten met een kanon op een mug. Het is een kwestie van een deur opendoen. Dat is het.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik meen gelezen te hebben vanuit het college, dat de begeleiding op dit moment aan de andere kant zit. En dat dat ook één van de redenen is om de achterdeur niet te gebruiken, omdat daar geen toezicht is. Wat vindt u daarvan?

Mevrouw Ulehake: Ik blader even naar dat rapport wat ik u ook had gestuurd, want, nou, ten eerste vinden wij dat geen relevant argument voor een bouwkundig rapport. Dat is echt op de inhoud van de zorg. Ten tweede, in het huidige plan van de gemeente is er geen begeleiding. Dus is er ook geen kantoor nodig. En ten derde, als die begeleiding zou blijven, wat wij heel graag willen, dan is er de mogelijkheid om direct naast die gewenste entree nog een kantoor te realiseren in één van de slaapkamers. Dus dat zou inhouden dat je in plaats van één, twee slaapkamers opgeeft voor de entree.

De voorzitter: De heer Hulster had ook, of was de vraag beantwoord?

De heer Hulster: Ja. Ik ben eigenlijk wel benieuwd wat de aard van de overlast is. Kunt u dat beschrijven? En treedt dat nou vaker overdag of 's avonds op?

Mevrouw Ulehake: De overlast die is tot nu toe vooral voor de inwonende huurders. U moet zich voorstellen dat er 14 mensen boven in de voorziening. Gereguleerde huurders. Zij hebben overlast bijvoorbeeld van geluid, maar ook van ruzies van mensen in het pand. De mensen zitten opgehokt op slaapkamertjes van 2 bij 2, dan passen er 36 in. Zes appartementen met 6 slaapkamertjes. Ja mensen met een rugzak, mensen die elkaar niet kennen, dat zorgt voor spanningen. Die spanningen die zorgen voor geluidsoverlast. En de reguliere huurders die wonen daarin. Er zijn regels opgesteld, ja die zijn niet te handhaven. Ik kan door blijven gaan, maar daar komt het op neer.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u voorzitter. En ik begreep uit het stuk dat de brandweer de extra deur toch echt als een voordeel ziet in de brandveiligheid hè?

Mevrouw Ulehake: Ja, wij hebben een brandpreventiedeskundige heeft ernaar gekeken. En die heeft aangegeven, als deze deur officieel wordt geopend, dan zijn er nog een aantal kleine ingrepen nodig. Het ophangen van die groene bordjes met een vluchtwegroute. En dat verhoogt de brandveiligheid van het gehele pand. Ja, omdat er dan twee officiële routes zijn, nu is er één. Nou ja, dat is evident denk ik.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Dank u wel voorzitter. Ja misschien een hele rare vraag, maar vinden er ook gesprekken plaats tussen de inwoners, de bestaande bewoners, en de nieuwe bewoners? Worden zij aangesproken op hun gedrag op het moment dat er overlast is? Of wordt er direct gezocht naar ondersteuning vanuit de begeleiding?

Mevrouw Ulehake: Dat gebeurt allebei. Het idee is, vanuit het Leger des Heils, dat zodra er overlast is dat mensen direct dat moeten melden. En de inwoners zeggen, terecht, wij zijn geen maatschappelijk werkers, wij willen gewoon hier wonen. Wij willen niet alles hoeven te melden. En natuurlijk, omdat je gewoon met elkaar bent spreken zij ook gewoon mensen aan. Ik weet van één iemand, die heeft bijvoorbeeld iemand aangesproken op een ruzie. En die kreeg als reactie van bemoei jij je er niet mee, ik ga hier toch weer weg, wat maakt mij het nou uit? En dat is precies het probleem in dit complex. Het is te dicht op elkaar. Er zijn geen

vergelijkbare voorzieningen. Er zijn geen voorzieningen waarin 14 mensen, reguliere huurders, boven wonen en 36 daklozen daar recht onder.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, wilt u nog wat vragen? Ik zag uw hand net ook.

De heer Van den Raadt: Ja, nou ja, u vroeg zich heel terecht af van ja wat komt u hier eigenlijk doen. U zegt al, wethouder Meijs die zegt dat ze er niet over gaat. Er zit hier nog een hele tribune vol die zich ook weleens afvraagt, wat doet wethouder Meijs. Dus u bent in goed gezelschap. Maar u bent nu wel aan het goede adres natuurlijk, want de gemeenteraad gaat hierover. Trots Haarlem heeft op de 23^e al al die moties aangekondigd en die stond op de agenda die u nou heeft opgenoemd. Dus de redding is nabij. We gaan 30 september bij mekaar komen en we gaan gewoon daar voor stemmen over die punten.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, gaat, vraagt u alstublieft technische vragen.

De heer Van den Raadt: Dus bent u daar niet ongelooflijk blij mee dat de gemeenteraad wél het goede werk gaat doen?

Mevrouw Ulehake: Ik heb me niet afgevraagd wat wethouder Meijs hier doet. Laten we dat even, ik weet gewoon niet meer. Ik weet niet meer, en wij als bewoners weten niet meer wat wij moeten doen wanneer in het omwonendenoverleg gewoon wordt gezegd van, nou met mij, ik kan ook niet, ik ben ook niet beslissingsbevoegd. Dat was mijn context. Ja en ik ben verder heel blij met de gemeenteraadsleden die achter ons staan, maar onze oplossingen zijn zo simpel, budgetvriendelijk, we kunnen praten. Wij hebben continue gezegd wij willen blijven praten. Dat ik eigenlijk niet snap waarom hier zoveel kostbare tijd aan verspild moet worden.

De voorzitter: Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: En dan zei u ook nog over dat onderzoeksrapport van, daar twijfelde u over. Wat zijn daar uw twijfels? Want u hebt het idee dat u eigen onderzoek een stuk beter is.

Mevrouw Ulehake: Nou, het is niet mijn onderzoek. Wij hebben dat laten, daar heeft, wij hebben dat ook door een ingenieur laten doen. Mijn twijfels zijn heel simpel eigenlijk. Als u naar buiten wilt door deze zaal, neemt u dan die deur, of gaat u dan die muur slopen?

De voorzitter: Oké, ik wil af gaan ronden. Ik wil alleen nog even de heer Visser het woord geven.

De heer Visser: Ja voorzitter, eigenlijk een punt van orde. Want het wordt volgende keer al besproken.

De voorzitter: Nou ja, dat is ook mijn voorstel.

De heer Visser: Ik zou eigenlijk willen vragen of de wethouder voor die volgende vergadering in ieder geval schriftelijk op dit tegenrapport van de bewoners wil ingaan? Want de bewoners hebben het dus over een andere route dan de wethouder, en best wel veel argumenten en voor een goed debat. En ook omdat ze er dan niet uren over hoeft te praten, zou ik graag een schriftelijke reactie van de wethouder willen op dit tegenrapport van de bewoners.

Mevrouw Meijs: Dat kan deze wethouder toezeggen, dat ze dat wil doen. En ik wil één ding nuanceren. Ik heb gezegd dat ik niet de eindbeslissingsbevoegdheid heb over een verbouwing van een pand wat niet in ons eigendom is, maar van IJmeren is.

De voorzitter: Dat is dan gezegd. Ja we gaan er geen discussie, want eigenlijk is de wethouder niet aanwezig in deze discussie. U heeft gehoord, er komen nog stukken aan en dat kunnen we ook gaan bespreken. Dus we kunnen het er nog ruim over hebben en dan misschien besluiten nemen, een motie indienen, of whatever. Ik wil u hartelijk danken beiden. Nou ja, misschien wel tot de volgende keer, ik denk het zo maar. En nu wil ik graag de heer Rick Van Schie naar voren hebben. Goedenavond de heer Van Schie. U krijgt ook 3 minuten de tijd om de commissie toe te spreken en daarna gaat de commissie eventueel nog wat vragen aan u stellen. En tegen het einde zal ik u een beetje waarschuwen als de 3 minuten bijna voorbij zijn. Gaat uw gang.

De heer Van Schie: Ik dank u. Mijnheer de voorzitter. Mijn naam is Rick Van Schie, ik ben de voorzitter van de kerngroep bewoners Aurora. Aan alle goede dingen komt helaas een eind. Ook aan de opvang op de Aurora. Het was een hele goede tijd. Wij zijn de gemeente Haarlem dankbaar dat wij op deze boot mochten verblijven. Er zijn ook goede resultaten geboekt. Er is bij sommige bewoners, die zijn van de drank afgekomen, er is zelfs ééntje die van de drugs is afgekomen. Dus er zijn goede resultaten geboekt dankzij ook de goede werking van de organisatie PerMens. Waarom ik hier zit is het volgende. Wij zijn bang dat wij teruggeworpen worden naar HVO. Dat zou een hele slechte zaak zijn. De Velservoort zit al vol. Wilhelminastraat zit al vol. Dat betekent dat de slaapzalen in de Velservoort weer opengaan. Slaapzalen van 8 en 15 personen. Ik heb er zelf gezeten. Een kamertje waar nu 2 personen op zitten, wordt uitgebreid naar 3 of 4. Dit komt, dit komt ons niet ten goede. En dat is wat ik hier als boodschap wil meegeven. Het is, het zou verschrikkelijk zijn als wij dus weer teruggeworpen worden naar HVO. De socialisering is goed ingezet. En wij weten dat het, als we daarheen moeten gaan, dat het slecht gaat aflopen. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel, voor uw bijdrage. Zijn er nog vragen? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: U heeft zelf op de boot gezeten, een aantal maanden. En het is u niet gelukt denk ik om zelfstandige huisvesting te vinden. En, ja hoe, waar bent u tegenaan gelopen?

De voorzitter: Even de microfoon aan, links.

De heer Van Schie: Dank u. Onder andere, ik ben 55-plusser. Ik stond ingeschreven voor een woning in Haarlem-Oost. Ik stond eerst 5, en ik kijk 4 dagen later, stond ik 21. Er zijn gewoon te weinig woningen in Haarlem. Dat weet u zelf beter dan ik.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, u had ook een vraag? Ja mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Twee vragen. Komt u niet in aanmerking voor Housing First of andere traject? En het tweede, weet u waar u naartoe kan? Is het echt HVO waar u naartoe gaat?

De heer Van Schie: Wij hebben vandaag bezoek gehad op ons verzoek van twee beleidsmedewerkers van de gemeente Haarlem. En die konden ons nog niet zeggen waar wij 31 oktober naartoe gaan, of naartoe moeten. Maar als je een optelsom maakt dan vrezen wij toch HVO.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Met zijn hoe velen is we?

De heer Van Schie: Dertig.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb nog een vraag gesteld over trajecten, voor Housing First of anderen.

De heer Van Schie: Dat ligt bij een heel aantal mensen heel gevoelig. En ook daar zijn te weinig woningen voor. De beleidsmedewerker, u zei vanmiddag dat er maar 28 woningen zijn voor Housing First. En die waren al, in februari al weg.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u voorzitter. Kent u het project Onder de Pannen? En wordt u daarmee geholpen?

De heer Van Schie: Wij kennen onder de pannen. En er is mij één resultaat bekend en dat is niet goed afgelopen.

De voorzitter: De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja. Waarom moest u eigenlijk en die 30 anderen vanaf die boot Aurora, ligt die nu leeg?

De heer Van Schie: Nee, de boot die moet 1 november leeg opgeleverd worden aan de rederij. Dus wij zitten daar tot 31 oktober. Maar waar wij na 31 oktober naartoe moeten of kunnen gaan, is tot op heden niet bekend.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dank u wel voor het inspreken.

De heer Van Schie: Graag gedaan.

De voorzitter: Of mevrouw Özogul, had u nog een vraag?

Mevrouw Özogul-Özen: Even van de orde. Ik zou van de wethouder graag schriftelijk in ieder geval antwoord willen hoe dit af gaat lopen, ook met betrekking tot de winteropvang wat straks natuurlijk opengaat.

De voorzitter: De wethouder knikt ja, dus ik neem aan dat er een notitietje over komt. Dank u wel de heer Van Schie. Nou ja, tot de volgende keer misschien ook weer, want ik heb u al eerder gezien volgens mij.

De heer Van Schie: Dank u.

De voorzitter: Oké, wel thuis zo. Ik heb even een voorstel. We hebben nu op de agenda staan de Versterkers Duurzaam. Is stel voor om eigenlijk eerst Huiskamer Oost misschien te gaan doen. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Volgens mij had ik ook nog Vaktherapie bezwaren geagendeerd. Maar ik zie dat de wethouder weg is. En ik heb net een aantal keer gezegd, dat stuk behandel ik straks. Ja, maar ik wilde het apart, los behandelen.

De voorzitter: Dat het naar.

Mevrouw Özogul-Özen: Nee het is niet behandeld, ik heb een. Nee ik heb hem geagendeerd en ik heb ik mijn bijdrage meerdere keren aangegeven, ik wil dat straks apart behandelen, daar kom ik straks op terug.

De voorzitter: Wethouder, of wethouder Van Kessel. De heer Van Kessel, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. U deed een ordevoorstel en dat was om eerst het onderwerp, om twee onderwerpen om te draaien. De reactie van mevrouw Özogul moet wat mij betreft even wachten tot het volgende ordevoorstel. Ik ben er in ieder geval voor om eerst het onderwerp te behandelen waarvoor al deze mensen op de tribune zitten. Dan kunnen we daarna doorgaan over al die andere onderwerpen.

De voorzitter: Gaan we dat doen. Mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Als de wethouder weg is, vind ik het ook niet erg om het te verschuiven.

De voorzitter: Kunnen we ook doen, want daar hebben we nog ruimte volgens mij de volgende vergadering. En de wethouder, ja de wethouder is, zoals u gezien heeft, is die weg naar de Ontwikkeling, want daar werd hij ook nog weer verwacht. Maar mevrouw Meijs kan natuurlijk de honneurs waarnemen voor de andere, het andere agendapunt ook.

12. Toezegging van wethouder Meijs om gelet op de nieuwe informatie m.b.t. Huiskamer Oost (en de plek bij de speeltuin) hierover terug te komen naar de commissie

De voorzitter: Willen we nu graag beginnen met agendapunt 12. Het is dus die, het toezeggen van wethouder Meijs om gelet op de nieuwe informatie met betrekking tot de Huiskamer Oost en de plek bij de speeltuin, om hierover op terug te komen naar de commissie. Nou, dat is dus bij deze gebeurd. De afdoening in 2 september, nou ja, die wordt aangehouden naar aanleiding van die extra informatie '...' gekomen. Dus we gaan het nu bespreken. Ik wil als eerste, want ik zie dat er ook een inspreker is, mevrouw Koning, is die aanwezig? Dan wil ik eerst de inspreker het woord geven. Gaat u, daar kunt u plaatsnemen inderdaad. En u krijgt ook weer 3 minuten. Als u het rechterknopje indrukt gaat de microfoon aan en dan kunt u 3 minuten spreken en de commissie kan daarna nog wat vragen stellen. Ja? Gaat uw gang. En nog even de microfoon aanzetten. Eén keer indrukken en dan loslaten.

Mevrouw Koning: Oké, sorry, neemt u mij niet kwalijk. Geachte commissieleden en aanwezigen. Hier ben ik weer. Mijn naam is Corry van de Huiskamer van Oost. We zoeken nog steeds een grotere locatie voor de vele medebewoners in Haarlem-Oost. Zoals u weet zijn wij een achterstandswijk. Wij willen er zijn voor jong en oud. De Huiskamer biedt de mensen van heel Haarlem-Oost spelletjes, hobby's, koken, gezamenlijke maaltijd. Dit gebeurt nu zonder subsidies. Door de grote bouwplannen en het Slachthuisterrein en de Blauwe Wetering. Het enige wat wij vragen is een ruimte voor iedereen. De motie is laatst aangenomen, nu nog de beschikbare ruimte. Ook vragen wij de wethouder van de Slachthuisbuurt hieraan gevolg te geven. De tijd die dringt. Dat was 'm.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, dat was ruim binnen de tijd. Ik hoefde niet eens mee te timen. Zijn er nog vragen vanuit de commissie? We gaan het stuk natuurlijk nog uitvoerig behandelen. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja. Dank u wel voor uw heldere bijdrage. Het is helder dat het water tot aan de lippen staat. Want wanneer moeten we, moet u er precies uit?

Mevrouw Koning: Nou, op heel korte termijn.

Mevrouw Zoon: Ja. Oké, helder.

De voorzitter: Ja dat was vanuit de commissie. Dan wil ik u danken. O nee, niet. O schiet ineens omhoog, mijnheer Van Kessel maar eerst.

De heer Van Kessel: Ja dank je wel. Ja ik ben er ooit een keertje bij jullie langs geweest, dat was nadat mijnheer Amand was het volgens mij, heel vaak heel positief over u sprak. Dus ik heb, ik vond het een heel aardig bezoek. Mijn kinderen waren mee en, nou blokjes kaas en alles, hartstikke leuk. Erg gezellig. Ik ben dus een keer langs geweest en ik ken de plek. Maar zou u misschien voor de mensen thuis nog eens kunnen zeggen wat u precies allemaal doet en wat de waarde is voor uw buurt, dat u die Huiskamer heeft?

Mevrouw Koning: Ja, wat we er doen. Ten eerste wil ik iedereen uitnodigen die nog niet geweest is. En dan kunnen ze het zelf zien. Dus ja, we doen eigenlijk van alles. Het is 6 dagen in de week open. Hobby's hebben we, knutselen, dansen, koken. Ja zingen, karaoke. Bingo. Dus ja, we hebben eigenlijk voor iedereen wat, van jong tot oud.

De heer Van Kessel: En kunt u ook dan, nog aanvullend daarop, aangeven dat als dat er niet zou zijn, dus als er niet zo'n plek zou zijn, wat doet dat dan in een buurt?

Mevrouw Koning: Nou, laten we daar maar niet over hebben. Daar zou ik toch niet aan moeten denken. Dan moeten we zoveel mensjes teleurstellen. Het is dat de niet groot genoeg is, want anders had hij echt helemaal stampie, nokkie vol. Dus ik zou zeggen, wie nog niet langs geweest is, jullie zijn van harte welkom. Kom eens kijken in.

De voorzitter: Volgens mij zijn er geen vragen meer. Ik wil u hartelijk danken. U kunt weer plaatsnemen op de tribune.

12.1 Motie 21.11 Huiskamer van Oost zoekt onderdak

De voorzitter: En dan gaan we het even hebben over de motie, die afgedaan is. Ja? Dus ik wil als eerste mevrouw Zoon het woord geven. Hart voor Haarlem.

Mevrouw Koning: Ja dank u wel voorzitter. Ja de Huiskamer van Oost, ik geloof dat we inmiddels al een jaar erover aan het praten zijn. Maar dat zijn nog geen daden. En ik zeg altijd, waar een wil is, is een weg. Maar hier lijkt wel dat er geen wil is, en daardoor ook is de weg niet geplaveid om te zoeken naar een nieuw onderkomen. We hebben al diverse malen gevraagd om naar een nieuw onderkomen te zoeken wat voldoet aan de eisen zoals dat nu is. Dus dat er gekookt kan worden, want er wordt namelijk gegeten. Waar de activiteiten gedaan kan worden. Er is een kledingruilbeurs. Er is, nou alles in een huiskamer setting. Dus gezellig, met tafeltjes, stoeltjes, alles erop en eraan waar mensen zich laagdrempelig en thuis voelen. En het moet toch te doen zijn dat er zo'n onderkomen te vinden is. We hebben afgelopen raadsvergadering hebben we ook weer een motie ingediend, die is helaas door de tijd niet behandeld. Terwijl die mensen, het water staat aan hun lippen, over 2 maanden moeten ze eruit, schuiven wij het maar weer op in de tijd en dan gaan

we het niet behandelen. Dus ik wil nu echt pleiten dat we het er niet meer echt over gaan hebben, maar dat er binnen 2 weken gewoon een onderkomen is waar deze mensen dezelfde activiteiten kunnen blijven doen die ze nu ook aan het doen zijn. En dat moet mogelijk zijn, zeker in die buurt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Graag een beetje rustig op de tribune alstublieft. Ik snap het wel, maar mevrouw Zoon, uw tijd is wel heel ruim op. Ik heb u wel door laten gaan, het was natuurlijk ook uw punt. Dus ik heb u natuurlijk wel even krediet gegeven. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. De motie van de raadsmeerderheid had een nadrukkelijke wens om de Huiskamer van Oost te redden. De groot deels zelf gefinancierde voorziening wordt door de buurtbewoners in de lucht gehouden en voorziet in een hele duidelijke behoefte, zo heb ik zelf kunnen vaststellen meerdere keren. Al het gejeremieer over nieuwe democratie en basisvoorzieningen heeft geen zin als we dergelijke clubs niet in de lucht kunnen helpen houden. Want ze zijn voor een heel groot deel zelfregulerend. Voor een heel groot deel zelf financierend. Het enige wat nodig is, is een dak boven het hoofd. We willen van de wethouder de toezegging dat zij alles in het werk gaat stellen om de Huiskamer van Oost dat onderdak te bieden. Bijvoorbeeld in het speeltuin gebouw verderop aan de Blauwe Wetering. Overigens samen met een viertal andere clubs.

De voorzitter: Gaat u afronden mijnheer Oomkes, uw tijd is voorbij.

De heer Oomkes: Jazeker. Ook zal de wethouder zich proactief moeten opstellen, omdat dat de buurt ten goede komt. Je zou nog kunnen toevoegen dat de voorstellen met betrekking tot huur van andere ruimtes niet kloppen met andere voorstellen die over diezelfde ruimtes circuleren. Ik zou graag willen, wethouder, dat u daar kennis van neemt. Zo niet, dan moeten wij op termijn met een duidelijke verregaande motie komen. Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja dank je wel voorzitter. Naar ons idee heeft de wethouder niet voldoende haar best gedaan om de Huiskamer van Oost te helpen naar een onderkomen. Ik ben een paar keer bij de Huiskamer Oost geweest. Het valt mij op dat de vrijwilligers allemaal hun best doen om activiteiten te organiseren voor de wijkbewoners. Het valt mij ook op dat de bezoekers aan het Haarlem Noord de Huiskamer van Oost bezoeken. De Huiskamer Oost is voor iedereen. Ik heb een paar bezoekers die daar ook komen gesproken. Ze spreken vol lof over deze stichting. Gezien het belang van de Kamer van Oost, vraag ik nogmaals de wethouder om extra haar best te doen om de bevlogen vrijwilligers van Oost tegemoet te komen. Wij hebben niet voor niets in de coalitieakkoord Duurzaam Doen 2018-2022 afgesproken dat wij gemeenschappelijk vastgoed te gebruiken voor ontmoeting. Ik citeer uit het coalitieakkoord, pagina 8, kopje Sociaal, het volgende: 'Wij gebruiken ons maatschappelijk vastgoed waar het kan voor maatschappelijke doeleinden, ontmoeting, cultuur, sociale initiatieven'. Voorzitter, de Kamer van Oost is bij voorbaat één van de beste buurtinitiatieven. Wethouder, maak een bezoek aan de Kamer van Oost. Neem de vrijwilligers en bezoekers van deze Kamer serieus. Dank je wel.

De voorzitter: Dank je wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Ik denk dat er weinig partijen in deze raad te vinden zijn die niet enorm gecharmeerd zijn van de Huiskamer van Oost. Vooral denk ik complimenten ook naar Hart voor

Haarlem voor de motie en Trots die zich hiervoor hebben ingezet. De VVD steunt hun inspanningen om een nieuwe accommodatie te vinden van harte.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja ook de SP heel veel dank aan Hart voor Haarlem, aan Trots. We hebben de motie ook gesteund. En we zien ook het belang. En ook wij vragen de wethouder naar een passende oplossing.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Idem.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem. Idem?

Mevrouw Stroo: Wethouder, dit is wat we graag zien. Voor, door en met elkaar. Jouw Haarlem steunt deze motie en gaat ervan uit dat zij een dak boven het hoofd krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja dank u wel voorzitter. Ja, we zitten midden in de Week van de Eenzaamheid. En dit is nou echt een initiatief wat die eenzaamheid tegen kan gaan. Prachtig initiatief, maar het is natuurlijk ook een beetje dubbel. Want hoe gaan we aan het geld komen? Dus ik hoop dat de wethouder zich creatief wil inspannen om dit wel tot een goed einde te kunnen brengen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, om dan even daarop aan te sluiten. Kijk, we lezen net in de krant dat het college 12 miljoen heeft gevonden in een oude schoenendoos. Dus er is geld zat. Dan nu mijn bijdrage. Nou, hier zitten we dan weer hè, gelukkig is er nu wel wat tijd voor het onderwerp Huiskamer van Oost. Vorige keer moesten we, gingen we wel een uur verder door, maar hadden we niet 5 minuten de tijd om de motie te behandelen. En een paar maanden daarvoor was precies hetzelfde aan de gang met, toen het onderwerp besproken werd. Nou, nu gelukkig wel. En Trots Haarlem kwam inderdaad al vaker langs bij de Huiskamer van Oost. En we zijn heel blij dat iedereen eigenlijk ondertussen langs is geweest om te kijken. En we vinden het erg jammer dat de wethouder dan weer niet is wezen kijken. Het is geloof ik nota bene de wethouder van Schalk, of van Slachthuisbuurt. En die lijkt het wel te vertikken om een keertje langs te gaan. Ze gaat wel door een wijkshouw door de Slachthuisbuurt, komt op 25 meter van het raam van de Blauwe Wetering, maar naar binnen gaan dat is er kennelijk niet bij. Dat vinden we erg jammer. De Huiskamer van Oost die bestaat nota bene al jaren, en er is nog nooit een cent van de gemeente nodig geweest daar om de boel te ondersteunen of te redden of de woonruimte te betalen. Er is hooguit een keer een bijdrage geweest voor een koffiemiddag. Dus dit zijn allemaal mensen die dat gewoon allemaal zelf gedaan hebben. Het heeft nooit ons iets gekost. En wat is dan het argument van de wethouder na al die jaren? Ja, het kost wel geld. Nou, wat heb je al die jaren bespaard, vraag je dat eens af. Als nu na alle jaren de Huiskamer langskomt met een hulpvraag, worden ze behandeld als een melaatse door de wethouder. De stichting die al jaren zoveel goeds doet voor zoveel mensen, en zie nu weer de tribune, nou dat is gewoon petje af. In de Slachthuisbuurt is er een volkswijk. Al zouden wij willen dat er zo'n initiatief zou ontstaan, waar mensen van, ja echt een dwarsdoorsnede van de bevolking, dik, dun, vrouw, man, rijk, arm, zo'n project bij mekaar zouden krijgen, dan zou dat nooit lukken. En hier is het gewoon zelfstandig ontstaan, het is gewoon wonderbaarlijk eigenlijk. Wat gebeurt er allemaal? Nou

inderdaad, allerlei activiteiten: karaoke, koffiemiddag, samen eten. Maar ook, en dat wordt weleens vergeten, het Wmo-team zit daar. Daar zit advocatuur die juridisch bijstand geeft. Maar dan wordt er wel beweerd, ja de Huiskamer van Oost wil niet met andere mensen samenwerken. Ze werken al met andere mensen samen, dus dat willen ze wel. Dus dat kan ook niet een argument zijn van de wethouder om weer eens, ja eigenlijk iets te verzinnen om niet mee te werken.

De voorzitter: U heeft een halve minuut.

De heer Van den Raadt: Ja daarom. Nou, petje af. Het is nu vijf voor twaalf hè. De sloopkogel hangt boven de Blauwe Wetering. En wat gebeurt er naar het inzien van Trots Haarlem? Is dat de boel alleen maar vertraagd wordt. We krijgen cijfers te zien over € 50.000 wat niet klopt. Er wordt gezegd dat ze al een jaar in gesprek is met de stichting, klopt ook niet. Huren van de Steve Bikostraat zou € 50.000 kosten. Ik heb daarnet een mail rondgestuurd waaruit blijkt dat het € 30.000 is.

De voorzitter: Uw tijd is op. Rond af alstublieft.

De heer Van den Raadt: Die zou, ja maar mevrouw Zoon ging ook nog een heel klein beetje door hè. Nog een half kantje voorzitter.

De voorzitter: Iets korter alstublieft.

De heer Van den Raadt: Ik praat heel snel. Zoveel onwaarheden en traagheid in een schijnbare walging om de motie uit te voeren. Het lijkt wel of het tactiek is om als raad, om ons als raad aan het lijntje te houden, totdat de sloopkogel door de Huiskamer van Oost ligt. En dan krokodillentranen op de puinhopen in de plaatselijke krant. Trots Haarlem is daar helemaal klaar mee. We zijn klaar met deze wethouder, en klaar met het getreuzel. U heeft een opdracht gekregen en die gaat u gewoon uitvoeren. Zo werkt het. En zo gaat het gebeuren. Maar we zien de bui al hangen dat dit getreuzel door blijft gaan, dus zullen wij de volgende keer een motie indienen om in ieder geval tijdelijke huisvesting te gaan regelen. Je kunt fantastische woonunits kopen voor echt een schijntje, en die kun je voor allerlei zaken gebruiken nadat de Huiskamer van Oost een goede locatie heeft gevonden kun je die voor allerlei andere doelen gebruiken. En wethouder, ga aan de slag. Het is een grote schande dat het zo traag gaat. U gaat het niet lukken om die Huiskamer van Oost kapot te krijgen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ja voorzitter, dit is een mooi initiatief.

De voorzitter: Ook 20 seconden. Nee, maar ik geef een extra paar seconden, gaat u door.

De heer Visser: Dit is een mooi initiatief wat we natuurlijk graag willen dat blijft. We snappen de redenatie van de wethouder wel wat betreft de vergelijking met andere zelforganisaties. Het moet natuurlijk wel binnen de kaders van de sociale basis vallen, maar wij vinden ook dat er wel naar de omvang van de activiteiten moet worden gekeken. Want er zijn natuurlijk wel heel veel activiteiten die door één organisatie worden geboden. Dus wij vragen de wethouder creatief te kijken binnen de kaders. En dan denken wij dat er toch iets mogelijk moet zijn. En volgens mij zegt de raad al genoeg wat ze wil.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen gehad? Ja hè? Dan gaan we naar mevrouw Meijs.

Mevrouw Meijs: Dank u wel. Ik heb eigenlijk maar één antwoord. En dat is dat ik echt wel begrip heb voor de situatie en dat ik het initiatief van harte ondersteun in Haarlem-Oost en de Huiskamer van Oost. En ik ondersteun alle initiatieven in welke wijk dan ook. Maar wat hier voorligt is eigenlijk een verbijzondering die u vraagt. En ik heb u zo goed als kwaad als ik kan antwoord gegeven op mijn zoektocht om te kijken of we Haarlem-Oost elders onder konden brengen, samen bij andere welzijn partners in Haarlem-Oost. Er zijn verschillende alternatieven geboden op verschillende welzijnscentra waar ze hun activiteiten voort kunnen zetten. Er is al vanaf, nou ik denk inderdaad vanaf vorig jaar, volgens mij zijn we echt al bijna een jaar bezig om het alternatief te vinden. Maar de subsidies voor zelforganisaties of initiatieven uit de wijken vinden wel plaats onder de gelijke beleidsvoorwaarden die we hier met elkaar hebben afgestemd. En dat is ook de bedoeling om daar gelijke monniken, gelijke kappen te hebben. We hebben initiatieven zoals Haarlem Effect en DOK, die ook met vrijwilligers samenwerken, en ook een, de speeltuinvereniging Kindervreugd geeft hetzelfde beeld. We hebben geprobeerd allerlei activiteiten met gedeeld gebruik van het gebouw, nou ja, u aan te bieden en te zoeken. Wat u mij opdraagt is eigenlijk toch een vrij bijzondere situatie, om één organisatie toch met een groot bedrag te subsidiëren. Als u dat wil, dan zullen we dat moeten uitvoeren. Maar ik heb al meerdere malen gezegd, waar moet het dan vanaf? En mevrouw Klazes deed het net een beetje gekscherend, maar het is echt wel een zaak die we hier met elkaar besluiten. Wij hebben geen enkele uitzondering gemaakt. We hebben erg veel welzijnsinstellingen afgelopen om te kijken of we Huiskamer van Oost onder konden brengen. En eigenlijk zijn alle initiatieven afgewezen. Het enige wat overeind bleef was een situatie die veel geld kostte. Wij hadden de berekening van € 50.000 gemaakt. Ik weet echt werkelijk niet waar ik dat geld vandaan zou moeten halen.

De voorzitter: Mevrouw Zoon. Ja u heeft ook geen tijd meer natuurlijk.

Mevrouw Zoon: Ja, nee ja goed, ik heb ook geen tijd meer, maar soms worden dingen dan ook.

De voorzitter: Ja nee maar 🙄.

Mevrouw Zoon: Als op een gegeven moment de sloopkogel boven je hoofd hangt.

De voorzitter: Ja, en we gaan wel aan de orde van de vergadering houden. U bent echt al door uw tijd. U mag nog één laatste zin meegeven. En dan wil ik dit gaan afronden.

Mevrouw Zoon: Dan blijf ik inderdaad, waar een wil is, is een weg. En dit is zo'n bijzonder initiatief, dan kan er ook inderdaad wel bijzondere maatregelen hierop getroffen worden. In plaats dat we dan op een gegeven moment in onze hokjes gaan zitten. De computer zei no, dan doen we niet. Zo werkt het hier in Haarlem niet.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, ook een hele korte zin.

De heer Oomkes: Ook nog één regel dan. Wethouder Meijs, die voorstelling van zaken die door uw dienst wordt geleverd, die klopt van geen kant. Alleen al voor de bemiddelingskosten wordt € 8.400 gerekend, dat is echt krankzinnig.

De voorzitter: De heer Van den Raadt, ook een hele korte.

De heer Van den Raadt: Ja heel kort. Ja, de wethouder die begint nu al met de krokodillentranen. Ze gaat vergelijken met DOK en Haarlem Effect. DOK krijgt 3 miljoen, nou geef de Huiskamer van Oost dan ook 3 miljoen. En als u zegt, u weet niet waar het geld vandaan komt. U laat zelf het college in de krant schrijven dat

er 12 miljoen is, waar geloof ik al 1 miljoen extra aan de sociale basis zou kunnen gaan. Nou, prima toch. Dan haal je het daaruit.

De voorzitter: Nog iemand verder? Oké, nou dan, dan is dit voldoende besproken. Ja de raad gaat ook over het budget, dus het is ook aan de raad een beetje natuurlijk om daarnaar te gaan kijken zal ik dan maar als voorzitter zeggen. Dus het is niet alleen het college die daarnaar moet kijken, maar het raad hebt budgetrecht. Ik wil het onderwerp bij deze afsluiten. Ik wilde, nou ja de publieke tribune ook bedanken voor hun komst. En succes wensen. En, nou hopelijk komt er toch wat snels vrij voor u. En dan laten we, gaan we heel even pauzeren om even de tribune leeg te laten lopen. En dan gaan we de wethouder '...'.
...

Ter advisering aan de raad

11. Versterkers Duurzaam doen: incidentele impuls voor 2021 t/m 2023

De voorzitter: We gaan door met agendapunt 11. Dat is, zijn de, ja dat is ook een adviesstuk. Versterkers Duurzaam doen: incidentele impuls voor 2021 tot en met 2023. We hebben hier twee wethouders aan tafel zitten die eventueel vragen kunnen beantwoorden. En de twee beste, ja op dit moment wel. De raad heeft bij de raadsbehandeling van de Kadernota 2022 aan het college gevraagd voor de behandeling van de begroting te komen tot een voorstel voor besteding van het incidentele voordeel dat volgt na verwerking van de meicirculaire. En de nota die hier voorligt is hier een uitwerking van. En met deze nota doet het college de raad een voorstel hoe dit voordeel aan te wenden. En besteding van het voordeel krijgt de vorm van versterkers die worden ingezet met het doel een impuls te geven aan de doelstellingen uit het coalitieprogramma Duurzaam doen. De commissie Samenleving wordt verzocht het advies te geven aan de raad over het collegevoorstel en over de wijze van agendering van de raadsvoorstel in de raadsvergadering. Het gaat alleen over de programma's 1, 2 en 3. En paragraaf 3.3 Sociaal op pagina 9 en 11. En de rest wordt in de andere commissies ook besproken. Wie kan ik hierover het eerste het woord geven? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja dank je wel voorzitter. Het CDA is blij met de incidentele impuls voor 2021 tot en met 2023. Wij zijn blij met het terugdraaien van de bezuinigingen op sociale basis. Het is goed dat er extra budget is voor de speeltuinen in de Rozenprieel en in Schalkwijk. Er is maar één klein voetbalveldje in Meerwijk, wat heel intensief gebruikt wordt. Dit hebben wij als CDA, samen met de wijkraad Schalkwijk, aangekaart. Wij zijn hartstikke blij met de aanleg van een Cruyff Court in Meerwijk. Als raad zijn we blij met meer jongerenwerk in Oost en in Haarlem-Noord. En het verlengen van de pilot Trajectbegeleiding economisch werklozen in de maatschappelijke opvang. Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Sinterklaas is vroeg dit jaar. Door een meevaller vanuit het Rijk heeft dit college 12 miljoen over, omgerekend €75 per Haarlemmer. En u weet allemaal dat Haarlem in de top van de duurste steden in Nederland staat, dus je zou verwachten dat deze coalitie die geld teruggEEft aan de Haarlemmers. Maar niets is minder waar. Met deze verkiezingen in, met de verkiezingen in aantocht geeft dit college zichzelf 12 miljoen cadeau, om uit te delen aan de kiezers. Ik noem er een paar: 3,5 ton om paardrijden mogelijk te maken voor de minima, pagina 9, het staat er echt. Anderhalve ton voor de Wereldmuziekschool, nou dat klinkt ons natuurlijk ook als muziek in de oren. Vier ton voor een nieuwe pannenset. Jij krijgt een pannenset, en jij krijgt een pannenset. Ja voorzitter, jij krijgt een pannenset. Die energietransitie, die verkoopt zichzelf. Een klein miljoen aan speeltuinen en scouting. Het kan niet op. En wat zegt u ervan? Zullen we 30 bomen erbij doen, zullen we er 60 bij doen? Wie biedt er meer? Honderd bomen, ja goed zo, 100 bomen erbij.

Geweldig. Anderhalve ton voor een extra leiderschapsprogramma. Grappig dat de sociaaldemocraat Tony Blair ooit zei dat de kunst van leiderschap is om nee te zeggen. Voorzitter, deze versnellers zijn niet meer dan een ordinaire verkiezingsstunt van de coalitie, op kosten van de belastingbetaler. De VVD vindt dat de Haarlemmers heel goed zelf kunnen bepalen wat zij met die € 75 willen doen. En daarom zal de VVD met voorstellen komen dat dit college deze € 75 per persoon teruggeeft aan de Haarlemmers.

De voorzitter: Dank u wel. Even kijken, wie heeft er nog tijd en wie wil er het woord hierover nog? De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, ik heb nog heel veel tijd. Nou, in tegenstelling tot wat de heer Van Kessel zegt, zien we juist in de voorstellen heel veel voorstellen waarbij er geld rechtstreeks teruggaat naar de Haarlemmers. Zoals het terugdraaien van de bezuiniging op de sociale basis. En daar zijn we echt heel blij mee, dat er gewoon twee jaar lang geld is. En dat is altijd het probleem met dit soort incidentele middelen, en dat is ook wel de kritiek die we bij sommige dingen hebben is dat je dan even iets een impulsje geeft en daarna is het geld weer op. En dan, ja dan is het weer afgelopen. Dus dan zijn de mensen die arm zijn, zijn weer arm. Maar goed, ja wat ons betreft, het is inderdaad wel een hele mooie cadeaudoos, doos vol leuke cadeautjes en er wordt van alles en nog wat gedaan. En het zijn allemaal hartstikke belangrijke dingen waarvan je vaak ook denkt, goh waarom deden we die dan niet al eigenlijk? Maar er was blijkbaar geen geld voor. Dus ja, je kunt er bijna niet tegen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. Een voorwaarde om voor een deel van dit overgebleven budget in aanmerking te komen is dat de besteding van middelen een incidenteel karakter heeft. Maar ondanks dat, het effect van deze impulsen toch voor langere periode merkbaar is. Met de voorstellen genoemd bij programma 3 stemmen we in. Het CDA heeft al een heleboel genoemd, dus daar sluiten we ons bij aan. We hebben gezien dat tijdens de coronatijd veel gebruik is gemaakt van de openbare ruimte. Met name voor bewegen en ontmoetingen. We vinden het daarom goed dat er extra wordt geïnvesteerd om de openbare ruimte aantrekkelijk te maken door speelvoorzieningen op te knappen. Denkt u nog even aan de familieschommel of de volwassenen met kinderglijbaan, om het bewegen te stimuleren. Jouw Haarlem ziet hierin een kans om ontmoetingen te stimuleren door plaatsing van de Haarlemmer buurtbankjes. 't Broederhuis op het Nagtzaamplein heeft op 12 september het goede voorbeeld gegeven en een picknickbank en een boombank geplaatst om lekker te kunnen buurten met elkaar. In de bijlage van het collegevoorstel op pagina 13, staat dat het college voorstelt tweemaal € 125.000 voor subsidies te reserveren ten behoeve van de ontmoeting. Ons voorstel is hiervan een gedeelte te besteden aan de financiering van een aantal Haarlemmer buurtbankjes. En misschien is het een optie om hiervan een deel te gebruiken om de Huiskamer van Oost tijdelijk te huisvesten.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog verder iemand? Mevrouw Özogul, van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Met dat laatste van Jouw Haarlem zijn we het volledig mee eens. Wij vinden het ook allemaal goed wat er voorgesteld wordt. Eén van de dingen wat wij er graag ook bij hadden willen zien, is bijvoorbeeld het budget voor volwassen sport van honderd iets verhogen, zodat zij ook goede sportmogelijkheden hebben als volwassen minima in Haarlem. Maar wellicht dat we daarmee komen, maar goede voorstellen.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja mevrouw Özogul vergeet erbij te zeggen welke dekking ze daarvoor wil zoeken. Dus als u dat erbij wil, wat wil u er dan af? Heb ik even gemist.

Mevrouw Özogul-Özen: Daar kijk ik nog even naar voor de.

De heer Van Kessel: Alleen maar erbij, ik begrijp het. Ja.

Mevrouw Özogul-Özen: Daar moet natuurlijk wel wat af, maar het is natuurlijk wel jammer. U had wel een gedeeltelijk gelijk. Het is natuurlijk wel jammer dat het nu pas bekend wordt. En dat het op deze manier komt.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja dank u wel voorzitter. Ik zal ook nog even kort wat zeggen. Nou ja, net als de collega van de Actiepartij, hier kan je uiteraard niet tegen zijn. De collega naast mij die zegt van, ja je kan ook die € 75 aan iedere Haarlemmer teruggeven. Ik ben ook één van die Haarlemmers. Je hoeft me die € 75 niet terug te geven. Ik investeer dat met alle liefde in speeltuinen voor kinderen, in mooie openbare ruimte voor alle Haarlemmers waar we allemaal van kunnen genieten. En, nou ja, ik vind het wel een beetje jammer dat u dat hier nu weggeeft als 'het is een verkiezingsstunt'. Want ik denk dat het heel mooi is dat er incidenteel geld niet op de plank blijft liggen, niet stof blijft vangen, maar wel wordt uitgegeven aan dingen waar Haarlemmers gewoon direct profijt van hebben. Ik denk dat het is, iets is wat wij allemaal willen in deze raad. Dus dank u wel.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja dank u wel voorzitter. Ja maar wat zegt u dan tegen al die Haarlemmers die een enorme hoge afvalstoffenheffing hebben? En tegen die Haarlemmers die een enorme hoge OZB hebben, ongekend voor Nederlandse begrippen? En dan zegt u erbij van, ik geef dat graag wel weg, dat geld, en geef ik een ander. U bent in de mooie bevoordeelde positie dat u dat geld heeft, maar er zijn heel veel Haarlemmers die dat niet hebben. En die wel een duur huis hebben, die wel hun afvalstoffenheffing moeten betalen. En ontzettend blij zouden zijn als die lasten omlaag zouden gaan. En het is misschien ook goed dat u eens aan die mensen denkt.

Mevrouw Çimen: Nou, daar wil ik ook weleens even op reageren, want ja, u kunt hier nu wel heel erg ontdaan reageren tegen mij. En tegelijk, u heeft helemaal gelijk. Ik bedoel, de lasten zijn ook hoog. Daar zitten we ook heel hoog in dat rijtje, dus daar moeten we het ook de komende collegeperiode eens heel goed met elkaar over gaan hebben met elkaar. Helemaal eens. En tegelijkertijd, ja u kunt, ik kan u net zo goed de rollen omkeren. Denkt u ook maar eens iets meer aan die kinderen uit gezinnen die in armoede leven. En die nu meer sport en cultuur kunnen genieten. Dus ja.

De voorzitter: Dank u wel. GroenLinks nog, de heer Zohri.

De heer Zohri: Ja, maar ik sluit me even aan bij de laatste woorden van mevrouw Çimen, van D66. Het is natuurlijk een kleine opgave om keuzes te maken. En de keuzes die u college heeft gedaan om armoedebestrijding uit te voeren, ja dat juichen we toe. Er zijn keuzes die gemaakt worden. Ik weet, ik kan me nog wel heel goed herinneren dat mijnheer Van Kessel zich heel hard maakte voor de speeltuinen. Hè, ja? En nu wordt het hierin opgenomen en ziet u dit als een verkiezingsstuntje.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder. Denk ik, ik weet niet welke wethouder?

Mevrouw Meijs: Nou, zal ik even reageren? En dan kan mijn collega eventueel nog aanvullen.

De voorzitter: De rest heeft geen tijd meer. Al dik door de tijd heen toch? Sorry? Ja, maar voor degenen die tijd hadden. Ik ga eerst beginnen bij de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Voorzitter. OPHaarlem deelt een stuk van de mening van de heer Van Kessel. Vindt dat je deze afweging moet maken op het moment dat je de gemeentebegroting, de programmabegroting aangereikt krijgt. Zodat je weet welke knelpunten er in een stad zijn. Want cadeautjes uitpakken is altijd leuk. En wat er inzet, ach dat vind je altijd wel leuk. En natuurlijk kan ik uitleggen dat 70.000 milieubelastende '...' tasjes in het kader van de afvalscheiding belangrijker zijn dan het binnenmilieu van scholen. Maar met de gemeentebegroting in de hand lijkt me die afweging beter te maken en nu vind ik het inderdaad een té hoog Sinterklaas gehalte hebben. En natuurlijk vindt iedereen het leuk om uit te pakken, maar misschien had je beter de dingen in papier kunnen stoppen. Dank u.

De voorzitter: Dank u. De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: De ChristenUnie kan zich grotendeels in de maatregel vinden. Wel hadden we het idee van bij het armoedebeleid dat je het dan voor één of twee jaar verhoogd, maar dat betekent dus wel dat je daarna gaat verlagen. Dus daar zit wel, vinden wij een lastig punt. Maar op zich, voor de rest prima voorstellen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. De PvdA is blij met dit cadeautje, want ik denk dat dat terechtkomt bij mensen die dat hard nodig hebben. Ik denk eventjes aan de trajectbegeleiding van de economisch daklozen. Extra budget voor speeltuinen. Subsidie voor de Haarlemse alliantie tegen kinderarmoede. En dan heb ik het nog niet over de muziekschool in Schalkwijk. Ik vind het een voorstel wat onze steun van harte verdient. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En wil Trots nog wat mededelen?

De heer Van den Raadt: Ja ik wil vooral de voorzitter bedanken dat hij zo lief is dat hij iedereen een halve minuut extra heeft gegeven. En wij zijn heel blij te horen dat, volgens mij heeft Trots vroeger weleens zo'n motie ingediend wat de VVD nu voorstelt. Dus hartstikke goed, de VVD gaat de goede kant op. En we verbazen ons natuurlijk dat de wethouder Meijs net zegt van waar moet ik dat nou van betalen? En dan hebben we nu het onderwerp waarbij we dus barsten van het geld. Wist u niet dat dit op het onderwerp op de agenda stond?

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Meijs eerst? Ja? Wethouder Meijs gaat eerst.

Mevrouw Meijs: Collega Roduner heeft het volgens mij in de andere commissie al verdedigd, dus ik neem aan dat u dalijk nog over uw eigen portefeuille hierin wat kan zeggen. Als er iemand Sinterklaas heeft gespeeld, dan is het het Rijk. Want deze meevaller is vanuit het Rijk gekomen in een herschikking over het gemeentefonds. Dus wij delen hier niet zomaar een cadeautje uit. Wij hebben heel evenwichtig binnen het college gekeken waar zijn we de afgelopen jaren mee bezig geweest en waar kunnen we de bezuinigingen terugdraaien? Of waar hebben we nog een taakstelling? En waar kunnen we, gezien ons coalitieakkoord wat ook in evenwicht was, nog een versterker geven? En dat is wat de grondlegger was van dit programma. We

hebben die 12 miljoen evenredig over alle programma's verdeeld. Wij hebben goed gekeken of daar waar het meest noodzakelijk was, waar het meest betrekking had op de kwetsbare inwoners zodra het ging over minima, over de bezuinigingen in de sociale basis terugdraaien. Dus we hebben heel goed gekeken waar we dat geld konden doen landen. Er zijn een x-aantal, ik geloof dat het 20 pagina's voorstellen is.

De voorzitter: U krijgt een interruptietje nog van de heer Van Kessel. Een ordevoorstel of niet?

De heer Van Kessel: Nou ja, iedereen kreeg 30 seconden, dus ik mag toch wel één interruptie doen. Dat is wel mijn laatste dan. Want de wethouder zegt, dat is wel een fundamentele. De wethouder zegt dat de 12 miljoen netjes over alle programma's verdeeld is, maar waarom zijn er geen lastenverlichtingen opgenomen, waarom is dat er niet uit betaald? Geen lastenverlichtingen.

Mevrouw Meijs: Ja, dat is een hele goede vraag. Maar je moet ergens je keuzes maken. U stelt lastenverlichting voor door € 75 per persoon uit te gaan delen. Ik weet niet of dat een evenredig deel is. Wij hebben goed gekeken naar de programma's waar wij vonden dat een extra versterking noodzakelijk was. En dat hebben we met elkaar goed afgewogen. En dat is uiteindelijk aan de raad om dat wel of niet goed te beoordelen. Maar u verdeelt het over arm en rijk. En wij hebben goed gekeken waar die noden het hoogst zijn.

De voorzitter: Wethouder Roduner.

De heer Roduner: Ja dank u wel voorzitter. Ja toch leuk om hier even op te mogen reageren. Ik zie trouwens dat ik ingelegd ben als de heer Botter. Ik heb nu wel twee keer hetzelfde verhaal gehoord van de VVD. Want het verhaal van de VVD in de commissie Ontwikkeling was nagenoeg hetzelfde. Dus ik zou de VVD ook wat meer creativiteit gunnen. En waar kan je nou beter creativiteit opdoen dan in de Haarlemse speelplaatsen. En wat is het fijn dat we die dan met elkaar betalen en dat niet ieder kind daar zijn zakgeld moet leeg kieperen, wat hij dan misschien op één of andere manier heeft teruggekregen van de VVD om daar uiteindelijk zijn toegang toe te kopen. Dus volgens mij is het hartstikke goed dat we een aantal dingen collectief financieren, dat heb ik ook betoogd in de commissie Ontwikkeling. Ik denk dat dat goed is. Misschien is dat ook wel het verschil van politieke kleur wat ik dan persoonlijk heb met de VVD. Maar ik denk dat dat uiteindelijk heel goed is voor de stad en dat we hiermee ook gewoon aan een aantal van de Haarlemmers zijn noden kunnen voldoen. Er zit ook heel veel creativiteit in het voorstel, want er wordt wel degelijk aan lastenverlichting gedaan. Indirect. Dus er zit een behoorlijke stevige investering in afvalscheiding in. Dat is heel belangrijk, want als we de afval niet scheiden dan zitten we vast aan dure verbrandingsbelasting. Dat drukt op onze afvalstoffenheffing. Dat hebben we juist uit dit pakket gedaan en niet uit de afvalstoffenheffing zodat we eigenlijk ook op termijn zorgen voor een stabiele lastenontwikkeling in Haarlem. En dat is denk ik een hele mooie manier om uiteindelijk creativiteit te koppelen en iets extra's te doen voor de Haarlemmers. Dus volgens mij is dat ook op een mooie manier geborgd.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Even een kort een vraag aan wethouder Meijs. De SP en meerdere partijen hebben vaker een motie ingediend voor laagdrempelige hulpverlening aan LHBTI en met name Regenboogloket. Waarom is dat bijvoorbeeld niet meegenomen hierin? En hoe is de keuze tot stand gekomen?

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Mevrouw Meijs: Hoe de keuze tot stand is gekomen. Dat we gekeken hebben naar de afgelopen jaren waar we taakstellingen moesten doen. Dus dat was als eerste. Volgens mij hebben we bij het Regenboogbeleid alleen maar geld bijgezet en geen taakstelling gehad. Dus dat is in ieder geval binnen mijn portefeuille wel een afweging geweest. We hebben goed overleg gehad altijd met de regenboogpartners om het geld te besteden en goed gekeken of dat in evenwicht was. Dus daar is ook nooit een bezuiniging in geweest. En uw eerste vraag? U had twee vragen, de eerste vraag ben ik kwijt. O wat de afwegingen zijn geweest. Ja zoals ik al zei aan het begin. We hebben portefeuille breed gekeken. We hebben bij het college gekeken. We hebben het evenredig verdeeld over onze portefeuilles. En we hebben goed afgewogen binnen alle domeinen en alle programma's die er lopen om voldoende evenwicht te vinden. Dus dat zijn de afwegingen geweest.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, ik heb geen antwoord gekregen over, op mijn beide suggesties. Ik heb in het voorstel niet gelezen dat die twee keer € 125.000 echt al smart zijn gemaakt. Misschien heb ik het gemist. Dus zou het mogelijk zijn om daar uit die, o, die twee keer € 125.000 die genoemd is in dat voorstel, voor ontmoeting. Zouden we daarvan een bedrag kunnen inzetten om de Huiskamer van Oost te kunnen huisvesten? Dat is mijn vraag. Of is dat al, staan bij die bedragen ook al uitvoeringsvoorstellen? Dat heb ik gemist.

Mevrouw Meijs: Er zijn nog niet bij alle voorstellen uitvoeringsvoorstellen, want dat zou een beetje gek zijn als we het voorleggen aan u om hierover in ieder geval, dit is een collegebesluit, maar om er nu goedkeuring daarover te vragen. Dus het zou bijzonder zijn als we daar voor alle ideeën al invulling hadden. Dus het zou kunnen. Maar dan moet u het voorstellen. Maar u heeft meerdere wensen net geuit aan mij. Want u heeft het ook over bankjes gehad. En daar hebben we het al eens eerder over gehad. We kunnen ons geld echt maar één keer uitgeven.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Nou, volgens mij hebben we het zo goed genoeg besproken. Ik proef dat er wel wat moties aan gaan komen hè. Ja, dat gaat u zeker doen. Ja, nou ja, of amendementen in dit geval natuurlijk hè. Ja. Laten we het maar als een bespreekpunt naar de raad gaan, ja. Dan zijn wij volgens mij aan het einde van de vergadering gekomen. En mevrouw Özogul, dat punt 7 punt, wat was het, 2 hè? Uit mijn hoofd. Over de vaktherapeuten toch? Ja, 7.2. Nou, die zetten we dan als, voor de volgende keer op de agenda. Nemen we die mee. Ja, oké.

14. Sluiting

De voorzitter: Nou, dan wil ik u allen danken. En dan wens ik u een, nog een fijne avond en een goede nachtrust. Tot de volgende keer.